AYDIN DOĞAN VAKFI

GÜÇLÜ KIZLAR YARINLAR

Avrupa Birliği tarafından finanse edilmektedir.

TOPLUMSAL CİNSİYET EŞİTLİĞİ TEMALI

STK ÇOĞALTICI EĞİTİMLERİ RAPORU

GÜÇLÜ KIZLAR GÜÇLÜ YARINLAR PROJESİ

AYDIN DOĞAN VAKFI

HAZIRLAYAN

ÖĞRENME TASARIMLARI

2026

Bu rapor, Avrupa Birliği'nin "Sosyal İçerme ve Gençlik Üzerine Çalışan Hak Temelli STK'lara Destek" çağrısı kapsamında eş-finanse edilen IPA III/2023/450-059 "Güçlü Kızlar Güçlü Yarınlar" projesi kapsamında Aydın Doğan Vakfı için Öğrenme Tasarımları tarafından hazırlanmıştır. Proje kapsamında hazırlanan bu raporun içeriği yalnızca Aydın Doğan Vakfı'nın sorumluluğundadır ve her zaman Avrupa Birliği'nin görüşlerini yansıtmaz.

İçindekiler

4	Hakkımızda
5	Yönetici Özeti
7	Çoğaltıcı Eğitimlerinin Amacı ve Programı
9	Eğitici Eğitimi Yaklaşımı ve Uygulama Rehberi
10	Metodoloji
11	Çoğaltıcı Eğitimi Oturumları Çıktıları
20	Çoğaltıcı Eğitimleri Ön - Son Test Sonuçları
31	Çoğaltıcı Eğitimleri Değerlendirme Sonuçları
40	Atölye Uygulaması Sonuç ve Değerlendirme Raporu
60	Detaylı Uygulayıcı Raporları

Hakkımızda

Onursal Başkanımız Aydın Doğan ve Onursal Başkan Vekilimiz Sema Doğan tarafından temelleri 1996 yılında atılan Aydın Doğan Vakfı, kız çocuklarının eğitimi ve fırsatlara eşit erişimi başta olmak üzere Türkiye'nin kalkınmasına katkıda bulunacak, eğitim, kültür-sanat gibi birçok konuda etki odaklı işler yoluyla topluma katkıda bulunmak, katkı sağladığı alanlarda öncü bir kuruluş özelliğini korumak amacıyla faaliyetlerini sürdürmektedir.

GÜÇLÜ KIZLAR, GÜÇLÜ YARINLAR PROJESİ HAKKINDA

Projenin temel amacı, Türkiye'de dezavantajlı gruplarla çalışan STK'ları güçlendirerek insan haklarının, temel hakların, toplumsal cinsiyet eşitliğinin ve sosyal kapsayıcılığın teşvik edilmesini sağlamaktır.

Proje kapsamında, özellikle dezavantajlı kız çocukları ve genç kadınlarla çalışan STK'ların kapasitesini artırmak; bu kuruluşların politika, strateji ve eylemlerinde toplumsal cinsiyet eşitliğini ana akımlaştırma ve toplumsal/sosyal kapsayıcılığı entegre etmeleri konusunda destek sağlamak hedeflenmektedir.

Ayrıca, farklı sektörlerden paydaşların bu konudaki farkındalığını ve diyaloğunu artırarak, politika, strateji ve eylemlerine toplumsal cinsiyet eşitliği ve kapsayıcılığı entegre etmelerini desteklemek de proje hedefleri arasındadır. Dezavantajlı kız çocukları ve genç kadınların güçlendirilmesi, onlara yönelik fırsat eşitliğinin sağlanması ve çeşitli öğrenme fırsatlarının sunulması projenin temel amaçları arasında yer almaktadır.

Kız çocuklarının güçlü ve özgüvenli birer birey olarak toplumda yer alabilmesi, kapsayıcı ve nitelikli eğitimle buluşmasından geçiyor. İşte bu yüzden genç kadınların ve kız çocuklarının eğitime eşit katılımını ve devamlılığını sağlayacak destekler sunmak, vizyonlarının gelişmesine katkı sağlayarak özgüvenlerini artırmak, yaşam becerileri ve geleceklerinde iyileşme gerçekleştirmek amacıyla çalışıyoruz. Kız çocukları ve genç kadınların yaşamlarının her alanında eşit fırsatlara sahip olmalarını istiyoruz. Kız çocukları eğitim hayatlarının hiçbir yerinde, kurdukları hayallerin "onlara göre olmadığını" öğreten "cinsiyet eşitsizliğini pekiştirici" ifadelerle karşılaşmasın diye elimizden gelen her şeyi yapıyoruz.

Çünkü biz bu ülkenin kız çocuklarına ve genç kadınlarına inanıyoruz!

Yönetici Özeti

"Güçlü Kızlar, Güçlü Yarınlar" projesi kapsamındaki Eğitici Eğitimi'ne toplam **61 farklı kuruluştan 63 temsilci** katılmıştır. Bu katılımcıların **55'i kadın ve 8'i erkektir.** Eğitim, iki ayrı oturumda gerçekleştirilmiş, interaktif grup çalışmaları, drama ve vaka incelemeleri kullanılarak uygulamalı öğrenme odaklı bir program sunulmuştur. Katılımcılar, eğitim süresince deneyimlerini paylaşarak yeni toplumsal cinsiyet kavramları ve iletişim stratejileri hakkında bilgi edinmiş, özgüven ve katılım düzeylerini artırmıştır. Eğitim sonrasında katılımcılar kendi projelerinde pilot atölyeler düzenlemişlerdir. Katılımcıların **39'u** (%63,6) bu pilot atölyeleri hayata geçirmiş, bu sayede **1.030 kişiye** ulaşılmıştır. Bu genç katılımcılar, toplumsal cinsiyet eşitliği farkındalığı ve becerileri üzerine eğitilmiştir. Uygulayıcıların 34'ü (%89) ise, hazırladıkları eğitim planlarını tekrar uygulama niyetinde olduklarını belirtmiştir. Bu yüksek sayı, eğitimin sürdürülebilir etki yarattığını göstermektedir.

Katılımcılar arasında işbirliği ve iletişim de güçlenmiştir. İki oturum sonunda toplam **52 STK** temsilcisi, eğitim sonrasında birbirleriyle diyalog ve işbirliğinin arttığını bildirmiştir. Katılımcıların her biri ortalama **13,5 yeni STK** ile iletişim kurduğunu belirtmiştir; yani eğitim katılımcıları, daha önce bağlantı kurmadıkları çok sayıda kurumla temas sağlamıştır. Bu bulgular, programın geniş bir ağ oluşturarak kurumlar arası dayanışmayı desteklediğini ortaya koymaktadır.

Eğitim Değerlendirmesi: Katılımcılar eğitimi genel olarak çok olumlu bulmuş, anket sonuçları yüksek memnuniyet göstermiştir. Öne çıkan değerlendirme notları şunlardır:

- "Eğitim mevcut bilgi ve tecrübeme yeni bir bakış açısı kazandırdı." – **4,5/5** (yaklaşık 90% memnuniyet)
- "Eğitim akıcıydı ve program akışı amaca uygundu." – **4,8/5** (96% memnuniyet)
- "Ele alınan konular ihtiyaçlarıma uygundu." – **4,5/5** (90%)
- "Eğitmenlerin bilgi düzeyi ve aktarımı yeterliydi." – **4,8/5** (96%)

Bu yüksek puanlar, eğitimin katılımcı beklentilerini karşıladığını ve bilgi aktarımının etkin biçimde gerçekleştiğini göstermektedir.

Kazanımlar ve İşbirliği Etkisi: İki oturumdan elde edilen sonuçlar, katılımcıların bireysel gelişiminin ötesinde kurumsal etkiye de işaret etmektedir. Toplam 52 STK temsilcisi,
(i) toplumsal cinsiyet eşitliğinin yaygınlaştırılması,
(ii) gençlerin katılımının artırılması
(iii) dezavantajlı gençlerle çalışma konularında bilgi ve kapasite artışı yaşadıklarını bildirmiştir.

Bu, programın katılımcılara sadece eğitim vermekle kalmayıp, onların çevrelerinde farkındalık oluşturacak yetkinlikler kazandırdığını ortaya koymaktadır. Eğitim sonrası kurulan yeni işbirlikleri ve devam eden projeler, programın uzun vadeli bir dönüşüm sürecine zemin hazırladığını göstermektedir.

Genel Değerlendirme: Elde edilen nicel ve nitel bulgular, eğitimin hedeflerine ulaştığını kanıtlamaktadır. **63 katılımcı** üzerinden alınan yüksek katılım ve sürdürülebilirlik göstergeleri, programın güçlü bir etki yarattığını ortaya koymaktadır. Özetle bu sonuçlar, projenin güçlü katılım, olumlu geri bildirim ve genişleyen işbirlikleriyle etkili bir şekilde yürütüldüğünü göstermektedir.

Çoğaltıcı Eğitimlerinin Amacı

"Güçlü Kızlar, Güçlü Yarınlar" projesinin hedefi; dezavantajlı gruplarla çalışan sivil toplum kuruluşlarının kapasitelerini güçlendirerek toplumsal cinsiyet eşitliği, insan hakları ve sosyal kapsayıcılığın yaygınlaştırılmasına katkı sunmaktır. Bu amaçla gerçekleştirilen eğitici eğitimi, STK temsilcilerinin gençlerle çalışabilecek nitelikli eğitmenler haline gelmesini; deneyimsel öğrenme yöntemleriyle atölye tasarım, uygulama ve değerlendirme becerilerini geliştirmeyi amaçlamıştır.

Eğitim, katılımcıların hem teorik çerçevede hem de saha uygulamalarında kullanılabilecek beceriler kazanması için yapılandırılmıştır. Temel odak alanları arasında toplumsal cinsiyet eşitliği program tasarımı, gönüllü yönetimi, savunuculuk stratejileri, finansal sürdürülebilirlik ve gençlerle güvenli, kapsayıcı öğrenme ortamı oluşturma bulunmaktadır.

Eğitimin Amaçları:

1. Katılımcı STK'ların eğitici kapasitesini ve toplumsal cinsiyet odaklı atölye ve program tasarlama becerisini artırmak.
2. Katılımcıların gençlerle deneyimsel öğrenme yöntemleri kullanarak güvenli ve kapsayıcı eğitim uygulamaları tasarlayıp yürütmelerini sağlamak.
3. Kurumsal düzeyde sürdürülebilirlik ve kaynak çeşitlendirmesi stratejileri geliştirmek; hibe başvurusu ve yönetimi pratiklerini güçlendirmek.
4. Yerel ve ulusal düzeyde daha etkili paydaş işbirlikleri kurma, gönüllü yönetimi konularında yetkinliklerini artırmak.

Çoğaltıcı Eğitimi Programı

1.GÜN	
13:30-14:30	Açılış ve Tanışma
14:30-15:30	Paydaşlarla İşbirliği Geliştirme
15:45-16:45	Hibe Yönetimi
16.45-18.15	Gönüllü Yönetimi ve Katılımın Artırılması
2.GÜN	
09:30-11:00	Finansal Sürdürülebilirlik Stratejileri
11.15-12.30	Savunuculuk Becerileri
13:30-15:35	Toplumsal Cinsiyet Eşitliği: Temel Bilgiler ve Kuramsal Yaklaşımlar
15.35-16.45	Toplumsal Cinsiyet Eşitliği ve Kapsayıcılık
3.GÜN	
09:30-13:00	Gençlerle Çalışma ve Atölye Uygulaması
13:00-13:30	Genel Değerlendirme - Kapanış

Eğitici Eğitimi Yaklaşımı ve Uygulama Rehberi

Eğitici eğitimi programının tasarım sürecinde, katılımcıların yalnızca bilgi edinmesi değil; aynı zamanda deneyimleyerek öğrenmesi, uygulama pratiği geliştirmesi ve kendi kurumlarında benzer eğitimleri yürütebilecek kapasiteye ulaşması hedeflenmiştir. Bu doğrultuda eğitim programının temelini, eğitim kapsamında hazırlanan "Eğitici Eğitimi Kitapçığı ve Uygulama Rehberi" oluşturmuştur.

Kitapçık; toplumsal cinsiyet eşitliği, savunuculuk, gönüllü yönetimi, deneyimsel öğrenme ve kolaylaştırıcılık başlıklarında uygulama temelli içerikler sunan kapsamlı bir kaynak olarak hazırlanmıştır. İçerikte buz kırıcılar, grup çalışmaları, oyunlaştırılmış öğrenme uygulamaları, oturum akışları, değerlendirme araçları, deneyimsel öğrenme egzersizleri ve farklı hedef gruplarla kullanılabilecek kolaylaştırıcılık yöntemleri yer almaktadır.

Eğitim süreci boyunca gerçekleştirilen uygulamalar doğrudan bu kitapçıkta yer alan yöntem ve araçlar temel alınarak yürütülmüştür. Katılımcıların ilerleyen süreçte kendi kurumlarında çoğaltıcı eğitimler gerçekleştirebilmeleri amacıyla yöntemler yalnızca teorik olarak aktarılmamış; aynı zamanda birebir deneyimlenmiş, uygulanmış ve değerlendirilmiştir. Böylece katılımcılar hem içerik bilgisi edinmiş hem de kolaylaştırıcı rolünü deneyimleme fırsatı bulmuştur.

Kitapçık aynı zamanda eğitim sonrasında da katılımcı STK'ların kendi çalışmalarında kullanabilecekleri sürdürülebilir bir uygulama rehberi niteliği taşımaktadır. Eğitimlerde kullanılan yöntemlerin yaygınlaştırılması, farklı hedef gruplara uyarlanması ve yerel çalışmalar içinde uygulanabilmesi açısından destekleyici bir kaynak olarak değerlendirilmiştir.

Kitapçığa aşağıdaki bağlantı üzerinden erişilebilir:
Aydın Doğan Vakfı Eğitici Eğitimi Kitapçığı

Metodoloji

"Güçlü Kızlar, Güçlü Yarınlar — Eğitici Eğitimi" programı, yetişkin öğrenme ilkeleri ve deneyimsel öğrenme yaklaşımına dayalı olarak tasarlanmıştır. Eğitim boyunca katılımcıların yalnızca bilgi edinmesi değil, kendi deneyimleri üzerinden öğrenmeyi yapılandırmaları ve bu öğrenmeyi sahadaki çalışmalarına aktarabilmeleri hedeflenmiştir.

Programın metodolojik temeli, Aydın Doğan Vakfı'nın eğitmen eğitimleri için geliştirdiği çerçeveye dayanır:

- Katılımcı Odaklı Öğrenme: Her oturumda katılımcıların aktif katılımı sağlanmış, bilgi aktarımı yerine deneyim paylaşımı ve ortak üretim önceliklendirilmiştir.
- Deneyimsel Öğrenme Döngüsü: Gözlem, deneyim, yansıtma ve kavramsallaştırma adımlarını içeren Kolb'un öğrenme döngüsü modele alınmıştır. Katılımcılar öğrendiklerini uygulamalı etkinliklerle deneyimlemiş, ardından grup değerlendirmeleriyle öğrenmeyi pekiştirmiştir.
- Toplumsal Cinsiyet Eşitliği ve Kapsayıcılık İlkesi: Tüm içerikler, kapsayıcı dil ve eşit temsili gözeterek yapılandırılmıştır. Eğitimin her aşamasında katılımcıların kendi kurumlarında toplumsal cinsiyet eşitliğini anaakımlaştırma yolları tartışılmıştır.
- Eylem Odaklı Yaklaşım: Her oturumun sonunda "kendi kurumuma nasıl uygularım?" sorusu üzerinden bireysel ve kurumsal eylem planları oluşturulmuştur. Bu yöntem, öğrenilen bilgilerin sahaya aktarımını kolaylaştırmak üzere kurgulanmıştır.
- Akran Öğrenmesi ve Açık Alan Yöntemi: Katılımcıların birbirlerinden öğrenmelerini sağlamak amacıyla açık alan oturumları ve grup paylaşımları uygulanmıştır. Deneyimli katılımcılar ile yeni başlayanlar eşleştirilerek bilgi aktarımı desteklenmiştir.
- Etkileşimli Araçlar ve Dijital Destek: AhaSlides, Canva, Baamboozle gibi dijital araçlar kullanılarak oturumlar dinamik, etkileşimli ve görsel olarak zenginleştirilmiştir.

Bu yaklaşım sayesinde eğitim, ortak üretim, uygulama ve yansıtma odaklı bir öğrenme süreci haline gelmiştir. Katılımcılar yalnızca bilgi edinmekle kalmamış, aynı zamanda kendi kurumlarının özel ihtiyaçlarını tartışma, işbirliği alanlarını keşfetme ve geleceğe dönük eğitim tasarımları oluşturma fırsatı bulmuştur.

Çoğaltıcı Eğitimi Oturumları Çıktıları

Eğitim programı iki ayrı dönemde, 04–06 Eylül ve 10–12 Eylül 2025 tarihleri arasında Aydın Doğan Vakfı'nın da yer aldığı Doğan Holding Binası'nda gerçekleştirilmiştir. Her iki eğitimde etkileşimli oturumlar, grup çalışmaları, vaka analizleri ve uygulamalı öğrenme etkinlikleri kullanılmıştır.

Açılış – Tanışma ve Beklentiler

Bu oturum, katılımcıların birbirini tanımasını sağlamak, güvenli bir öğrenme alanı oluşturmak ve eğitim sürecine aktif katılımı teşvik etmek amacıyla kurgulanmıştır. Oturumun başında katılımcıların birbiriyle temasını ve iletişimini güçlendirecek kısa bir tanışma oyunu uygulanmış; ardından "iç–dış çember" yöntemiyle katılımcıların birbirini dinlediği, deneyim ve ihtiyaçlarını paylaştığı yapılandırılmış bir etkileşim alanı oluşturulmuştur. Oturumun son bölümünde beklentiler post-it yöntemiyle toplanarak görünür kılınmış, grupça ortaklaşan başlıklar üzerinden çerçevelenmiştir.

Katılımcı beklentileri, özellikle ağ geliştirme ve network kurma, önyargısız dinleme, deneyim aktarımı, katılım ve bilgi paylaşımı gibi öğrenme topluluğunu güçlendiren ihtiyaçlarda yoğunlaşmıştır. Bununla birlikte, sürecin daha işbirlikçi ve üretken ilerlemesi için ortaklık kurma, destek mekanizmaları, ortak projeler geliştirme, görünürlük ve yaygınlaştırma gibi beklentiler de öne çıkmıştır. İçerik ve kapasite geliştirme boyutunda ise katılımcılar; proje yazma bilgisini artırma, barışçıl ve şeffaf iletişim, empati, öğrenme yöntemleri ve metodolojiler konusunda daha fazla araç ve yaklaşım edinme isteklerini ifade etmiştir. Ayrıca "politikaların gerçekleştirilmesi" vurgusu, eğitim çıktılarını sahaya taşıma ve somut uygulamaya dönüştürme motivasyonunun güçlü olduğunu göstermiştir.

Oturum kapsamında, katılımcılarla birlikte eğitim sürecini destekleyecek ortak öğrenme ilkeleri belirlenmiştir. Bu ilkeler; eşitlikçi ve kapsayıcı bir dil kullanımı, öğrenmeye–eğlenmeye–iletişime açıklık, katılımcıların ve çalışma ortamının mahremiyetine saygı, zamanın etkin ve verimli kullanımı gibi güvenli alanı güçlendiren temel yaklaşımları içermektedir. Buna ek olarak, eğitim boyunca kurulan işbirliklerinin eğitim sonrasında da devam etmesi, faydanın yaygınlaştırılması ve kurulan bağlantıların somut ortak üretimlere dönüşmesi hedefi, grup tarafından ortak bir niyet olarak ifade edilmiştir.

Bu oturumun sonunda; katılımcıların eğitimden beklentileri sistematik biçimde görünür hale getirilmiş, grup içi etkileşim ve güven zemini güçlendirilmiş ve eğitim süreci boyunca referans alınacak ortak öğrenme ilkeleri netleştirilmiştir. Bu çerçeve, sonraki oturumlarda hem yöntem seçimini hem de grup dinamiğini destekleyecek ortak bir başlangıç noktası oluşturmuştur.

Paydaşlarla İşbirliği Geliştirme

Bu oturum, STK'ların yerel ve ulusal düzeyde işbirliği kurma becerilerini güçlendirmek ve çok paydaşlı çalışma mantığını somutlaştırmak amacıyla tasarlanmıştır. Katılımcıların kendi kurumlarını daha net tanımlaması, hedef kitle–ihtiyaç–etki alanlarını görünür kılması ve bu çerçevede potansiyel paydaşlarıyla ilişki kurma pratikleri geliştirmesi hedeflenmiştir. Oturumun odağında, sahada uygulanabilir ortaklıkların nasıl kurgulanacağı ve işbirliğinin hangi zeminlerde sürdürülebilir hale getirilebileceği yer almıştır.

Oturum başlangıcında katılımcılar, kurumlarını temsil eden STK kimlik kartlarını hazırlamıştır. Bu çalışma aracılığıyla her kurum; temel çalışma alanlarını, önceliklerini, mevcut kaynaklarını, ihtiyaçlarını ve işbirliğine açık başlıklarını kısa ve anlaşılır biçimde ifade etme fırsatı bulmuştur. Kimlik kartları, aynı zamanda paydaş haritalaması için bir başlangıç materyali işlevi görmüş; katılımcıların "kimim, ne yapıyorum, kiminle neden ortaklaşabilirim?" sorularını netleştirmesine destek olmuştur.

Devamında, olası ortaklıkları geliştirmek için yapılandırılmış mini görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Katılımcılar, kısa süreli eşleşmelerle birbirlerinin kurum kartları üzerinden hızlı tanışma ve ihtiyaç–katkı eşleştirmesi yapmış; ortak hedefler, kesişen çalışma alanları ve olası işbirliği modelleri üzerine fikir üretmiştir. Bu bölüm, hem networking'i güçlendiren hem de somut proje ve faaliyet fikirlerini tetikleyen pratik bir etkileşim alanı yaratmıştır.

Oturum sonunda, kurumlar arasında ortak çalışma alanları belirginleşmiş; özellikle kaynak/uzmanlık paylaşımı, görünürlük ve yaygınlaştırma, yerel yönetimlerle ilişkilenme, eğitim–farkındalık çalışmaları ve saha uygulamaları gibi eksenlerde işbirliği fikirleri geliştirilmiştir. Katılımcılar, benzer hedeflere hizmet eden kurumlar arasında hızlı temas kurmanın işbirliği üretimini kolaylaştırdığını deneyimlemiş; bu oturum, eğitim süreci boyunca sürdürülebilecek ortaklıkların temelini oluşturan ilk bağlantıları güçlendirmiştir.

Kurumsal Güçlenme ve Kaynak Yönetimi

Eğitici Eğitimi programı kapsamında gerçekleştirilen "Kurumsal Güçlenme ve Kaynak Yönetimi" oturumu, sivil toplum kuruluşlarının sürdürülebilirliklerini güçlendirmek, ulusal ve uluslararası fon mekanizmalarına erişimlerini artırmak ve proje geliştirme kapasitelerini desteklemek amacıyla gerçekleştirilmiştir. Oturum, Avrupa Birliği Başkanlığı İstanbul Temas Noktası'ndan AB İşleri Uzmanları Sinem Bölükbaşı ve Ayşe Deniz Arıcan tarafından yürütülmüştür. Sunum kapsamında Avrupa Birliği mali iş birliği mekanizmaları, hibe programları ve STK'ların yararlanabileceği uluslararası fon kaynaklarına ilişkin kapsamlı bilgiler paylaşılmıştır.

Oturumda öncelikle Türkiye'nin yararlanabildiği Avrupa Birliği fon mekanizmaları ele alınmış; Katılım Öncesi Yardım Aracı (IPA), Birlik Programları ve Sınır Ötesi İş Birliği Programları hakkında genel bir çerçeve sunulmuştur. IPA programlarının demokrasi, insan hakları, eğitim, sosyal politikalar, çevre, enerji ve sivil toplum gibi farklı alanlarda proje desteği sağladığı aktarılmış; Türkiye'nin bu kapsamda bugüne kadar milyarlarca avroluk fondan yararlandığı ve binlerce projenin desteklendiği paylaşılmıştır. Eğitimde ayrıca STK'ların doğrudan yararlanabileceği hibe programları detaylandırılmıştır. Katılımcılar; Sivil Toplum Destek Programı (CSSP), Türkiye-AB Sivil Toplum Diyaloğu Programı, Erasmus+, Ufuk Avrupa ve sınır ötesi iş birliği programları gibi farklı destek mekanizmalarının amaçları, başvuru süreçleri ve öncelik alanları hakkında bilgi edinmiştir. Özellikle kadın hakları, toplumsal cinsiyet eşitliği, gençlik çalışmaları, çevre, afet sonrası iyileşme ve savunuculuk alanlarında desteklenen örnek projeler üzerinden uygulama örnekleri paylaşılmıştır.

Oturum kapsamında proje başvurularında dikkat edilmesi gereken temel unsurlar da ele alınmıştır. Katılımcılar; çağrı metinlerini analiz etme, uygun ortaklık yapıları kurma, mantıksal çerçeve yaklaşımı geliştirme, sürdürülebilirlik planı hazırlama, bütçe oluşturma ve yaygınlaştırma stratejileri konusunda bilgi edinmiştir. Ayrıca proje yazım süreçlerinde toplumsal cinsiyet eşitliği perspektifinin ve kapsayıcı yaklaşımın önemine vurgu yapılmıştır.Bu oturum sayesinde katılımcılar yalnızca mevcut hibe mekanizmaları hakkında bilgi edinmekle kalmamış; aynı zamanda kendi kurumlarının kapasitesini geliştirebilecek proje fikirlerini nasıl yapılandırabilecekleri, uluslararası ortaklıkları nasıl kurabilecekleri ve kaynak geliştirme süreçlerini nasıl sürdürülebilir hale getirebilecekleri konusunda da uygulamaya dönük bilgi ve perspektif kazanmıştır. Eğitim süresince paylaşılan örnek projeler ve iyi uygulamalar, katılımcıların kendi çalışma alanlarına uyarlanabilecek somut modeller geliştirmelerine katkı sağlamıştır.

Savunuculuk Becerileri

Bu oturum, katılımcıların hedef kitle ve karar vericilerle etkili iletişim kurma, politika yapıcılarla etkileşim stratejileri geliştirme ve savunuculuk süreçlerini daha planlı biçimde yürütebilme becerilerini güçlendirmek amacıyla tasarlanmıştır. Oturum boyunca savunuculuğun; yalnızca "ses duyurma" değil, hedef–mesaj–paydaş–kanal uyumu olan, ölçülebilir ve sürdürülebilir bir değişim yaklaşımı olduğu vurgulanmıştır. Katılımcıların kendi çalışma alanlarına uyarlayabilecekleri pratik çerçeveler edinmesi hedeflenmiştir.

Oturumun yöntemsel kurgusu, gerçek kampanya örnekleri üzerinden analiz yaklaşımıyla ilerlemiştir. "Baba Beni Okula Gönder" ve "Green School Bali" örnekleri; hedef kitle tanımı, karar verici haritalaması, mesajın kurulumu, görünürlük ve mobilizasyon stratejileri açısından incelenmiştir. Vaka analizi sırasında, kampanyaların hangi toplumsal ihtiyaca yanıt verdiği, nasıl bir değişim hedefi koyduğu ve bu hedefe giderken hangi iletişim dilini ve araçlarını kullandığı katılımcılarla birlikte değerlendirilmiştir. Oturum akışında kullanılan sunum materyali üzerinden içerik, çerçeve ve örneklerin yapılandırılması desteklenmiştir (Canva sunumu).

Analizin ardından katılımcılar küçük gruplara ayrılarak kampanya örneklerinden çıkardıkları öğrenmeleri kendi kurum pratikleriyle ilişkilendirmiş, kısa grup çalışmaları üretmiştir. Gruplar; "hangi hedef kitle?", "hangi mesaj?", "hangi karar verici?", "hangi strateji ve kanal?" sorularına yanıt üretecek şekilde mini taslaklar oluşturmuş ve bunları grup sunumları aracılığıyla paylaşmıştır. Sunumlar, akran öğrenmesini güçlendirmiş; farklı STK'ların savunuculuğa yaklaşım biçimleri arasında ortaklaşan ve ayrışan noktaların görünürleşmesini sağlamıştır.

Oturum sonunda katılımcılar; savunuculuk mesajı oluşturma, hedef kitle ve karar verici belirleme, stratejik planlama ve kampanya bileşenlerini birbiriyle tutarlı kurgulama alanlarında ilerleme kaydetmiştir. Ayrıca örnek kampanyaların incelenmesi, katılımcıların savunuculuk çalışmalarında kullanabilecekleri somut ilham ve yöntem repertuvarını genişletmiş; kendi kurumlarının savunuculuk hedeflerini daha net ifade edebilecekleri bir ortak dil geliştirmelerine katkı sunmuştur.

Gönüllü Yönetimi ve Katılımın Artırılması

Bu oturum, STK'ların gönüllü ekosistemini güçlendirmek amacıyla gönüllü bulma, seçme, elde tutma ve motivasyonu artırma başlıklarında bilgi ve yöntem geliştirmeyi hedeflemiştir. Katılımcıların kendi kurumlarındaki gönüllülük süreçlerini uçtan uca değerlendirmesi; ihtiyaçlarını netleştirmesi ve uygulanabilir iyileştirme adımları belirlemesi amaçlanmıştır. Oturum, gönüllü yönetiminin yalnızca operasyonel bir süreç değil; kurum kültürü, iletişim dili ve etki stratejisiyle doğrudan ilişkili bir alan olduğu vurgusuyla çerçevelenmiştir.

Oturumun yöntemi, AhaSlides üzerinden yürütülen etkileşimli grup tartışmalarıyla ilerlemiştir. Dijital araç kullanımı, katılımcıların hızlı biçimde görüş bildirmesini, ortak eğilimlerin görünür olmasını ve farklı kurum deneyimlerinin aynı zeminde karşılaştırılmasını kolaylaştırmıştır. Tartışma boyunca; gönüllü kazanım kanalları, başvuru–seçme süreçleri, görev tanımı ve rol netliği, oryantasyon, iletişim sıklığı, takdir–tanıma yöntemleri ve süreklilik sağlayan motivasyon araçları gibi alt başlıklar üzerinde durulmuştur.

Oturumun ikinci bölümünde katılımcılar, "Kendi kurumuma nasıl uygularım?" yansıtma çalışmasıyla öğrendiklerini kendi bağlamlarına aktarmaya odaklanmıştır. Bu bölümde her kurum; mevcut gönüllü yolculuğunu (çekim–katılım–süreklilik) gözden geçirerek güçlü yanlarını ve geliştirilmesi gereken noktaları belirlemiş; kısa vadede denenebilecek somut adımlar ve iyileştirme fikirleri üretmiştir. Yansıtma çalışması, oturumun kurumlara özgü uygulanabilir çıktılarla kapanmasını sağlayarak öğrenmenin sahaya aktarımını güçlendirmiştir.

Oturum sonunda katılımcılar, gönüllü yönetimi alanında ortaklaşan sorun alanlarını (örn. doğru gönüllüye ulaşma, rol belirsizliği, süreklilik/motivasyon kaybı, iletişim kopukluğu, takdir mekanizmalarının zayıflığı vb.) görünür hale getirmiş; bu alanlara yönelik farklı kurum deneyimlerinden beslenen çözüm fikirleri geliştirmiştir. Böylece oturum, hem kurumlar arası öğrenmeyi artıran hem de gönüllü katılımını güçlendirecek pratik uygulama önerileri üreten bir paylaşım ve üretim alanı oluşturmuştur.

Toplumsal Cinsiyet Eşitliği: Temel Bilgiler ve Kuramsal Yaklaşımlar

Bu oturum, katılımcıların toplumsal cinsiyet kavramını kuramsal çerçevesiyle birlikte ele almasını; toplumsal rollerin eşitsiz dağılımını, ayrımcılık biçimlerini ve bu eşitsizliklerin gündelik yaşam ile kurumsal/sosyal yapı üzerindeki etkilerini anlamasını desteklemek amacıyla kurgulanmıştır. Oturumun odağında, toplumsal cinsiyet eşitliğiyle ilişkili temel kavramların ortak bir dil üzerinden netleştirilmesi ve katılımcıların bu kavramları kendi çalışma alanlarıyla ilişkilendirebilmesi yer almıştır.

Oturum, etkileşimli sunumlar aracılığıyla ilerlemiş; içerik aktarımı, katılımcıların soruları ve kısa paylaşımlarıyla sürekli beslenerek tek yönlü anlatımın ötesine taşınmıştır. Kuramsal yaklaşımlar; kavramların tanımı, örnek durumlar ve ayrımcılık türleri üzerinden anlaşılır hale getirilmiş; katılımcıların farklı deneyimlerinden beslenen bir tartışma zemini oluşturulmuştur. Bu yapı, kavramların yalnızca "bilgi" olarak değil, sahada karşılığı olan bir perspektif olarak ele alınmasına katkı sağlamıştır.

Oturumun öğrenme tasarımında, oyun temelli bir araç olarak Baamboozle kullanılmıştır. Oyunlaştırılmış bu bölüm, katılımcıların kavramları hızlı biçimde hatırlamasını, örnekler üzerinden pekiştirmesini ve grup içinde etkileşimi artırmasını hedeflemiştir. Rekabet unsuru, motivasyonu ve katılımı güçlendirirken; sorular ve yanıtlar üzerinden yürüyen akış, kavramların yanlış anlaşılmaya açık noktalarını görünür kılarak anlık düzeltme ve ortaklaşma fırsatı yaratmıştır.

Oturum sonunda katılımcılar, toplumsal cinsiyet eşitliğine ilişkin temel kavramları uygulamalı biçimde tartışmış, örnekler üzerinden anlamlandırmış ve kendi kurum/saha pratikleriyle bağlantı kurmaya başlamıştır. Böylece eğitim sürecinin ilerleyen oturumlarında derinleşecek olan toplumsal cinsiyet eşitliği odağı için ortak bir kavramsal zemin oluşturulmuş; katılımcıların eşitlik perspektifini iletişim, program tasarımı ve savunuculuk çalışmalarına entegre etmesine yönelik başlangıç düzeyi kazanımlar desteklenmiştir.

Toplumsal Cinsiyet Eşitliği ve Kapsayıcılık

Bu oturum, katılımcıların toplumsal cinsiyet eşitliği ve kapsayıcılık konularındaki farkındalıklarını güçlendirmeyi; farklı kimliklerin eşit temsiline yönelik duyarlılıklarını artırmayı ve kapsayıcı dil, davranış ve yaklaşım pratiklerini geliştirmeyi amaçlamıştır. Kuramsal çerçeve üzerinden toplumsal cinsiyet eşitliği, toplumsal rollerin eşitsiz dağılımı ve ayrımcılık biçimleri ele alınırken, bu eşitsizliklerin gündelik yaşamda, kurumsal yapılarda ve sosyal ilişkilerde nasıl ortaya çıktığı değerlendirilmiştir.

Kuramsal çerçevenin devamında gerçekleştirilen grup çalışmaları aracılığıyla katılımcılar, kapsayıcı yaklaşımı destekleyen iyi örnekleri tanımlamış; kapsayıcı program tasarımı açısından hangi dilin, yaklaşımın ve uygulama adımlarının eşitliği desteklediğini birlikte değerlendirmiştir. Bu süreçte, kurumsal düzeyde toplumsal cinsiyet stratejisi tasarımına yönelik bir çerçeve üzerinde çalışılmış; kurumların kendi bağlamlarına uygun hedef, ilke, uygulama adımı ve sorumluluk alanlarını belirleyebilecekleri bir düşünme alanı oluşturulmuştur.

Oturum sonunda katılımcılar, kapsayıcı program tasarımına ilişkin temel ilkeleri birlikte belirleyerek toplumsal cinsiyet eşitliği perspektifinin yalnızca program içeriklerinde değil, uygulama süreçlerinde ve kurum kültüründe de nasıl bütüncül biçimde benimsenebileceğine ilişkin somut çıktılar üretmiştir.

Gençlerle Çalışma ve Atölye Uygulaması

Bu oturum, katılımcıların gençlerle çalışma pratiklerini güçlendirmeyi; gençlerin ihtiyaçlarını daha iyi anlamalarını, katılımcı ve güvenli öğrenme ortamları tasarlamalarını ve kendi atölye kurgularını sahaya uygulanabilir hale getirmelerini amaçlamıştır. Oturumun odağında, gençlerle yürütülecek eğitimlerde "katılımı artıran yöntemler", "ihtiyaç odaklı tasarım" ve "uygulamaya dönük planlama" yer almıştır.

Oturum, uygulamalı atölye formatında ilerlemiştir. Katılımcılar kendi kurumlarının hedef kitlesi ve çalışma bağlamı doğrultusunda bir eğitim/atölye planı hazırlamış; bu planlarda amaç, hedef kitle, öğrenme çıktıları, yöntemler, süre planı, materyaller ve değerlendirme adımlarını netleştirmiştir. Hazırlanan taslaklar, kısa sunumlarla grup içinde paylaşılmış; sunumlar sayesinde farklı kurumların yaklaşımları karşılaştırılabilmiş ve iyi örnekler görünür hale gelmiştir.

Oturumun kritik bileşenlerinden biri, eğitmenler tarafından sağlanan yapılandırılmış geri bildirim sürecidir. Katılımcılar, hazırladıkları planlara ilişkin güçlü yanlar ve geliştirme alanları konusunda geri bildirim almış; özellikle gençlerin ihtiyaçlarına uygun dil kullanımı, etkileşim düzeyi, kapsayıcılık, öğrenme akışının netliği ve sahada uygulanabilirlik gibi ölçütler üzerinden planlarını iyileştirme fırsatı bulmuştur. Bu süreç, katılımcıların yalnızca "taslak üretmesini" değil, taslağı uygulanabilir bir pilot çalışma haline getirmesini desteklemiştir.

Oturum sonunda, katılımcıların sahada uygulayabilecekleri pilot atölye planları oluşturulmuştur. Bu çıktılar, bir sonraki aşamada gençlerle yürütülecek toplumsal cinsiyet eşitliği eğitimleri için somut bir başlangıç noktası sağlayarak, katılımcıların eğitim sürecinde edindikleri bilgi ve yöntemleri doğrudan uygulamaya dönüştürmelerine katkı sunmuştur.

Kapanış ve Genel Değerlendirme

Bu oturum, eğitim sürecine bütüncül bir bakış geliştirmek ve katılımcıların öğrenme deneyimini değerlendirmesini sağlamak amacıyla planlanmıştır. Program boyunca ele alınan içeriklerin, yöntemlerin ve uygulama odaklı çalışmaların katılımcıların kurum pratiklerine nasıl temas ettiği; hangi başlıklarda güçlenme sağlandığı ve hangi alanlarda desteğe ihtiyaç duyulduğu, oturumun temel değerlendirme eksenlerini oluşturmuştur. Kapanış oturumu aynı zamanda, eğitim sürecinin yalnızca "tamamlanan bir program" değil, sahada devam edecek uygulamalar ve işbirlikleri için bir başlangıç zemini olduğunu pekiştirmiştir.

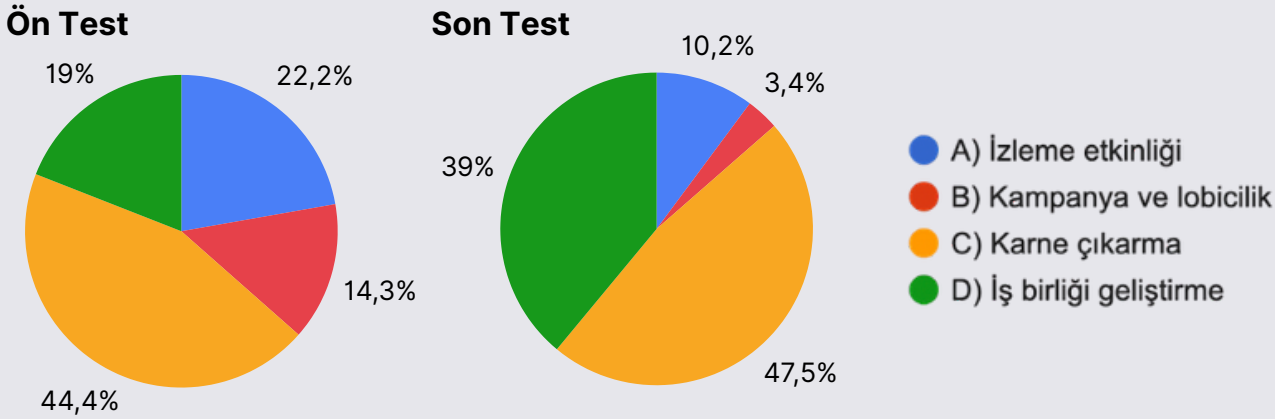
Oturum, paylaşımlı kapanış formatında yürütülmüş; katılımcıların söz alarak deneyimlerini, öne çıkan öğrenmelerini ve eğitim sürecinin kendi kurumlarına sağlayacağı katkıları ifade ettiği bir alan yaratılmıştır. Bu paylaşım alanı, farklı kurumlardan gelen katılımcıların birbirinin deneyimlerinden beslenmesini sağlamış; sahada uygulanabilir iyi örneklerin ve ortak ihtiyaçların görünür hale gelmesine katkı sunmuştur. Değerlendirme sırasında, eğitimin güçlü bileşenleri kadar geliştirilmesi istenen noktalar da konuşularak bir geri bildirim zemini oluşturulmuştur.

Oturumun çıktıları kapsamında, katılımcıların genel değerlendirmeleri derlenmiş; programın sahaya aktarımı için motivasyon ve kapasite artışı vurguları öne çıkmıştır. Bununla birlikte, ileriye dönük işbirliği niyetleri; ortak projeler geliştirme, birbirinin çalışmalarını yaygınlaştırma, deneyim paylaşımını sürdürme ve paydaşlarla daha güçlü ilişkilenme gibi başlıklarda ifade edilmiştir. Böylece kapanış oturumu, hem öğrenmenin kapanışını hem de kurumlar arası bağların devamına ilişkin niyetlerin görünürleşmesini sağlamıştır.

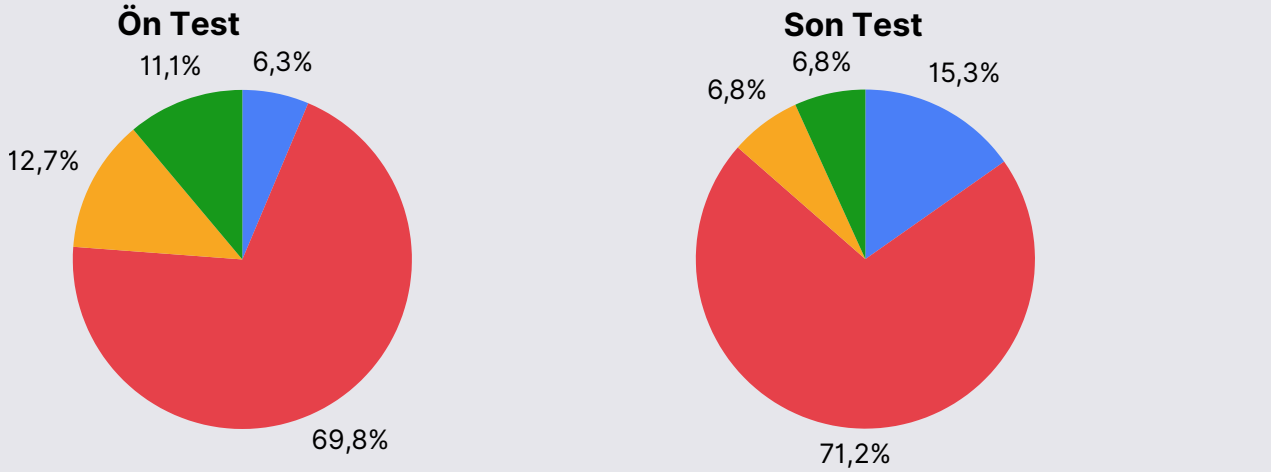
Çoğaltıcı Eğitimleri Ön - Son Test Sonuçları

1- Aşağıdakilerden hangisi savunuculuk modellerinden birisi değildir?

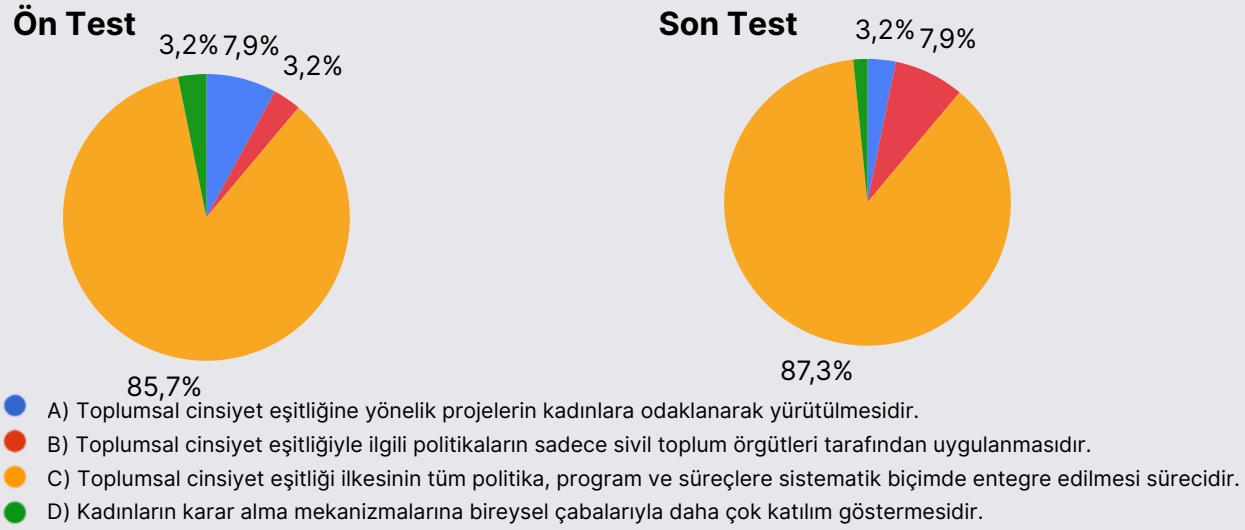
Veriler incelendiğinde, katılımcıların eğitim sonrasında doğru cevaba daha yüksek oranda yöneldiği görülmektedir. Ön testte katılımcıların %44,4'ü doğru yanıt olan "Karne çıkarma" seçeneğini işaretlerken, son testte bu oran %47,5'e yükselmiştir. Bununla birlikte yanlış cevaplarda belirgin bir düşüş yaşanmıştır. Özellikle "Kampanya ve lobicilik" seçeneğini işaretleyenlerin oranı %14,3'ten %3,4'e gerilemiştir. Benzer şekilde "İzleme etkinliği" seçeneğinde de düşüş görülmektedir. "İş birliği geliştirme" seçeneğinde ise artış olsa da genel tablo, eğitim sürecinin savunuculuk modelleri konusundaki bilgi düzeyini güçlendirdiğini ve katılımcıların doğru kavramsal ayrımı daha iyi yapabildiğini göstermektedir.

2- Aşağıdaki ifadelerden hangisi yanlıştır?

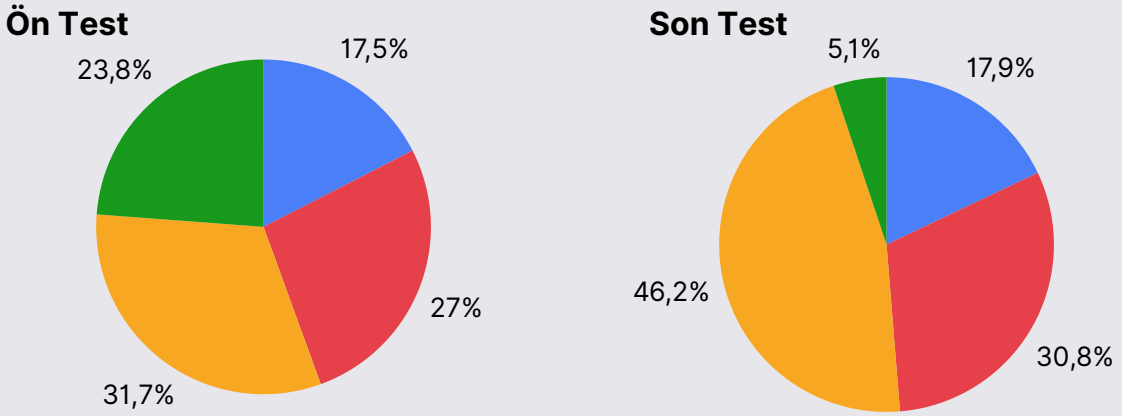
Bu veriler, katılımcıların savunuculuk kavramına ilişkin bilgi düzeyinin eğitim sonrasında güçlendiğini göstermektedir. Ön testte katılımcıların %69,8'i yanlış ifade olan B seçeneğini doğru şekilde işaretlerken, son testte bu oran %71,2'ye yükselmiştir.Özellikle C ve D seçeneklerinde düşüş yaşanması, katılımcıların savunuculuğun toplumsal değişim, hak temelli yaklaşım ve politika süreçleriyle ilişkisini daha doğru değerlendirebildiğini göstermektedir. Genel tablo, eğitim sürecinin savunuculuk kavramının kapsamı ve amacı konusunda farkındalık yarattığını ortaya koymaktadır.

3- Aşağıdakilerden hangisi "toplumsal cinsiyetin ana akımlaştırılması" kavramını en doğru şekilde tanımlar?

Veriler incelendiğinde, katılımcıların toplumsal cinsiyetin ana akımlaştırılması kavramına ilişkin bilgi düzeyinin eğitim sonrasında da yüksek seviyede olduğu görülmektedir. Doğru yanıt olan C seçeneğini işaretleyenlerin oranı ön testte %85,7 iken son testte %87,3'e yükselmiştir. Özellikle D seçeneğini işaretleyenlerin oranının azalması, katılımcıların toplumsal cinsiyet eşitliğinin bireysel çabalarla değil, politika ve süreçlere sistematik biçimde entegre edilmesiyle sağlanabileceğini daha iyi kavradığını göstermektedir. Genel tablo, eğitim sürecinin kavramsal bilgi düzeyini güçlendirdiğini ortaya koymaktadır.

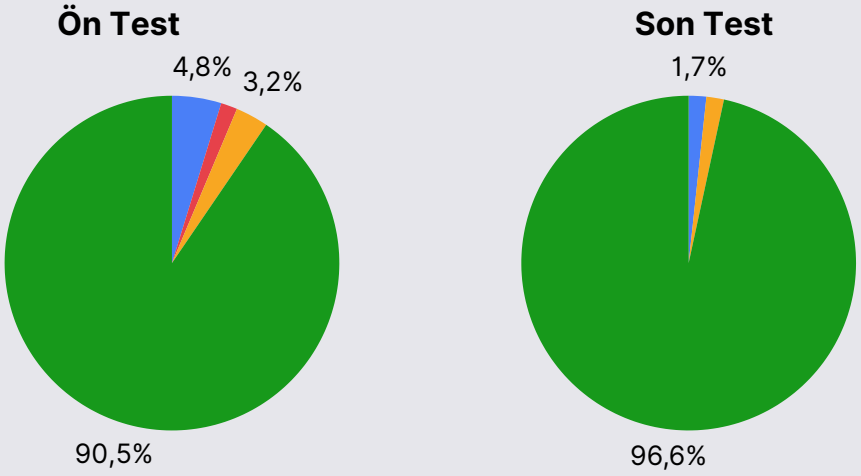
4- Aşağıdakilerden hangisi Dünya Ekonomik Forumu'nun 2025 yılı Küresel Cinsiyet Uçurumu Raporu verilerine göre doğrudur?

- Türkiye, cinsiyet eşitliği sıralamasında 146 ülke arasında 132. sırada yer almıştır.
- Türkiye, cinsiyet eşitliği sıralamasında 146 ülke arasında 129. sırada yer almıştır.
- Türkiye, cinsiyet eşitliği sıralamasında 146 ülke arasında 135. sırada yer almıştır.
- Türkiye, cinsiyet eşitliği sıralamasında 146 ülke arasında 112. sırada yer almıştır.

Veriler incelendiğinde, katılımcıların Dünya Ekonomik Forumu 2025 Küresel Cinsiyet Uçurumu Raporu'na ilişkin bilgi düzeylerinde eğitim sonrasında belirgin bir artış olduğu görülmektedir. Doğru yanıt olan "Türkiye'nin 146 ülke arasında 135. sırada yer aldığı" seçeneğini işaretleyenlerin oranı ön testte %31,7 iken son testte %46,2'ye yükselmiştir. Buna karşılık yanlış seçeneklere verilen yanıt oranlarında düşüş yaşanmıştır. Özellikle 112. sıra seçeneğini işaretleyenlerin oranının %23,8'den %5,1'e gerilemesi dikkat çekmektedir. Genel tablo, eğitim sürecinin toplumsal cinsiyet eşitliği alanındaki güncel veriler ve küresel göstergeler konusunda katılımcıların farkındalığını artırdığını göstermektedir.

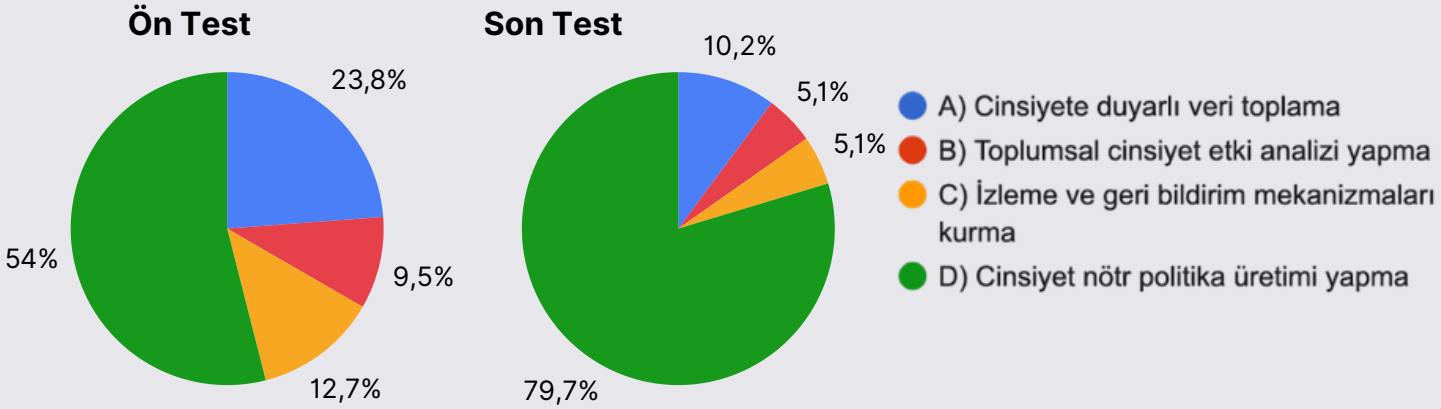
5- Aşağıdaki ifadelerden hangisi kesişimsel ayrımcılığı en doğru şekilde açıklar?

- A) Bireyin cinsiyet kimliği nedeniyle dışlandığı durumlara odaklanan ayrımcılık türüdür.
- B) Sosyoekonomik statüye dayalı ayrımcılığın bireyin tüm hayatını belirlemesi sürecidir.
- C) Ayrımcılığın yalnızca tek bir kimlik özelliğine bağlı olarak gerçekleştiği durumlardır.
- D) Bireyin birden fazla kimlik özelliğinin (örneğin cinsiyet, etnik köken, engellilik) kesişiminden kaynaklanan çok katmanlı ayrımcılık deneyimidir.

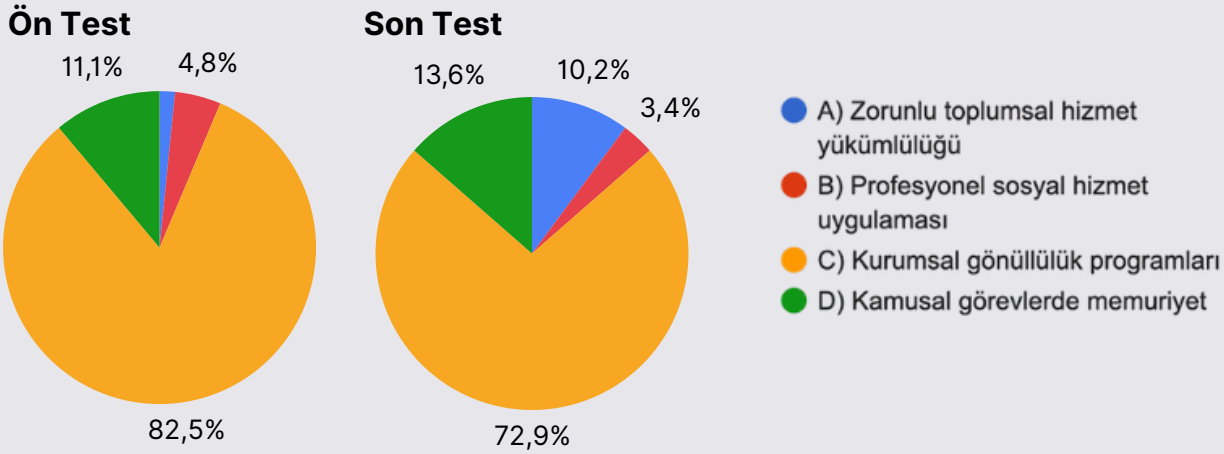
Veriler incelendiğinde, katılımcıların kesişimsel ayrımcılık kavramına ilişkin bilgi düzeyinin eğitim sonrasında daha da güçlendiği görülmektedir. Doğru yanıt olan D seçeneğini işaretleyenlerin oranı ön testte %90,5 iken son testte %96,6'ya yükselmiştir. Yanlış seçeneklere verilen yanıt oranlarının ise oldukça düşük seviyelere gerilediği dikkat çekmektedir. Özellikle yalnızca tek bir kimlik özelliğine dayalı ayrımcılığı ifade eden seçeneklere verilen yanıtların azalması, katılımcıların kesişimsel ayrımcılığın çok katmanlı yapısını daha doğru kavradığını göstermektedir. Genel tablo, eğitim sürecinin toplumsal cinsiyet ve ayrımcılık konularındaki kavramsal farkındalığı artırdığını ortaya koymaktadır.

6- Aşağıdakilerden hangisi toplumsal cinsiyet eşitliğini sağlamak için izlenen temel adımlardan biri değildir?

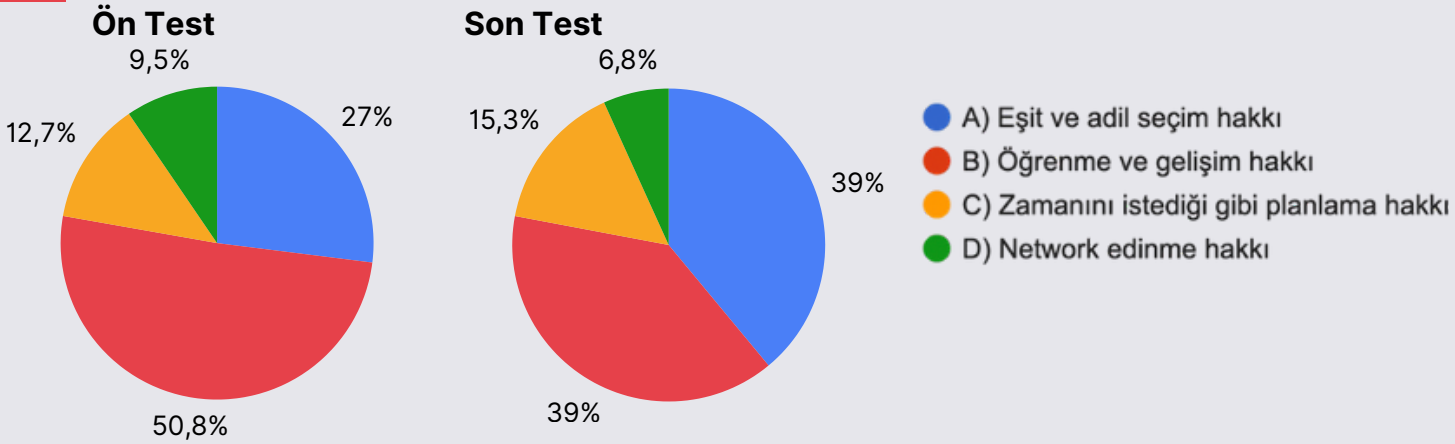
Veriler incelendiğinde, katılımcıların toplumsal cinsiyet eşitliğini sağlamaya yönelik temel adımlar konusundaki bilgi düzeylerinin eğitim sonrasında belirgin biçimde arttığı görülmektedir. Doğru yanıt olan "Cinsiyet nötr politika üretimi yapma" seçeneğini işaretleyenlerin oranı ön testte %54 iken son testte %79,7'ye yükselmiştir. Özellikle toplumsal cinsiyet etki analizi ve izleme mekanizmaları gibi eşitlik politikalarının temel araçlarını yanlış seçenek olarak değerlendiren katılımcı oranının azalması, eğitim sürecinin kavramsal farkındalığı güçlendirdiğini göstermektedir. Genel tablo, katılımcıların toplumsal cinsiyet eşitliği politikalarının nasıl oluşturulması gerektiği konusunda daha doğru bilgiye ulaştığını ortaya koymaktadır.

7- Aşağıdakilerden hangisi gönüllülük türlerinden biridir?

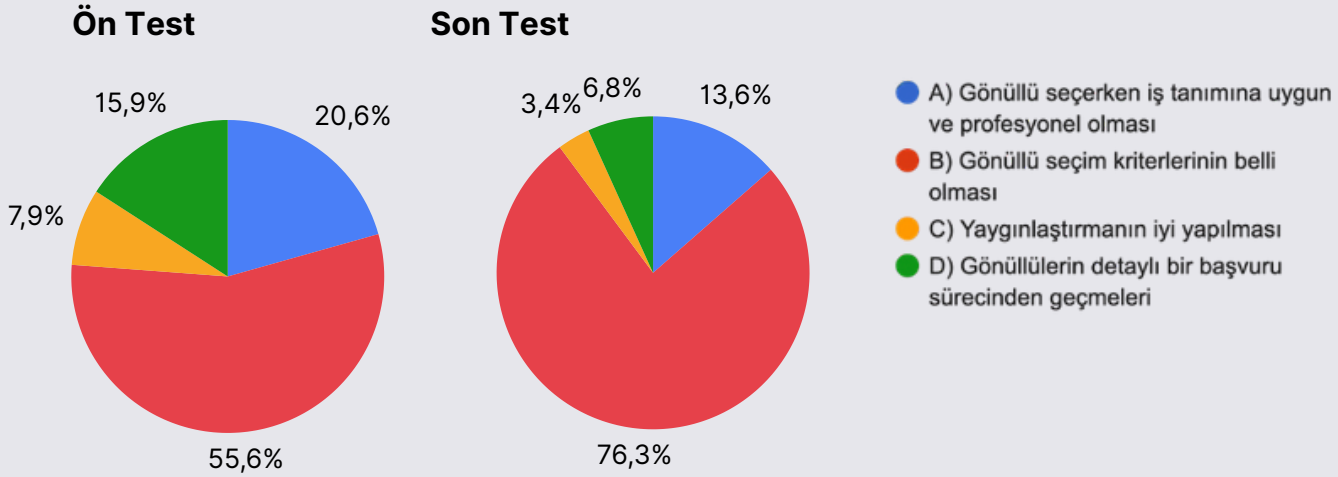
Veriler incelendiğinde, katılımcıların gönüllülük türlerine ilişkin bilgi düzeylerinin eğitim sonrasında genel olarak yüksek seviyede kaldığı görülmektedir. Doğru yanıt olan "Kurumsal gönüllülük programları" seçeneğini işaretleyenlerin oranı ön testte %82,5 iken son testte %72,9 olarak gerçekleşmiştir. Doğru yanıt oranında sınırlı bir düşüş olsa da katılımcıların büyük çoğunluğunun gönüllülük kavramını doğru şekilde tanımlamaya devam ettiği görülmektedir. Bununla birlikte diğer seçeneklere verilen yanıt oranlarında artış yaşanması, bazı katılımcıların gönüllülük ile profesyonel sosyal hizmet veya kamusal görev kavramlarını birbirine yakın değerlendirdiğini göstermektedir.

8- Aşağıdakilerden hangisi gönüllülerin sahip olduğu temel haklardan biridir?

Veriler incelendiğinde, katılımcıların gönüllülerin temel haklarına ilişkin bilgi düzeylerinde eğitim sonrasında değişim yaşandığı görülmektedir. Ön testte katılımcıların %50,8'i doğru yanıt olan "Öğrenme ve gelişim hakkı" seçeneğini işaretlerken, son testte bu oran %39'a gerilemiştir. Buna karşılık "Eşit ve adil seçim hakkı" seçeneğini işaretleyenlerin oranı %27'den %39'a yükselmiştir. Bu durum, katılımcıların gönüllülük süreçlerinde hak temelli yaklaşımı farklı boyutlarıyla değerlendirmeye başladığını göstermektedir.

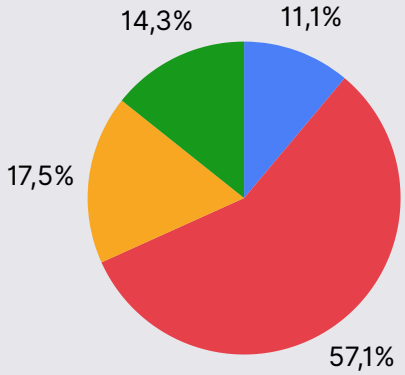
9- Aşağıdakilerden hangisi gönüllü seçerken dikkat edilecek ilkelerdendir?

Veriler incelendiğinde, katılımcıların gönüllü seçim sürecine ilişkin bilgi düzeylerinin eğitim sonrasında arttığı görülmektedir. Doğru yanıt olan "Gönüllü seçim kriterlerinin belli olması" seçeneğini işaretleyenlerin oranı ön testte %55,6 iken son testte %76,3'e yükselmiştir. Buna karşılık diğer seçeneklere verilen yanıt oranlarında belirgin bir düşüş yaşanmıştır. Özellikle gönüllülerin profesyonel olması gerektiğini düşünen katılımcı oranının azalması, gönüllülük süreçlerinde temel unsurun profesyonellikten ziyade uygun kriterler ve şeffaf seçim süreçleri olduğunun daha iyi kavrandığını göstermektedir. Genel tablo, eğitim sürecinin gönüllü yönetimi konusundaki farkındalığı güçlendirdiğini ortaya koymaktadır.

10-Aşağıdakilerden hangisi “pembe vergi” (pink tax) kavramının en doğru tanımıdır?

Ön Test

Son Test

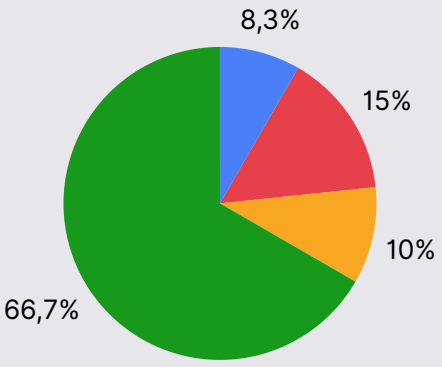

- A) Kadınların gelirlerinden otomatik olarak yapılan sosyal güvenlik kesintilerinin oransal eşitsizliğidir.
- B) Kadın tüketicilere yönelik ürün ve hizmetlerin, benzer erkek ürünlerine kıyasla daha yüksek fiyatla sunulmasıdır.
- C) Kadınların doğurganlık, bakım ve hijyen gibi özel ihtiyaçları için devlete ödedikleri ek sağlık vergisidir.
- D) Kadınların çalışma yaşamındaki güvencesizliğinden kaynaklı olarak dolaylı vergi yüklerinin artmasıdır.

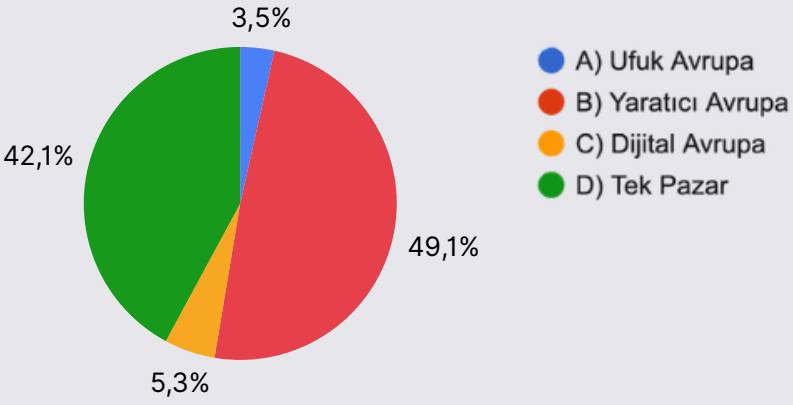
Veriler incelendiğinde, katılımcıların “pembe vergi” (pink tax) kavramına ilişkin bilgi düzeylerinin eğitim sonrasında belirgin biçimde arttığı görülmektedir. Doğru yanıt olan “Kadın tüketicilere yönelik ürün ve hizmetlerin benzer erkek ürünlerine kıyasla daha yüksek fiyatla sunulmasıdır” seçeneğini işaretleyenlerin oranı ön testte %57,1 iken son testte %89,8’e yükselmiştir. Yanlış seçeneklere verilen yanıt oranlarının ise ciddi ölçüde azaldığı dikkat çekmektedir. Bu durum, katılımcıların toplumsal cinsiyet temelli ekonomik eşitsizlikler konusunda daha güçlü bir farkındalık geliştirdiğini göstermektedir. Genel tablo, eğitim sürecinin toplumsal cinsiyet ve ekonomik ayrımcılık konularındaki bilgi düzeyine önemli katkı sunduğunu ortaya koymaktadır.

11- Aşağıdakilerden hangisi ülkemizin faydalanabildiği AB fon kaynakları arasında değildir?

Ön Test

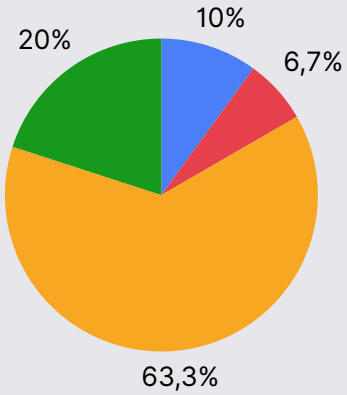
Son Test

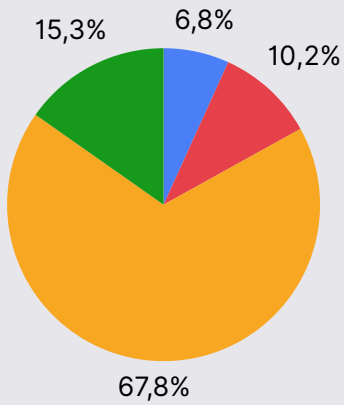
Veriler incelendiğinde, katılımcıların AB fon kaynakları konusundaki bilgi düzeylerinde son testte karışık bir görünüm ortaya çıktığı görülmektedir. Ön testte doğru yanıt olan "Tek Pazar" seçeneğini işaretleyenlerin oranı %66,7 iken son testte bu oran %42,1'e gerilemiştir. Buna karşılık "Yaratıcı Avrupa" seçeneğini işaretleyenlerin oranı %15'ten %49,1'e yükselmiştir. Bu durum, katılımcıların bazı AB programlarını fon kaynağı olarak değerlendirme konusunda kavramsal karışıklık yaşadığını göstermektedir. Genel tablo, AB fon mekanizmalarına ilişkin farkındalığın devam ettiğini ancak program türleri ve fon kaynaklarının ayrıştırılması konusunda ek bilgi ihtiyacı bulunduğunu ortaya koymaktadır.

12) Aşağıdaki ifadelerden hangisi doğrudur?

Ön Test

Son Test

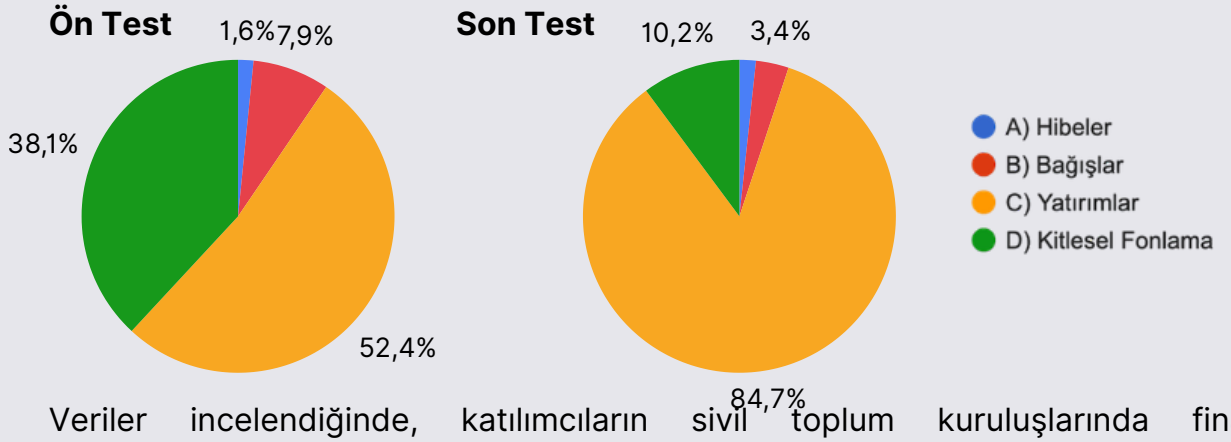

- A) Birlik Programlarının bütçesi sadece AB genel bütçesinden sağlanan tahsisat ile oluşturulmaktadır.
- B) Türkiye bütün Birlik Programlarına katılım sağlamaktadır.
- C) AB Programlarına ödenmekte olan mali katkının bir kısmı AB Başkanlığınca koordine edilen Katılım Öncesi Yardım Aracı kapsamında finanse edilmektedir.
- D) Avrupa Dayanışma Programı'nın temel amacı kadın STK'lar tarafından tasarlanan projeleri desteklemektir.

Veriler incelendiğinde, katılımcıların AB programları ve finansman mekanizmalarına ilişkin bilgi düzeylerinin eğitim sonrasında arttığı görülmektedir. Doğru yanıt olan "AB Programlarına ödenmekte olan mali katkının bir kısmı Katılım Öncesi Yardım Aracı kapsamında finanse edilmektedir" seçeneğini işaretleyenlerin oranı ön testte %63,3 iken son testte %67,8'e yükselmiştir. Bu durum, katılımcıların AB programlarının işleyişi ve finansman yapısı konusundaki farkındalıklarının güçlendiğini göstermektedir. Genel tablo, eğitim sürecinin AB fonları ve programları hakkında bilgi düzeyine olumlu katkı sunduğunu ortaya koymaktadır.

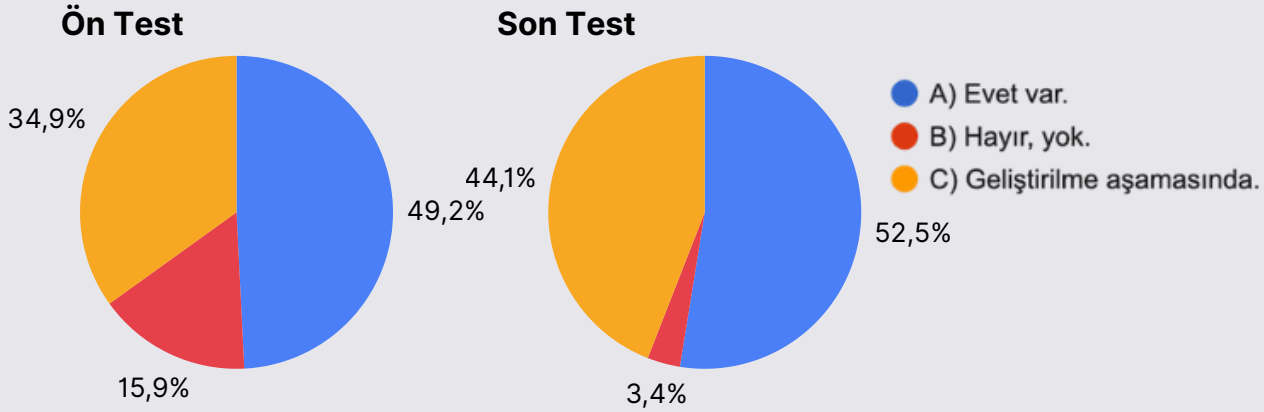

13- Aşağıdakilerden hangisi, sivil toplum kuruluşlarında finansal sürdürülebilirliği sağlamaya yönelik bir yöntem değildir?

Veriler incelendiğinde, katılımcıların sivil toplum kuruluşlarında finansal sürdürülebilirlik konusundaki bilgi düzeylerinin eğitim sonrasında belirgin biçimde arttığı görülmektedir. Doğru yanıt olan "Yatırımlar" seçeneğini işaretleyenlerin oranı ön testte %52,4 iken son testte %84,7'ye yükselmiştir. Buna karşılık hibeler, bağışlar ve kitlesel fonlama gibi finansal sürdürülebilirlik araçlarını yanlış seçenek olarak değerlendiren katılımcı oranlarında düşüş yaşanmıştır. Özellikle kitlesel fonlama seçeneğine verilen yanıtların azalması, katılımcıların alternatif finansman yöntemleri konusundaki farkındalıklarının güçlendiğini göstermektedir. Genel tablo, eğitim sürecinin STK'ların finansal sürdürülebilirlik yöntemlerine ilişkin bilgi düzeyine olumlu katkı sunduğunu ortaya koymaktadır.

14) Kız çocukları ve genç kadınlar ile çalışırken toplumsal cinsiyet eşitliğini teşvik eden politikalarınız var mı?

Veriler incelendiğinde, kız çocukları ve genç kadınlarla çalışırken toplumsal cinsiyet eşitliğini teşvik eden politikalara sahip olduğunu belirten kuruluşların oranının eğitim sonrasında arttığı görülmektedir. Ön testte "Evet, var" yanıtı verenlerin oranı %49,2 iken son testte bu oran %52,5'e yükselmiştir. Buna karşılık "Hayır, yok" yanıtı verenlerin oranı %15,9'dan %3,4'e gerilemiştir. "Geliştirilme aşamasında" olduğunu belirten kuruluşların oranındaki artış ise bazı kurumların eğitim süreciyle birlikte politika geliştirme konusunda adım attığını göstermektedir. Genel tablo, eğitim sürecinin toplumsal cinsiyet eşitliği politikalarına yönelik kurumsal farkındalık ve kapasiteyi güçlendirdiğini ortaya koymaktadır.

15- Aşağıda listelenmiş ve bu eğitimin katılımcıları olan kuruluşların kaç tanesi ile eğitimden önce iletişiminiz/işbirliğiniz vardı?

ÖÖn test verileri incelendiğinde, katılımcıların program öncesinde bazı kuruluşları daha önce tanıdığı, bazı kuruluşlarla ise daha sınırlı düzeyde temasının bulunduğu görülmektedir. Bu farklılık, kuruluşların görünürlük düzeylerinden ziyade katılımcıların mevcut ağları, çalışma alanları ve daha önceki temaslarıyla ilişkili olarak değerlendirilebilir. Dolayısıyla veriler, kuruluşlar arasında bir tanınırlık sıralaması oluşturmaktan çok, program öncesindeki mevcut iletişim ağının genel görünümünü ortaya koymaktadır.

Programın önemli katkılarından biri, farklı şehirlerden, çalışma alanlarından ve deneyimlerden gelen kuruluşların aynı öğrenme ortamında bir araya gelmesi olmuştur. Eğitim süreci, katılımcıların daha önce temas etmedikleri kuruluşları tanımalarına ve farklı alanlarda çalışan aktörlerle iletişim kurmalarına olanak sağlamıştır.

Son test verileri incelendiğinde ise eğitim süreci boyunca katılımcı kuruluşlar arasındaki iletişim ve iş birliği düzeyinin belirgin biçimde arttığı görülmektedir. Ön testte daha sınırlı olan kurumlar arası temasın, eğitim sonrasında genişlediği; birçok kuruluş arasında yeni iletişim ve iş birliği bağlantılarının oluştuğu anlaşılmaktadır.
Özellikle bazı kuruluşların eğitim süreci içerisinde daha fazla yeni bağlantı kurduğu görülürken, genel eğilim programın katılımcılar arasındaki mevcut ağları genişlettiğine işaret etmektedir. Bu sonuç, programın yalnızca bilgi ve beceri aktarımı sağlayan bir öğrenme alanı olmanın ötesinde, farklı kuruluşların birbirini tanımasını, deneyim paylaşmasını ve gelecekteki olası iş birlikleri için zemin oluşturmasını desteklediğini göstermektedir.

Bu açıdan değerlendirildiğinde, programın ağ oluşturma etkisi yalnızca mevcut ilişkilerin güçlenmesiyle sınırlı kalmamış; katılımcıların yeni kuruluşlarla temas kurmasına da katkı sağlamıştır. Farklı tematik alanlardan ve şehirlerden gelen kuruluşların bir araya gelmesi, program sonrasında da sürdürülebilecek daha çeşitli ve güçlü bir sivil toplum ağı için önemli bir potansiyel ortaya koymaktadır.

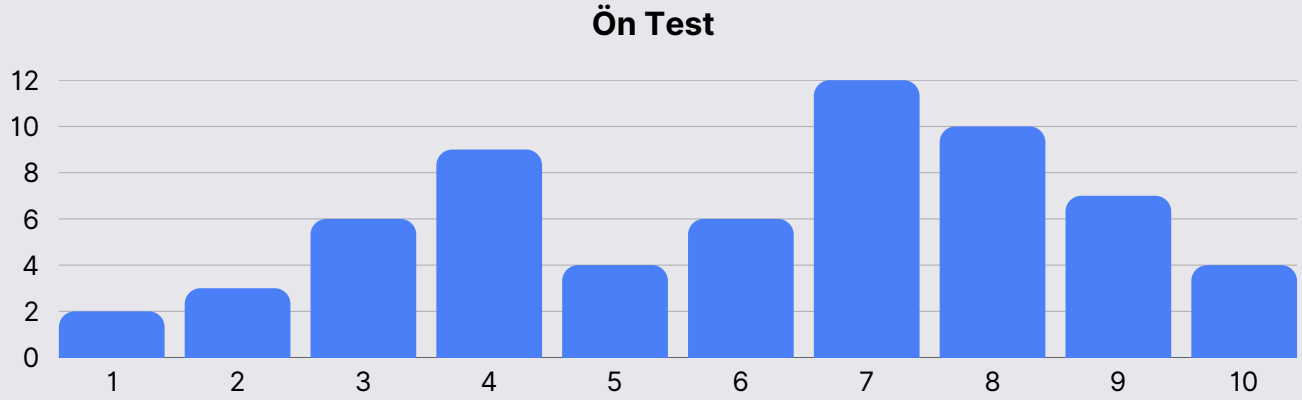

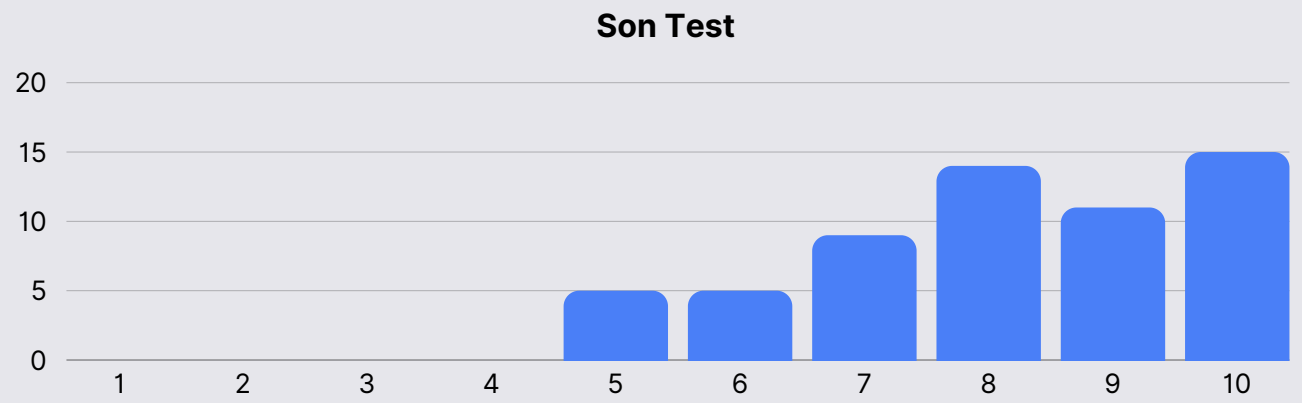
15-Aşağıda listelenmiş ve bu eğitimin katılımcıları olan kuruluşların kaç tanesi ile eğitimden önce iletişiminiz/işbirliğiniz vardı?

Ön test ile karşılaştırıldığında son testte kurumlar arası ilişkilerin belirgin biçimde arttığı dikkat çekmektedir. Özellikle ön testte daha düşük görünürlüğe sahip bazı kuruluşların eğitim sürecinde yeni bağlantılar geliştirdiği görülmektedir. Bu durum, eğitim ortamının yalnızca bilgi paylaşımı değil, aynı zamanda güven ilişkisi, dayanışma ve ortak çalışma zemini oluşturduğunu göstermektedir.

Programın en güçlü yönlerinden biri, farklı şehirlerden ve farklı çalışma alanlarından gelen kuruluşları aynı öğrenme alanında buluşturmuş olmasıdır. Eğitim süreci boyunca yeni iletişim ağları kurulmuş, kuruluşlar arası görünürlük artmış ve potansiyel iş birlikleri için önemli bir zemin oluşmuştur. Bu tablo, programın yalnızca bireysel kapasite gelişimine değil, aynı zamanda sivil toplum ekosisteminin güçlenmesine de katkı sunduğunu göstermektedir.

16-Toplumsal cinsiyet eşitliği konusunda kız çocukları ve genç kadınlarla deneyimsel öğrenme tabanlı atölye tasarlama ve yürütme konusunda kendinizi ne kadar yetkin görüyorsunuz?

Avrupa Birliği tarafından finanse edilmektedir.

Veriler incelendiğinde, katılımcıların toplumsal cinsiyet eşitliği konusunda deneyimsel öğrenme temelli atölye tasarlama ve yürütme konusundaki öz yeterlilik algılarının eğitim sonrasında belirgin biçimde arttığı görülmektedir. Ön testte yanıtlar daha çok orta seviyelerde yoğunlaşırken, son testte 8, 9 ve 10 puanlarının belirgin şekilde arttığı dikkat çekmektedir. Özellikle 10 puan veren katılımcı sayısındaki yükseliş, eğitim sürecinin katılımcıların bilgi, beceri ve özgüven düzeylerine olumlu katkı sunduğunu göstermektedir. Düşük puanların son testte büyük ölçüde ortadan kalkması da katılımcıların kendilerini bu alanda daha yetkin hissetmeye başladığını ortaya koymaktadır. Genel tablo, eğitim programının uygulama temelli kapasite gelişimi açısından güçlü bir etki yarattığını göstermektedir.

Değerlendirme Sonuçları

1-Eğitici Eğitimini genel olarak nasıl değerlendirirsiniz? Size en çok katkı sağlayan konu ne oldu? Açıklar mısınız?

Katılımcı geri bildirimleri genel olarak değerlendirildiğinde, eğitimin yüksek düzeyde memnuniyet yarattığı görülmektedir. Özellikle toplumsal cinsiyet eşitliği kavramları, gönüllü yönetimi, savunuculuk, AB hibeleri ve fon mekanizmaları katılımcılara en fazla katkı sağlayan başlıklar arasında öne çıkmıştır. Bunun yanında deneyimsel öğrenme, oyunlaştırılmış yöntemler ve atölye uygulamaları eğitim sürecini daha kalıcı ve etkileşimli hale getirmiştir. Katılımcılar ayrıca farklı şehirlerden ve alanlardan STK temsilcileriyle bir araya gelmenin networking, iş birliği geliştirme ve ilham alma açısından önemli bir katkı sunduğunu belirtmiştir. Bununla birlikte bazı katılımcılar içeriklerin belirli bölümlerinin daha ileri düzey veya daha uygulama odaklı olabileceğini ifade etmiş, özellikle hibe süreçlerinin yoğun anlatım nedeniyle zaman zaman dikkat takibini zorlaştırdığı yönünde geri bildirim paylaşmıştır. Genel tablo, eğitimin hem bilgi düzeyi hem de motivasyon açısından güçlü bir etki yarattığını göstermektedir.

Katılımcı görüşlerinden birkaçı:

- “Başka STK temsilcileriyle bir araya gelip sahada kimin ne yaptığını öğrenmek çok faydalı oldu.”
- “Toplumsal cinsiyet kalıplarını fark etmek ve bunları eğitim süreçlerinde nasıl ele alabileceğimize dair yöntemler öğrenmek bana çok katkı sağladı.”
- “Oyunlaştırılmış eğitim formatının gençler için çok etkili olduğunu gördüm.”
- “Gönüllü yönetimi ve hibe programları konusunda çok güzel bilgiler edindik.”
- “Network açısından oldukça katkı vericiydi.”
- “AB fonları anlatımı ve proje yapım egzersizleri çok katkı sağladı.”
- “Eğitmenlerin güler yüzlü ve deneyimli olması katılım motivasyonunu artırdı.”
- “Belki aynı konuların daha ileri düzey eğitimleri olabilirdi.”

2-Eğitici Eğitiminin ulaşım, konaklama, yemek organizasyonundaki deneyiminiz nasıldı? Olumsuz bir deneyim yaşadıysanız lütfen açıklar mısınız?

Katılımcı geri bildirimleri genel olarak değerlendirildiğinde, organizasyon sürecinin büyük ölçüde memnuniyet yarattığı görülmektedir. Özellikle konaklama, yemekler, ikramlar ve genel organizasyon düzeni katılımcılar tarafından olumlu değerlendirilmiştir. Eğitim ortamının rahat ve özenli olması, katılımcıların programa daha iyi odaklanmasına katkı sağlamıştır. Ulaşım ve biletleme süreçlerinde birkaç katılımcı sınırlı sorun yaşadığını belirtmiş olsa da genel tablo, organizasyon ekibinin ilgili, çözüm odaklı ve destekleyici bir yaklaşım sergilediğini göstermektedir. Bunun yanında yemek çeşitliliği, trafik yoğunluğu ve bazı küçük lojistik detaylara ilişkin geliştirme önerileri de paylaşılmıştır. Genel olarak katılımcılar, kendilerini değerli ve iyi ağırlanmış hissettiklerini ifade etmişlerdir.

Katılımcı görüşlerinden birkaçı:

- “Konaklama ve yemek çok iyiydi.”
- “Organizasyon konusunda deneyimlediğim her şey harikaydı.”
- “Yemek ve ikramlar muhteşemdi.”
- “Baştan sona organize olmuş bir süreç yaşadım.”
- “Otel harika, çalışanlar ilgili ve kibar; yemekler lezzetliydi.”
- “Her şey çok iyi düşünülmüştü.”
- “Harika ötesiydi; detaylara gösterdiğiniz özen kendimi güvende ve değerli hissettirdi.”
- “Ulaşım konusunda problem yaşadık, onun dışında her şey mükemmeldi.”
- “Yemek çeşitliliğinin biraz daha artırılması daha iyi olabilirdi.”
- “Trafik çıkışta çok oldu.”

3-Eğitici Eğitiminden önce ve sonra toplumsal cinsiyet eşitliği farkındalığınızda herhangi bir değişiklik oldu mu?

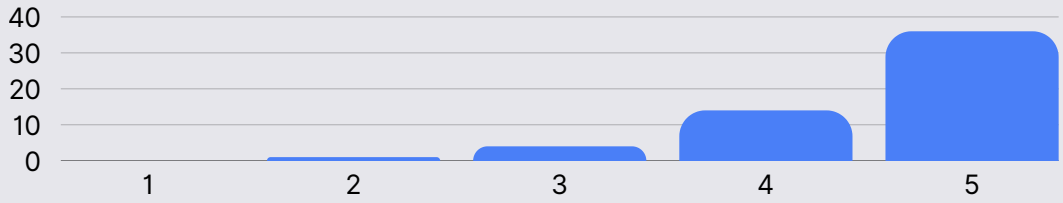
Katılımcı geri bildirimleri genel olarak değerlendirildiğinde, eğitimin toplumsal cinsiyet eşitliği konusundaki farkındalık ve bilgi düzeyine önemli katkı sunduğu görülmektedir. Özellikle yeni kavramların öğrenilmesi, kavramsal derinleşme sağlanması ve toplumsal cinsiyet eşitliğine daha eleştirel bir perspektiften yaklaşılması öne çıkan kazanımlar arasında yer almıştır. Bazı katılımcılar eğitim öncesinde de konuya hâkim olduklarını belirtirken, eğitimin mevcut bilgilerini güncelleme, dil birliği oluşturma ve eğitimcilik pratiklerini güçlendirme açısından faydalı olduğunu ifade etmiştir. Ayrıca farklı STK deneyimlerini görmek, bölgesel ihtiyaçları fark etmek ve savunuculuk ile anaakımlaştırma konularında derinleşmek katılımcılar açısından değerli bulunmuştur. Genel tablo, eğitimin hem bireysel farkındalık hem de uygulama kapasitesi açısından olumlu bir etki yarattığını göstermektedir.

Katılımcı görüşlerinden birkaçı:

- "Bilmediğim kavramları öğrendim."
- "Savunuculuk modelleri ve toplumsal cinsiyetin anaakımlaştırılması gibi konularda derinleşme yaşadım."
- "Kolaylaştırıcılık yaptığım tüm çalışmalarda daha hassas olacağım."
- "Farkındalık ve duyarlılık kazandım; yaygınlaştırmak için çaba göstereceğim."
- "Kavramları öğrenmek bakış açımı değiştirdi."
- "Yeni kavramlar öğrendim; bilgilerim derinleşti."
- "Dil birliği ve kavramsal tutarlılık sağladı."
- "Farklı şehirlerden grupların aynı alanda çalışıyor olması ihtiyacın hâlen çok olduğunu gösterdi; motivasyonum arttı."
- "Eğitim sonucunda artık eğitim verebilecek düzeyde bilgi birikimine sahip oldum."
- "Çalıştığım STK'da bundan sonra etkin çalışmalar ve söylemlerimde değişiklik fark edilecektir."

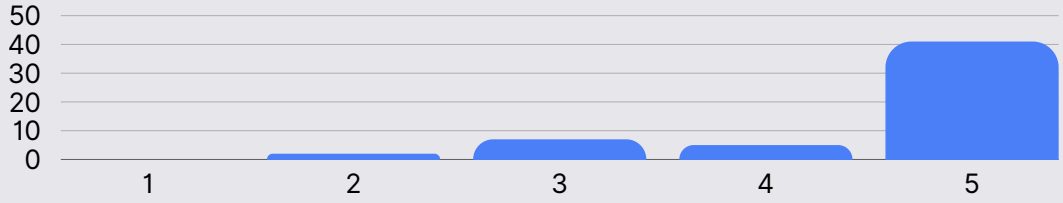
4-Eğitici Eğitiminde sunulan eğitimlerin içerikleri ve uygulamaları konusundaki görüşlerinizi lütfen puan tablosunda belirtiniz.

4-1 Eğitici Eğitiminde ele alınan konular ihtiyaçlarıma uygundu.

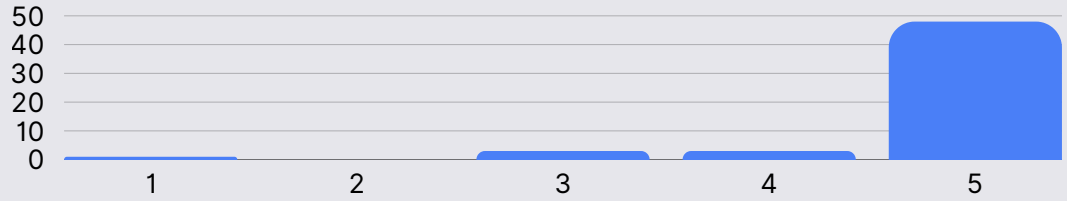
Veriler incelendiğinde, katılımcıların büyük çoğunluğunun eğitici eğitiminde ele alınan konuların kendi ihtiyaçlarına uygun olduğunu düşündüğü görülmektedir. Değerlendirmelerde en yüksek puan olan 5 seçeneğinin açık ara öne çıkması, eğitim içeriğinin katılımcıların beklenti ve çalışma alanlarıyla yüksek düzeyde örtüştüğünü göstermektedir. Genel tablo, eğitim programının hedef kitlenin beklentilerine büyük ölçüde karşılık verdiğini göstermektedir.

4-2 Eğitim mevcut bilgi ve tecrübeme yeni bir bakış açısı kazandırdı.

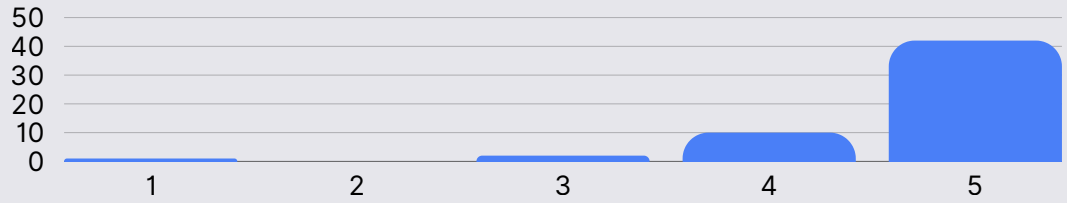
Veriler incelendiğinde, katılımcıların büyük çoğunluğunun eğitimin mevcut bilgi ve deneyimlerine yeni bir bakış açısı kazandırdığını düşündüğü görülmektedir. Değerlendirmelerde en yüksek puan olan 5 seçeneğinin belirgin biçimde öne çıkması, eğitimin katılımcılar üzerinde güçlü bir farkındalık ve perspektif geliştirme etkisi yarattığını göstermektedir. Düşük puanların oldukça sınırlı olması ise eğitim içeriğinin katılımcılar tarafından genel olarak yenilikçi, geliştirici ve ilham verici bulunduğunu ortaya koymaktadır.

4-3 Eğitim akıcıydı ve program akışı amaca uygun bir sıra ile işlendi.

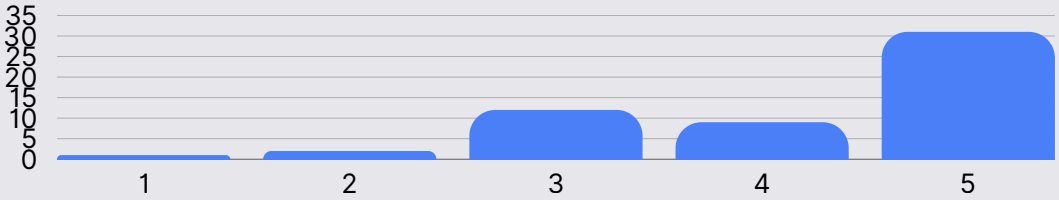
Veriler incelendiğinde, katılımcıların büyük çoğunluğunun eğitim programının akışını başarılı ve amaca uygun bulduğu görülmektedir. En yüksek puan olan 5 seçeneğinin açık ara öne çıkması, eğitim içeriğinin sıralaması, süre yönetimi ve oturum geçişlerinin katılımcılar tarafından oldukça olumlu değerlendirildiğini göstermektedir. 3 ve 4 puan veren katılımcıların sayısı sınırlı kalırken, düşük puanların yok denecek kadar az olması programın genel olarak akıcı, düzenli ve takip edilmesi kolay bulunduğunu ortaya koymaktadır. Genel tablo, eğitim planlamasının katılımcı deneyimini destekleyen güçlü bir yapıya sahip olduğunu göstermektedir.

4-4 Eğitim esnasında yeterli seviyede uygulama yapıldı.

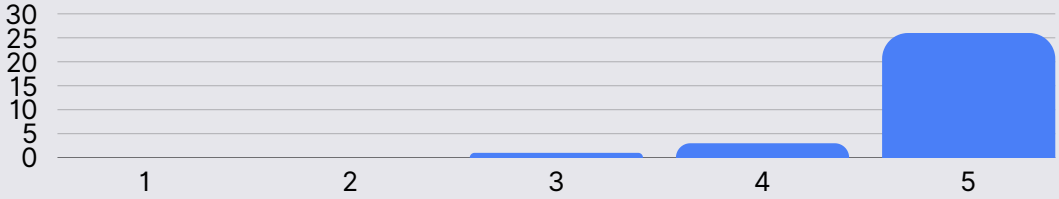
Veriler incelendiğinde, katılımcıların büyük çoğunluğunun eğitim sürecinde yeterli düzeyde uygulama yapıldığını düşündüğü görülmektedir. En yüksek puan olan 5 seçeneğinin belirgin biçimde öne çıkması, uygulama odaklı çalışmaların katılımcılar tarafından oldukça verimli bulunduğunu göstermektedir. Düşük puanların oldukça sınırlı olması, eğitim sürecinin teorik bilginin yanı sıra pratiğe dayalı öğrenmeyi de desteklediğini ortaya koymaktadır. Genel tablo, uygulama ve deneyimsel öğrenme yöntemlerinin eğitim programının güçlü yönlerinden biri olduğunu göstermektedir.

4-5 Eğitim için saptanan süre uygun ve yeterliydi.

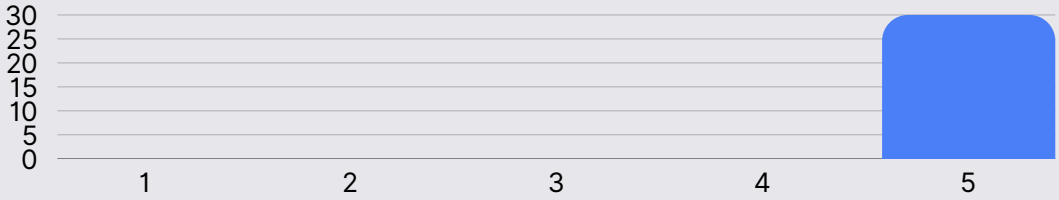
Veriler incelendiğinde, katılımcıların büyük çoğunluğunun eğitim için ayrılan süreyi yeterli ve uygun bulduğu görülmektedir. En yüksek puan olan 5 seçeneğinin belirgin biçimde öne çıkması, program süresinin içerik yoğunluğu ve uygulama dengesi açısından katılımcı beklentilerini büyük ölçüde karşıladığını göstermektedir. Bunun yanında 3 ve 4 puan veren katılımcılar da süreyi genel olarak yeterli değerlendirmiştir. Düşük puanların oldukça sınırlı olması, eğitim süresinin katılımcılar tarafından verimli ve dengeli bulunduğunu ortaya koymaktadır. Genel tablo, programın zaman planlamasının etkili şekilde kurgulandığını göstermektedir.

4-6 Eğitmenlerin bilgi düzeyi ve aktarımı yeterliydi.

Veriler incelendiğinde, katılımcıların eğitmenlerin bilgi düzeyi ve içerik aktarımını oldukça başarılı bulduğu görülmektedir. En yüksek puan olan 5 seçeneğinin açık ara öne çıkması, eğitmenlerin konu hâkimiyeti, anlatım becerisi ve katılımcılarla kurduğu iletişimin güçlü şekilde değerlendirildiğini göstermektedir. 4 puan veren katılımcıların sayısı da sınırlı düzeyde olumlu geri bildirimleri desteklemektedir. Düşük puanların yok denecek kadar az olması ise eğitmen performansının katılımcılar tarafından yüksek memnuniyetle karşılandığını ortaya koymaktadır. Genel tablo, eğitmenlerin bilgi aktarımı ve kolaylaştırıcılık becerilerinin eğitim programının en güçlü yönlerinden biri olduğunu göstermektedir.

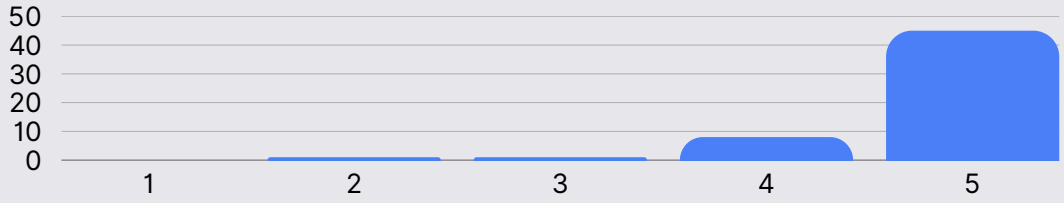
4-7 Eğitmenlerin katılımcılarla etkileşimi yeterliydi.

Veriler incelendiğinde, katılımcıların tamamına yakınının eğitmenlerin katılımcılarla kurduğu etkileşimi oldukça yeterli bulduğu görülmektedir. Değerlendirmelerde yalnızca en yüksek puan olan 5 seçeneğinin öne çıkması, eğitmenlerin iletişim becerileri, kapsayıcı yaklaşımı ve katılımcı katılımını destekleyen tutumlarının çok güçlü şekilde değerlendirildiğini göstermektedir. Bu sonuç, eğitim ortamının güvenli, katılımcı ve etkileşim odaklı bir yapıda ilerlediğini ortaya koymaktadır. Genel tablo, eğitmenlerin katılımcılarla kurduğu ilişkinin eğitim deneyiminin en güçlü yönlerinden biri olduğunu göstermektedir.

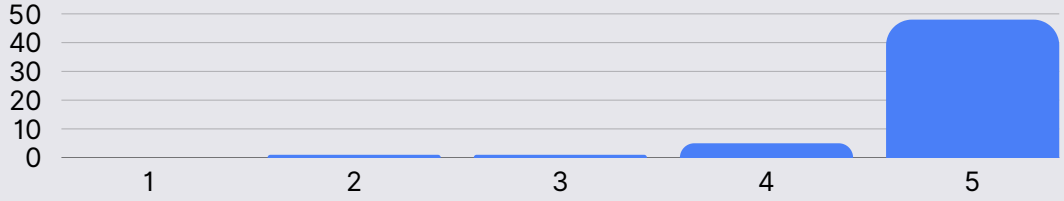
5- Eğitici Eğitiminde kullanılan deneyimsel öğrenme metotları (interaktif uygulamalar; oyunlar, buz kırıcılar, simülasyonlar, grup tartışmaları vb.) ile ilgili görüşlerinizi lütfen aşağıdaki puan tablosunda belirtiniz.

5-1 Deneyimsel öğrenme metotları her oturumda yeterli seviyede uygulandı.

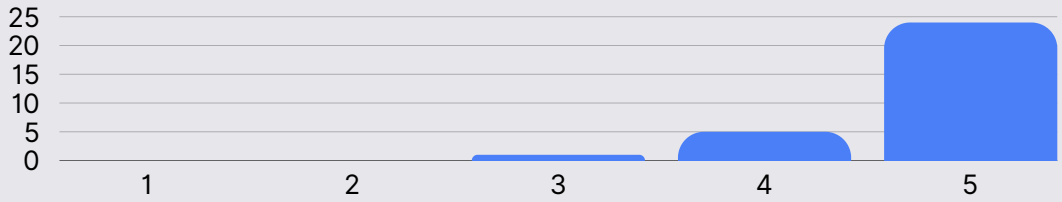
Veriler incelendiğinde, katılımcıların deneyimsel öğrenme metotlarının eğitim boyunca yeterli düzeyde uygulandığını düşündüğü görülmektedir. En yüksek puan olan 5 seçeneğinin açık ara öne çıkması, interaktif uygulamalar, oyunlar, grup çalışmaları ve simülasyonların katılımcılar tarafından oldukça etkili bulunduğunu göstermektedir. 4 puan veren katılımcıların varlığı da uygulamaların genel olarak başarılı değerlendirildiğini desteklemektedir. Düşük puanların yok denecek kadar az olması ise deneyimsel öğrenme yöntemlerinin eğitim programının güçlü ve ayırt edici yönlerinden biri olduğunu ortaya koymaktadır. Genel tablo, uygulama temelli ve katılımcı öğrenme yaklaşımının eğitim deneyimine önemli katkı sağladığını göstermektedir.

5-2 Deneyimsel öğrenme metotlarının kendi çalışmalarımda uygulanabilir olacağını düşünüyorum.

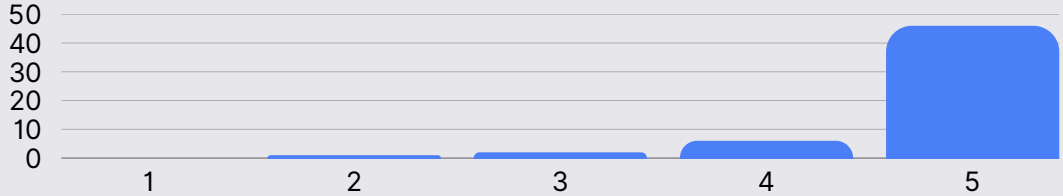
Veriler incelendiğinde, katılımcıların büyük çoğunluğunun deneyimsel öğrenme metotlarını kendi çalışmalarında uygulanabilir bulduğu görülmektedir. En yüksek puan olan 5 seçeneğinin açık ara öne çıkması, eğitimde kullanılan interaktif yöntemlerin sahada kullanılabilir, pratik ve ilham verici bulunduğunu göstermektedir. 4 puan veren katılımcılar da yöntemlerin kendi çalışma alanlarına katkı sağlayabileceğini ifade etmektedir. Düşük puanların yok denecek kadar az olması, deneyimsel öğrenme yaklaşımının katılımcılar tarafından yüksek düzeyde benimsenmiş olduğunu ortaya koymaktadır. Genel tablo, eğitimin yalnızca teorik bilgi sunmakla kalmayıp katılımcılara kendi çalışmalarına uyarlayabilecekleri somut yöntemler kazandırdığını göstermektedir.

5-3 Bu eğitimde öğrendiğim teorik bilgi, uygulama ve araçları kendi çalışmalarıma/kurumuma aktarma konusunda kendimi hazır hissediyorum.

Veriler incelendiğinde, katılımcıların büyük çoğunluğunun eğitimde edindikleri teorik bilgi, uygulama ve araçları kendi çalışmalarına ve kurumlarına aktarma konusunda kendilerini hazır hissettikleri görülmektedir. En yüksek puan olan 5 seçeneğinin belirgin biçimde öne çıkması, eğitimin yalnızca bilgi aktarımıyla sınırlı kalmayıp katılımcıların uygulama kapasitesini de güçlendirdiğini göstermektedir. 4 puan veren katılımcılar da öğrendiklerini sahaya yansıtma konusunda olumlu bir özgüven geliştirdiklerini ifade etmektedir. Düşük puanların yok denecek kadar az olması ise eğitim içeriğinin pratik, uygulanabilir ve yaygınlaştırılabilir bulunduğunu ortaya koymaktadır. Genel tablo, eğitimin çarpan etkisi yaratma ve katılımcıların kendi kurumlarında aktif rol üstlenmelerini destekleme açısından güçlü bir etki yarattığını göstermektedir.

5-4 Eğitici Eğitiminde kullanılan deneyimsel öğrenme metotlarını Pilot Atölyelerde uygulayabileceğimi düşünüyorum.

Veriler incelendiğinde, katılımcıların büyük çoğunluğunun eğitici eğitiminde kullanılan deneyimsel öğrenme metotlarını pilot atölyelerde uygulayabileceklerine inandıkları görülmektedir. En yüksek puan olan 5 seçeneğinin açık ara öne çıkması, katılımcıların eğitim sürecinde edindikleri yöntemleri sahaya aktarma konusunda güçlü bir özgüven geliştirdiklerini göstermektedir. Düşük puanların oldukça sınırlı olması ise eğitimde aktarılan yöntemlerin anlaşılır, uygulanabilir ve pratik bulunduğunu ortaya koymaktadır. Genel tablo, eğitimin katılımcıların kolaylaştırıcılık ve uygulama kapasitesini güçlendirdiğini ve pilot çalışmalar için güçlü bir hazırlık sağladığını göstermektedir.

6- Eğitici Eğitiminde kullanılan deneyimsel öğrenme metotlarını Pilot Atölyelerde uygulayabileceğimi düşünüyorum.

6-1 Eğitim sonunda hangi bilgi / becerileri kazandığınızı düşünüyorsunuz?

Katılımcı geri bildirimleri genel olarak değerlendirildiğinde, eğitimin hem teorik bilgi hem de uygulama becerileri açısından önemli kazanımlar sağladığı görülmektedir. Özellikle toplumsal cinsiyet eşitliği kavramları, savunuculuk, gönüllü yönetimi, proje geliştirme ve hibe süreçleri konularında bilgi düzeyinin arttığı ifade edilmiştir.

Bunun yanı sıra deneyimsel öğrenme yöntemleri, oyunlaştırma, atölye tasarımı ve kolaylaştırıcılık becerilerinin gelişmesi öne çıkan kazanımlar arasında yer almaktadır. Katılımcılar ayrıca farklı STK'larla iş birliği geliştirme, ağ kurma ve öğrendikleri yöntemleri kendi çalışmalarına uyarlama konusunda daha güçlü hissettiklerini belirtmiştir. Genel tablo, eğitimin katılımcıların hem içerik bilgilerini hem de uygulama kapasitelerini güçlendiren çok yönlü bir öğrenme deneyimi sunduğunu göstermektedir.

Örnek katılımcı görüşleri:

- "Toplumsal cinsiyet eşitliği alanındaki kavramları öğrendim."
- "Gönüllü yönetimi ve interaktif öğrenme konusunda ilerleme kaydettim."
- "Atölye çalışması ve proje hazırlama becerisi kazandım."
- "Hibe alma konusunda atmam gereken adımları öğrendim."
- "Savunuculuk becerileri ve hibe yönetimi konusunda daha fazla bilgi sahibi oldum."
- "Program düzenleme ve uygulama akışını yönetme konusunda kendimi geliştirdim."
- "Deneyimsel öğrenme metotları öğrendim ve kendi eğitimlerimde kullanabileceğim araçlar kazandım."
- "Atölye dizaynı, program akışı ve içerik oluşturma becerim gelişti."
- "Yaratıcı düşünme, deneyimsel öğrenme ve oyunlarla ifade becerim gelişti."
- "TCE'yi interaktif ve oyun temelli yöntemlerle aktarmayı öğrendim."

6-2 Bu eğitimde edindiğiniz bilgileri kendi kurumunuzda /çalışmalarınızda nasıl kullanmayı planlıyorsunuz?

Katılımcı geri bildirimleri genel olarak değerlendirildiğinde, eğitimde edinilen bilgi ve yöntemlerin sahada aktif biçimde kullanılmasının planlandığı görülmektedir. Katılımcılar özellikle toplumsal cinsiyet eşitliği yaklaşımını kendi kurum politikalarına, eğitim içeriklerine, gönüllülük süreçlerine ve proje çalışmalarına entegre etmeyi hedeflediklerini ifade etmiştir. Bunun yanı sıra atölye düzenleme, gençlerle ve kadınlarla çalışma, yaygınlaştırma faaliyetleri yürütme, ağ geliştirme ve yerel iş birlikleri kurma gibi alanlarda eğitimden edinilen yöntemlerin uygulanacağı belirtilmiştir. Deneyimsel öğrenme, oyunlaştırma ve interaktif yöntemlerin farklı hedef gruplara uyarlanarak kullanılacak olması da öne çıkan başlıklardan biridir. Genel tablo, eğitimin yalnızca bireysel öğrenme sağlamadığını; aynı zamanda kurumlara ve yerel çalışmalara aktarılabilecek sürdürülebilir bir etki yarattığını göstermektedir.

Örnek katılımcı görüşleri:

- "Toplumsal cinsiyet eşitliği farkındalığını artırmak amacıyla eğitim programları ve atölyeler tasarlayarak katılımcılara aktaracağım."
- "Mülteci ve Türk kadınlar ile çocuklara yönelik çalışmalarımda kullanacağım."

- "Genç kadınların kalkınmasıyla ilgili projeme cinsiyet eşitliği yaklaşımını dahil edip uygulayacağım."
- "Deprem bölgesindeki kız çocuklarına uygulamayı planlıyorum."
- "Kurulan iletişimleri bir network olarak değerlendirip paydaşlarla ortak projeler geliştireceğim."
- "Proje yazımı ve uygulama aşamalarında TCE hassasiyetini daha güçlü şekilde entegre edeceğim."
- "Gençlere yönelik faaliyetlerde güvenli katılım ortamı tasarlama konusunda kullanacağım."
- "Kurumumda TCE perspektifini projelere entegre etmek ve savunuculuk faaliyetlerinde stratejik yaklaşım geliştirmek için kullanacağım."
- "Önce çalışma arkadaşlarımla uygulayıp ardından yararlanıcı kitleye uyarlayacağım."

6-3 Eğitimin sonunda kendimi şu alanlarda daha donanımlı hissediyorum:

Veriler incelendiğinde, eğitimin katılımcıların hem kuramsal bilgi düzeyine hem de uygulama becerilerine önemli katkı sağladığı görülmektedir. Özellikle toplumsal cinsiyet eşitliği, gençlerle çalışma yöntemleri, savunuculuk ve iş birliği geliştirme alanlarında yüksek düzeyde kazanım algısı dikkat çekmektedir. Katılımcıların büyük çoğunluğu eğitim sonunda kendilerini bu alanlarda daha donanımlı hissettiklerini belirtmiştir.

En yüksek gelişim hissedilen alanlar arasında "Paydaşlarla işbirliği geliştirme" (52 kişi), "Toplumsal cinsiyet eşitliği: temel bilgi ve kuramsal yaklaşımlar" (51 kişi) ve "Gençlerle çalışma yöntemleri" (50 kişi) öne çıkmaktadır. Bu sonuçlar, eğitimin yalnızca teorik içerik sunmadığını; aynı zamanda katılımcıların sahada kullanabilecekleri yöntem ve ağ geliştirme kapasitesini de güçlendirdiğini göstermektedir.

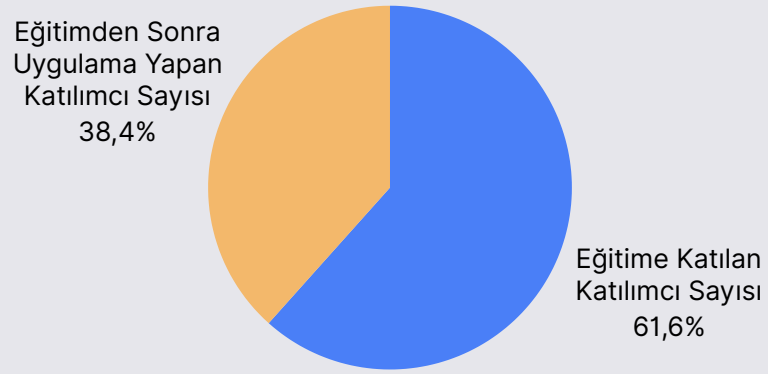
Savunuculuk becerileri (48 kişi) ile toplumsal cinsiyet eşitliği ve kapsayıcılık (47 kişi) başlıklarında da yüksek oranlı olumlu geri bildirim alınmıştır. Bu durum, eğitimin hak temelli yaklaşım, kapsayıcı çalışma yöntemleri ve savunuculuk kapasitesi oluşturma açısından etkili bulunduğunu ortaya koymaktadır.

Gönüllü yönetimi ve katılımın artırılması alanında 45 katılımcı kendisini daha yetkin hissettiğini belirtmiştir. Bu sonuç, STK'ların kurumsal kapasitesini güçlendirmeye yönelik içeriklerin katılımcılar tarafından faydalı bulunduğunu göstermektedir.
Finansal sürdürülebilirlik stratejileri (41 kişi) ve hibe yönetimi (40 kişi) başlıkları diğer alanlara kıyasla daha düşük görünse de yine güçlü bir gelişim algısına işaret etmektedir. Özellikle hibe ve fon süreçlerinin katılımcılar açısından yeni öğrenme alanları oluşturduğu, ancak daha fazla uygulama ve örnek ihtiyacının hissedildiği değerlendirilebilir. Genel olarak veriler, eğitimin katılımcıların bilgi, farkındalık ve uygulama kapasitesini artıran; aynı zamanda sahaya aktarılabilecek yöntemler sunan güçlü ve çok boyutlu bir öğrenme deneyimi yarattığını göstermektedir.

Atölye Uygulaması Sonuç ve Değerlendirme Raporu

Eğitici Eğitimi sonrasında katılımcılardan kendi kurumlarında pilot atölye uygulamaları gerçekleştirmeleri istenmiştir. Bu bölümde yer alan veriler, uygulama yapan katılımcıların ilettiği sonuç ve değerlendirme raporlarından derlenmiştir.

Paydaş Kurum ve Kuruluşların Listesi

ToM katılımcısı 63 kuruluştan 39'i pilot atölyeleri gerçekleştirdi ve atölyeler aracılığıyla toplamda 1.030 kişiye ulaşıldı.

Eğitim Veren STK'lar ve Atölye Başlıkları

- Avrupa Entegrasyon Derneği – Gençlerle Toplumsal Cinsiyet Eşitliği
- Avusturya Liseliler Vakfı – Kavram Bağları
- Bir Bulut Olsam Derneği – Toplumsal Cinsiyet Eşitliği Medya Araştırmacıları
- Çağdaş Drama Derneği – Yaratıcı Drama Yöntemi ile Toplumsal Cinsiyet Eşitliliğine Bakış
- Çağdaş Drama Derneği İstanbul Şubesi – Yaratıcı Drama Yöntemiyle Toplumsal Cinsiyet Eşitliği
- Çocuk Çalışmaları Birimi – Hak Temelli Yaklaşımlar Atölyesi
- ÇYDD Edirne – Toplumsal Cinsiyet Eşitliği ve Flört Şiddeti
- Dayanışma İnsanları Derneği – Eşitlik İçin Bir Aradayız
- Dünya Eşitlik Derneği – Eşitlik Her Yerde
- Edirne Çocuk Hakları Derneği – Toplumsal Cinsiyet Eşitliği Atölyesi
- Eğitim Şart Yardımlaşma Derneği – Toplumsal Cinsiyet Eğitim Atölyesi
- Eğitimde Genç Yaklaşımlar Derneği – Güvenli Alan ve Eşitlik

- Erguvan Kadın Kooperatifi – Toplumda Kadın
- Erzincan Kültür ve Eğitim Vakfı – Gençlerle Eşitlik Atölyesi
- Eskişehir Toplum ve Sanat Derneği – Toplumsal Cinsiyet Eşitliği Eşitlik Benimle Başlar
- Eyüpsultan Belediyesi – Benim Sesim Benim Gücüm
- Genç Nesiller Derneği – Toplumsal Cinsiyet Farkındalık Atölyesi
- Gençlik Servisleri Merkezi – Deneyimsel Öğrenme ve Eşitlik
- Habitat Derneği – Gençler İçin Eşitlik Atölyesi
- İstanbul Üniversitesi – Şiddeti Tanı – Şiddeti Ayırt Et
- İstanbul Yedikule Lions – Eşitlik ve Farkındalık Atölyesi
- Kadın Dayanışma Platformu – Güçlü Kadınlar Güçlü Toplumlar
- Kadın Koalisyonu – Eşitlik Perspektifi Atölyesi
- Kırmızı Biber Derneği – Eşitlik Çemberi
- Kız Çocuklarını Koruma Derneği – Şiddeti Tanı – Şiddeti Ayırt Et
- Kızlar Sahada – Sporda Toplumsal Cinsiyet Eşitliği
- Konuşmamız Gerek Derneği – Toplumsal Cinsiyet ve Güvenli Alanlar
- Mardin Genç Kadın İnisiyatifi – Eşitlik İçin Ben De Varım
- Pi Gençlik Derneği – Kız Çocukları İçin Toplumsal Cinsiyet Eşitliği
- Samandağ Kadın Dayanışma Derneği – Bedenden Topluma: Cinsiyetin Yolculuğu
- Sil Baştan Kadına Yönelik Şiddet ve Çocuk İstismarı ile Mücadele Derneği – Eşitlik Benimle Başlar
- Sosyal Akıl Derneği – Toplumsal Cinsiyet ve Ayrımcılık
- Tebessüm Hareketi Derneği – Birlikte Güçlüyüz
- Türkiye Yardım Sevenler Derneği – Genç Kadınlarla Güçlenme Atölyesi
- Üsküdar Üniversitesi – Güçlü Kızlar Güçlü Yarınlar Atölye Projesi: Dijital Medya Okuryazarlığı
- Yerel Gençlik İnisiyatifi – Toplumsal Cinsiyet ve Gençlik Katılımı
- Young Travellers Derneği – Toplumsal Cinsiyet Üzerine Düşünüyoruz
- Yücel Kültür Vakfı – Kültür ve Sanat Alanında Gençlerle Birlikte Eşitlik Atölyesi

Uygulama Süresi

Veriler incelendiğinde eğitimlerin büyük çoğunluğunun 3 saatlik oturumlarda yoğunlaştığı görülmektedir. Bu süre, en sık kullanılan format olup toplam uygulamaların ana omurgasını oluşturmaktadır. Bunu 3 saatlik ve 4 saatlik yarım gün eğitimler takip etmektedir. Bu yapı, katılımcı erişilebilirliğini artıran ve özellikle STK tabanlı gençlik çalışmalarında tercih edilen esnek bir modeldir.

Daha uzun süreli programlar (5 saat ve üzeri, tam gün veya çok günlük eğitimler) daha az sayıda uygulanmış olup genellikle daha derin içerik gerektiren modüllerde (örneğin savunuculuk, eğitici eğitimi, şiddet temaları) kullanılmıştır. Bu durum, program tasarımının modüler ve ihtiyaca göre ölçeklenebilir bir yapıda olduğunu göstermektedir.

Sonuç olarak eğitim portföyü, ağırlıklı olarak kısa ve orta süreli müdahaleler üzerine kurulu olup, bu yapı hem yaygın erişimi hem de sahada uygulanabilirliği destekleyen dengeli bir eğitim modeli ortaya koymaktadır.

Katılımcı Yaş Aralığı Dağılımı

Veriler incelendiğinde katılımcı yaş dağılımının oldukça geniş bir spektruma yayıldığı görülmektedir. Eğitimlerin ağırlıklı olarak 18–24 yaş aralığında yoğunlaştığı, özellikle üniversite çağındaki gençlerin ana hedef grup olduğu anlaşılmaktadır. Bu yaş grubu, tüm katılımcılar içinde en yüksek tekrar eden segmenttir. Bununla birlikte programın sadece genç yetişkinlerle sınırlı kalmadığı, 14–18 yaş aralığında lise düzeyi katılımcıların da sürece dahil edildiği görülmektedir. Bu durum, eğitimlerin ergenlik ve genç yetişkinlik geçiş dönemini kapsayan hibrit bir yapıda tasarlandığını göstermektedir. Öte yandan 30 yaş ve üzeri katılımcıların da sürece dahil olması (35–45, 18–60, 24–73 gibi geniş aralıklar), programın yalnızca gençlik odaklı değil aynı zamanda kuşaklar arası kapsayıcı bir yapıya sahip olduğunu ortaya koymaktadır. Bu çeşitlilik, özellikle toplumsal cinsiyet eşitliği gibi konularda farklı yaş grupları arasında deneyim paylaşımını güçlendiren bir unsur olarak değerlendirilebilir.

Genel olarak veri, programın geniş yaş skalasına yayılmış ancak merkezinde 18–24 yaş grubunu barındıran çok katmanlı bir katılımcı profiline sahip olduğunu göstermektedir.

Cinsiyet Dağılımı

Veriler incelendiğinde katılımcı grubunun genel olarak kadın ve kız çocukları ağırlıklı bir profile sahip olduğu açıkça görülmektedir. Özellikle “hepsi kadın/kız”, “kadın”, “genç kadın” gibi ifadeler en sık tekrar eden kategoriler olup programların büyük bölümünün toplumsal cinsiyet eşitliği odağında hedef grup olarak kadınları önceliklendirdiğini göstermektedir. Bununla birlikte bazı programlarda karma katılımın da yer aldığı (örneğin 15 erkek – 19 kadın, 20 kadın – 8 erkek, %54,5 kadın – %45,45 erkek gibi) görülmektedir. Bu durum, bazı atölyelerin yalnızca kadınlara değil, toplumsal cinsiyet eşitliği perspektifinin erkek katılımcıları da dahil edecek şekilde genişletildiğini göstermektedir.

Genel tabloya bakıldığında, erkek katılımının sınırlı olmakla birlikte tamamen dışlanmadığı; ancak programların merkezinde genç kadınlar ve kız çocuklarının güçlenmesi hedefinin baskın olduğu anlaşılmaktadır. Özellikle “erkeklere kapalı etkinlik” ve “devlet korumasındaki kız çocukları” gibi ifadeler, bazı çalışmaların koruma ve güçlenme temelli hedef gruplara özel olarak tasarlandığını ortaya koymaktadır. Sonuç olarak bu veri seti, programların ağırlıklı olarak kadın odaklı, ancak yer yer kapsayıcı (karma) yapıya sahip bir toplumsal cinsiyet eşitliği müdahale modeli olduğunu göstermektedir.

Hedef Grup Dağılımı

Veriler incelendiğinde hedef grubun büyük ölçüde üniversite öğrencileri ve lise öğrencileri etrafında yoğunlaştığı görülmektedir. Üniversite öğrencileri en baskın grup olup programların ana omurgasını oluşturmaktadır. Bunu lise öğrencileri takip etmekte, böylece eğitimlerin özellikle ergenlik ve genç yetişkinlik geçiş dönemine odaklandığı anlaşılmaktadır.

Bununla birlikte programların yalnızca tek bir yaş grubuna yönelik olmadığı, farklı bağlamlarda karma grup yapılarının da kullanıldığı görülmektedir. Lise ve üniversite öğrencilerinin birlikte yer aldığı oturumlar, farklı yaş grupları arasında deneyim paylaşımını destekleyen bir öğrenme ortamı oluşturmuştur.

Veri ayrıca programların yalnızca eğitim kurumlarıyla sınırlı kalmadığını, kurumsal çalışanlar, girişimci kadınlar, dernek üyeleri ve gönüllüler gibi farklı yetişkin gruplarına da ulaştığını göstermektedir. Bu durum, programın yalnızca gençlik odaklı değil, aynı zamanda toplumsal yayılımı hedefleyen çok paydaşlı bir yapı taşıdığını ortaya koymaktadır.

Özellikle “genç kadınlar” vurgusu, tüm hedef grup yapısında kesişen ana eksen olarak öne çıkmaktadır. Bu da programın temel odak noktasının toplumsal cinsiyet eşitliği bağlamında genç kadınların güçlenmesi olduğunu açıkça göstermektedir.
Genel olarak hedef grup yapısı, gençlik temelli ancak çok katmanlı ve kapsayıcı bir eğitim modeli olarak değerlendirilebilir.

Uygulanan Eğitimlerin Ana Bölümleri Raporu

İncelenen eğitim içerikleri genel olarak yaratıcı drama, deneyimsel öğrenme ve katılımcı merkezli eğitim yaklaşımı üzerine kurgulanmıştır. Eğitimlerin büyük çoğunluğu ön test ve hazırlık aşamasıyla başlamakta, ardından tanışma ve ısınma etkinlikleriyle güvenli bir öğrenme ortamı oluşturulmakta, devamında ise kavramsal çerçeve sunumu ve etkileşimli uygulamalar (rol oynama, drama, medya analizi, grup çalışmaları) ile öğrenme derinleştirilmektedir. Süreç genellikle son test ve değerlendirme bölümüyle tamamlanarak öğrenme çıktılarının ölçülmesi sağlanmaktadır. Metodolojik açıdan bakıldığında eğitimlerde ağırlıklı olarak deneyimsel öğrenme yaklaşımı kullanılmakta, katılımcıların aktif katılımı merkeze alınmaktadır. Yaratıcı drama, rol canlandırma, mit–gerçek karşılaştırmaları, kavram eşleştirme oyunları ve medya analiz çalışmaları en sık kullanılan teknikler arasında yer almaktadır. Bu yöntemler sayesinde katılımcıların yalnızca bilgi edinmesi değil, aynı zamanda deneyimleyerek öğrenmesi ve eleştirel düşünme becerisi geliştirmesi hedeflenmektedir.

İçerik tematik olarak toplumsal cinsiyet eşitliği, şiddet türleri (fiziksel, psikolojik, dijital, ekonomik ve cinsel), flört şiddeti, akran zorbalığı ve medya okuryazarlığı etrafında yoğunlaşmaktadır. Bu temalar, yalnızca kavramsal düzeyde değil aynı zamanda günlük yaşamla ilişkilendirilerek ele alınmakta, katılımcıların kendi deneyimleri üzerinden farkındalık geliştirmesi sağlanmaktadır. Özellikle şiddet ve eşitsizlik konuları çok katmanlı biçimde işlenerek fark etme, ayırt etme, başvuru mekanizmalarını tanıma ve güçlenme süreçleri desteklenmektedir.

Eğitimlerin genel pedagojik yaklaşımı eleştirel düşünme, katılımcı üretim ve deneyimsel öğrenme ekseninde şekillenmektedir. Katılımcılar yalnızca dinleyici değil, aynı zamanda üretici rolünde yer almakta; sahneleme, tartışma ve çözüm üretme süreçlerine aktif olarak dahil edilmektedir. Medya temsilleri, toplumsal normlar ve kalıp yargılar üzerinden yapılan çalışmalar ise katılımcıların eleştirel farkındalık geliştirmesine katkı sağlamaktadır.

Genel olarak bu eğitim modeli, sadece bilgi aktarımına dayalı bir yapıdan ziyade davranışsal ve bilişsel dönüşüm hedefleyen bir öğrenme yaklaşımı sunmaktadır. Farklı kurum ve hedef gruplara uyarlanabilen esnek yapısı, modüler tasarımı ve yüksek katılımcı etkileşimi ile birlikte değerlendirildiğinde, programların güçlü bir toplumsal cinsiyet eşitliği farkındalık ve kapasite geliştirme modeli oluşturduğu söylenebilir.

Kullanılan Yöntem ve Araçlar

1. Tanışma ve Isınma Etkinlikleri

- İsim ve sıfat oyunu
- İsim ve hareket oyunu
- Hisli top
- Bende var sende de var mı
- Ortak noktamız var
- Serbest atomlar ve moleküller
- Ritimli tanışma oyunları
- Eşyamı anlatıyorum
- Adını ritmine kat
- Mini soru turu
- Duygu kartları ile tanışma
- Çember tanışma yöntemi
- Buz kırıcı oyunlar

2. Drama ve Rol Oynama Yöntemleri

- Rol oynama
- Doğaçlama canlandırma
- Senaryo çözümleme
- Pamuk prenses yeniden yazımı
- Rol değiştirme sahneleri
- Mitlere dayalı canlandırmalar
- Şiddet senaryosu canlandırmaları
- Eşitsizlik durumları dramatizasyonu
- Kısa sahneleme çalışmaları

3. Tartışma Oturumları

- Grup tartışmaları
- Değerlendirme çemberi
- Çember yöntemi
- Soru-cevap oturumları
- Vaka tartışmaları
- Mit mi gerçek mi tartışmaları
- Kavram tartışmaları
- Günlük yaşam örnekleri paylaşımı

4.Oyunlaştırma ve Etkileşimli Öğrenme

- Baamboozle
- Kahoot
- Mit mi gerçek mi oyunu
- Risk var / risk yok sınıflandırması
- Kavram eşleştirme oyunları
- Sandalye yarışmalı bilgi oyunu
- 7'de bom oyunu
- Focus oyunu
- Kart sınıflandırma oyunları

5. Medya Okuryazarlığı Etkinlikleri

- Medya ne söyler
- Gazete ve dergi analizi
- Haber metni düzeltme
- Diziler ve film sahne analizi
- Medya dedektifliği
- Rol analizi (medya sahneleri)
- Alternatif senaryo yazımı
- Eşitlikçi başlık üretme

6. Kavramsal Öğrenme Etkinlikleri

- Kavram kartları
- Kavram analizi
- Kavram haritaları
- Tahmin etme oyunları
- Biyolojik cinsiyet – toplumsal cinsiyet ayrımı
- Cam tavan, mor vergi vb. kavram öğretimi
- Wordwall etkinlikleri

7. Üretim ve Yaratıcı Çalışmalar

- Poster hazırlama
- Grup sunumları
- A3/A4 görsel üretim
- Eşitlik kampanya tasarımı
- Alternatif senaryo yazımı
- Hikâye yeniden yazımı
- Görselleştirme çalışmaları

8. Ölçme ve Değerlendirme

- Ön test – son test
- Ara değerlendirme soruları
- Refleksiyon çemberleri
- Gözlem kartları
- Çıkış değerlendirme oyunları

9. Kullanılan Materyaller ve Araçlar

- Renkli kalemler
- A4 – A3 kâğıtlar
- Post-it
- Flipchart
- Kartlar (kavram, mit-gerçek, duygu)
- Video ve film içerikleri
- Müzik ve ritim araçları
- Top / küçük nesneler
- Dijital platformlar (Kahoot, Wordwall, Baamboozle)

Veriler göstermektedir ki eğitimlerde en baskın yaklaşım deneyimsel öğrenme + yaratıcı drama + oyunlaştırma üçlüsüdür. Tanışma ve ısınma etkinlikleri öğrenme sürecinin temelini oluştururken, kavramsal içerikler çoğunlukla oyunlar ve etkileşimli araçlarla desteklenmiştir.

Drama ve rol oynama teknikleri özellikle toplumsal cinsiyet eşitliği, şiddet ve medya temalarında eleştirel düşünmeyi artırmak için yoğun şekilde kullanılmıştır. Medya okuryazarlığı etkinlikleri ise katılımcıların gerçek hayat temsillerini sorgulamasını sağlamıştır.

Genel olarak yöntemler, yalnızca bilgi aktarımına değil; katılımcının deneyimleyerek öğrenmesine, üretmesine ve eleştirel düşünmesine odaklanan bütüncül bir eğitim modeli ortaya koymaktadır.

Eğitim Kitapçığından Uygulanan Metotlar

- Kavram Bağları
- Adını Ritmine Kat
- Medya Ne Söyler!
- Perdenin Ardındaki Gerçek
- Ben Kimim?
- Mit Mi Gerçek Mi?
- Şiddeti Tanı, Güçlen, Destek Al!
- Bende Var, Sende de Var mı?
- Hisli Top
- Ayna Ayna Söyle Bana!
- Kendini Kurtaran Prenses
- Farklı Ülkelerde Eşitlik
- Ekranların Ötesi: Dizileri Eşitlikle Yeniden Yazıyoruz!
- Eşitlik Kampanyaları
- Benim Haritam
- 7'li Bom
- Sıfat–İsim Eşleştirme
- Giremediğimiz Kapılar ve Erişilebilirlik
- Özgün Ben
- Kaynaşma Oyunu (adaptasyonlu versiyonlar)
- Cinsiyet ve toplumsal cinsiyet sınıflandırma etkinliği
- Zorbalık türleri sınıflandırma etkinliği
- Doğru bilinen yanlışlar tartışması
- Gerçek yaşam olguları tartışmaları
- Duygu yansıtma etkinlikleri
- Yurt dışı örneklerle karşılaştırma çalışmaları
- Medya analiz ve sahne çözümleme etkinlikleri
- Kavram sınıflandırma (kart/çember çalışmaları)
- Rol oynama ve doğaçlama canlandırmalar
- Grup tartışmaları ve değerlendirme çemberleri
- Alternatif senaryo yazımı ve yeniden kurgulama
- Poster / görsel üretim çalışmaları
- Soru-cevap ve refleksiyon oturumları

Bu liste, eğitici eğitimi kitapçığında yer alan metotların sahada aktif olarak uygulandığını ve önemli bir bölümünün uyarlanarak kullanıldığını göstermektedir. Özellikle "Kavram Bağları", "Ben Kimim?", "Mit mi Gerçek mi?" ve "Medya Ne Söyler!" etkinlikleri tüm uygulamalar içinde en yaygın kullanılan çekirdek yöntemler olarak öne çıkmaktadır.

Eğitmenlerin Uyguladığı Pilot Atölyelerde En Çok İlgi Çeken Etkinlik ve Konular

Katılımcıların en çok ilgi gösterdiği etkinlikler genel olarak deneyimsel öğrenme, oyunlaştırma ve yaratıcı drama temelli uygulamalar etrafında yoğunlaşmaktadır. Özellikle mor vergi, cam tavan ve mor ekonomi gibi toplumsal cinsiyet eşitliği kavramları katılımcıların dikkatini çeken temel içerikler arasında yer almıştır. Bu kavramların günlük yaşamla ilişkilendirilerek ele alınması, katılımcıların konuya yönelik merakını ve katılımını artırmıştır. Bunun yanında kuş–kafes oyunu, role-playing ve empati çalışmaları gibi güç ilişkilerini deneyimlemeye dayalı etkinlikler de yüksek ilgi görmüştür. Katılımcıların aktif rol aldığı bu tür uygulamalar, eşitsizlik ve güç dinamiklerinin somut biçimde anlaşılmasını sağlamış ve sürece yönelik motivasyonu artırmıştır. Benzer şekilde flört şiddeti, çocuk hakları ve dijital şiddet gibi doğrudan yaşamla ilişkili konular da yoğun tartışma yaratmış ve katılımcıların aktif katılımını desteklemiştir.

Medya temelli etkinlikler de dikkat çeken bir diğer alan olmuştur. "Medya Ne Söyler", gazete ve haber analizleri, diziler üzerinden yeniden yazım çalışmaları ve farklı ülkelerde toplumsal cinsiyet eşitliği karşılaştırmaları katılımcıların eleştirel düşünme becerilerini geliştirmiştir. Bu etkinlikler sırasında katılımcıların medya temsillerine yönelik farkındalık kazandığı ve kalıp yargıları sorgulamaya başladığı gözlemlenmiştir.

Drama ve yaratıcı üretim temelli çalışmalar da yüksek katılım sağlamıştır. Pamuk Prenses hikâyesinin yeniden canlandırılması, mit–gerçek etkinliği, kukla yapımı, poster ve çizim çalışmaları gibi uygulamalar katılımcıların hem eğlenmesini hem de öğrenme sürecine aktif şekilde dahil olmasını sağlamıştır. Özellikle rol değiştirme ve sahneleme çalışmaları, toplumsal cinsiyet rollerinin sorgulanmasında etkili olmuştur.

Genel olarak değerlendirildiğinde, katılımcıların en fazla ilgi gösterdiği içerikler teorik anlatımdan ziyade deneyimlemeye, tartışmaya ve üretmeye dayalı etkinlikler olmuştur. Bu durum, programın katılımcı merkezli ve etkileşimli yapısının öğrenme motivasyonunu ve farkındalık düzeyini artırdığını göstermektedir.

Pilot Atölye Katılımcısı Çocuk ve Gençlerin "Eşitlik" Algısında Gözlemlenen Değişimler

Katılımcıların “eşitlik” konusundaki algılarında eğitim süreci boyunca belirgin ve çok boyutlu bir dönüşüm gözlemlenmiştir. Eğitimlerin başlangıcında eşitlik kavramı çoğunlukla “kız ve erkeklerin aynı haklara sahip olması” gibi genel bir çerçevede ifade edilirken, süreç ilerledikçe bu tanımın derinleştiği ve daha eleştirel bir hale geldiği görülmüştür. Katılımcılar özellikle cam tavan, mor ekonomi, pembe vergi, görünmeyen emek ve toplumsal cinsiyet rolleri gibi yeni kavramlarla tanıştıkça eşitsizliğin yalnızca bireysel değil, yapısal ve toplumsal bir mesele olduğunu fark etmeye başlamışlardır.

Bu dönüşümde en etkili unsurlardan biri, katılımcıların kendi yaşam deneyimlerini tartışma ve grup çalışmaları yoluyla paylaşabilmeleridir. Başlangıçta bazı katılımcıların kalıp yargıları doğal veya sorgulanmaz kabul ettiği, özellikle erkek katılımcılarda geleneksel rollerin daha baskın olduğu gözlemlenmiştir. Ancak tartışmalar ilerledikçe, ev içi iş bölümü, toplumsal beklentiler ve medya temsilleri gibi konular üzerinden yapılan örneklemeler sayesinde bu algıların sorgulandığı ve değişime açık hale geldiği görülmüştür. Özellikle “erkekler ağlamaz” ya da “ev işi kadının sorumluluğudur” gibi yerleşik düşüncelerin tartışmaya açılması, katılımcıların kendi düşünce kalıplarını yeniden değerlendirmelerine olanak sağlamıştır.

Eğitim süreci boyunca medya analizleri, dizi ve film sahnelerinin yeniden kurgulanması, rol canlandırmaları ve mit–gerçek etkinlikleri gibi deneyimsel yöntemler, katılımcıların soyut kavramları somutlaştırmasına yardımcı olmuştur. Bu etkinlikler sayesinde toplumsal cinsiyet eşitsizliğinin yalnızca teorik bir konu olmadığı, günlük yaşamda sürekli yeniden üretildiği fark edilmiştir. Özellikle dijital şiddet, flört şiddeti ve görünmeyen emek gibi konular katılımcıların kendi yaşamlarıyla doğrudan ilişkilendirildiği için yoğun tartışmalara yol açmıştır.

Bununla birlikte, bazı katılımcıların başlangıçta daha çekingen veya sessiz olduğu, ancak süreç ilerledikçe tartışmalara daha aktif katılım göstermeye başladığı gözlemlenmiştir. Karma ve üniversite düzeyindeki gruplarda eşitlik kavramının daha hızlı içselleştirildiği, lise gruplarında ise başlangıçta daha yüzeysel bir algının hâkim olduğu ancak uygulamalar sayesinde bu farkın giderek azaldığı görülmüştür. Katılımcıların bir kısmı, eğitim sonunda eşitliği sadece bir kavram olarak değil; hak, fırsat, temsil ve güvenlik boyutlarını içeren bütüncül bir yapı olarak değerlendirmeye başlamıştır.

Genel olarak değerlendirildiğinde, eğitim süreci katılımcıların eşitlik algısında niceliksel ve niteliksel bir dönüşüm yaratmış; kalıp yargıların sorgulanmasını, eleştirel düşünmenin gelişmesini ve günlük yaşam pratiklerinin yeniden yorumlanmasını sağlamıştır. Bu değişim hem tartışmalarda hem de test sonuçlarında gözlemlenmiş, eşitliğin katılımcılar için daha bilinçli, sorgulayıcı ve içselleştirilmiş bir kavram haline geldiğini ortaya koymuştur.

Pilot Atölye Uygulamalarında Eğiticilerin Deneyimleri

Uygulama sürecinde en güçlü yönlerden biri, katılımcıların yüksek motivasyonu ve öğrenmeye yönelik açık tutumları olmuştur. Özellikle kız çocukları ve genç kadınların konuya olan ilgisi, tartışmaların derinleşmesini ve sürecin daha verimli ilerlemesini sağlamıştır. Katılımcıların deneyimlerini paylaşmaya istekli olmaları, öğrenme ortamını daha canlı ve etkileşimli hale getirmiştir. Aynı zamanda yaratıcı drama, rol oynama ve oyun temelli etkinliklerin kullanılması, katılımcıların sürece aktif katılımını artırmış ve kavramsal içeriklerin daha kolay anlaşılmasını sağlamıştır.

Güvenli ve yargısız bir öğrenme ortamının oluşturulması, özellikle toplumsal cinsiyet eşitliği, şiddet ve flört şiddeti gibi hassas konuların rahatlıkla tartışılmasına imkân tanımıştır. Katılımcılar arasında hızlı bir güven ilişkisi kurulmuş, bu da açık iletişimi ve karşılıklı öğrenmeyi desteklemiştir. Küçük grup çalışmaları ve tartışma ortamları, farklı bakış açılarının ortaya çıkmasını kolaylaştırmış ve katılımcıların eleştirel düşünme becerilerini geliştirmiştir.

Eğitmenlerin esnek, katılımcı odaklı ve duruma göre anlık müdahale edebilen yaklaşımı da sürecin güçlü yanlarından biri olarak öne çıkmıştır. Zor kavramların günlük yaşam örnekleriyle sade bir şekilde aktarılması, katılımcıların konuları daha kolay içselleştirmesini sağlamıştır. Ayrıca medya analizleri, mit–gerçek etkinlikleri ve kavram oyunları gibi yöntemler, öğrenmenin deneyimsel boyutunu güçlendirmiştir.

Genel olarak süreç, katılımcıların eşitlik kavramını yalnızca teorik bir bilgi olarak değil, günlük yaşamla ilişkili, sorgulanan ve içselleştirilen bir çerçeve olarak görmeye başlamasını sağlamıştır. Eğitim sonunda katılımcıların daha eleştirel düşündüğü, daha fazla soru sorduğu ve kendi deneyimlerini daha açık ifade edebildiği gözlemlenmiştir. Bu durum, uygulamanın hem pedagojik hem de toplumsal açıdan etkili bir öğrenme ortamı sunduğunu göstermektedir.

Pilot Atölye Uygulamaları Sürecinde Karşılaşılan Zorluklar ve Çözüm Yöntemleri

Uygulama sürecinde karşılaşılan zorluklar genel olarak katılımcı profili, grup dinamikleri, mekânsal koşullar ve içeriklerin niteliğinden kaynaklanmıştır. Sürecin başlangıcında bazı katılımcıların çekingen olması ve kendilerini ifade etmekte zorlanmaları en sık karşılaşılan durumlardan biri olmuştur. Bu durum, ısınma oyunları ve tanışma etkinlikleri ile aşılmış; zamanla katılımcıların sürece daha aktif ve istekli şekilde dahil oldukları gözlemlenmiştir.

Bazı oturumlarda dikkat dağınıklığı, odaklanma güçlüğü ve grup içi eş zamanlı konuşmalar süreci zorlaştırmıştır. Özellikle kalabalık gruplarda sınıf yönetimi, alan kullanımı ve herkesin eşit söz hakkı almasını sağlamak zaman zaman güçleşmiştir. Bu tür durumlar, konuşma sıralaması belirlenerek, küçük grup çalışmaları yapılarak ve etkinliklere hareketli oyunlar eklenerek dengelenmiştir.

İçerik düzeyinde ise bazı kavramların (cam tavan, mor ekonomi gibi) katılımcılar tarafından soyut bulunması ve başlangıçta tam olarak anlaşılmaması dikkat çekmiştir. Bu durum, günlük yaşam örnekleri, vaka çalışmaları ve görsel materyallerle desteklenerek giderilmiştir. Ayrıca toplumsal cinsiyet eşitliği ve şiddet temalı konularda bazı katılımcıların geleneksel bakış açıları nedeniyle tartışma yaşandığı, bazı durumlarda da duygusal tepkiler ortaya çıktığı gözlemlenmiştir. Bu noktada güvenli alan yaklaşımı korunarak tartışmalar yönetilmiş ve katılımcıların kendilerini ifade etmeleri desteklenmiştir.

Mekânsal ve lojistik açıdan ise salon düzeni, ulaşım, beslenme ve katılımcı sayısındaki değişkenlik gibi faktörler süreci zaman zaman zorlaştırmıştır. Ayrıca bazı etkinliklerde planlanan sürelerin yetersiz kalması ya da grup dinamiklerinin beklenenden farklı ilerlemesi de uyarlama gerektirmiştir. Kurumsal süreçlerdeki yazışmalar ve organizasyonel koordinasyon da zaman zaman ek çaba gerektirmiştir.

Tüm bu zorluklara rağmen süreç, esnek eğitim tasarımı, güçlü grup yönetimi ve katılımcı merkezli yaklaşım sayesinde verimli şekilde yürütülmüştür. Karşılaşılan zorlukların büyük bölümü, sürecin akışını bozmak yerine uyarlamalarla öğrenme deneyimini güçlendiren unsurlara dönüşmüştür.

Pilot Atölye Katılımcısı Çocuk ve Gençlerin Atölyelerden Elde Ettikleri Kazanımlar ve Farkındalık Düzeyi Değişimi

Katılımcılar eğitim süreci sonunda toplumsal cinsiyet eşitliği konusunda belirgin bir farkındalık ve kavramsal gelişim kazanmışlardır. Eşitlik kavramını yalnızca kadın–erkek eşitliği düzeyinde değil, haklar, fırsatlar, temsil ve güvenlik boyutlarını içeren daha geniş bir çerçevede değerlendirmeye başlamışlardır. Eğitim öncesindeki yüzeysel ve kalıp yargılara dayalı bakış açısı, süreç içinde yerini daha eleştirel ve sorgulayıcı bir yaklaşımına bırakmıştır.

Katılımcılar cam tavan, görünmeyen emek ve farklı şiddet türleri gibi kavramlarla tanışarak toplumsal eşitsizliğin yapısal boyutlarını daha iyi anlamışlardır. Özellikle dijital şiddet, flört şiddeti ve akran zorbalığı konularında farkındalıkları artmış, bu durumlara karşı daha bilinçli tutum geliştirmeye başlamışlardır. Medya içeriklerini analiz etme ve kalıp yargıları sorgulama becerileri de güçlenmiştir.

Ayrıca grup çalışmaları, drama ve etkileşimli etkinlikler sayesinde katılımcıların iletişim, ifade ve özgüven becerilerinde gelişim gözlemlenmiştir. Çekingen katılımcıların süreç içinde daha aktif hale gelmesi, öğrenme ortamının kapsayıcılığını güçlendirmiştir. Genel olarak eğitim, katılımcıların eşitlik kavramını günlük yaşamla ilişkilendirebilen, daha bilinçli ve eleştirel bireyler haline gelmelerine katkı sağlamıştır.

Eğitmenlerin Kendi Öğrenme Sürecine Dair Farkındalık ve Mesleki Gelişim Kazanımları

Pilot atölyeleri uygulayan eğitici eğitimi katılımcılarının geri bildirimleri, sürecin yalnızca bilgi aktarımına değil, aynı zamanda eğitmenlerin kendi öğrenme ve kolaylaştırıcılık becerilerini geliştirmelerine de önemli katkı sağladığını göstermektedir. Katılımcılar, deneyimsel öğrenme yöntemlerinin etkisini uygulama sırasında doğrudan gözlemlediklerini; grup dinamiğini okuma, güvenli alan oluşturma, katılımcı ihtiyaçlarına göre içerik uyarlama ve anlık esneklik geliştirme konularında kendilerini daha yetkin hissettiklerini ifade etmiştir.

Geri bildirimlerde özellikle gençlerle çalışırken oyunlaştırma, etkileşimli yöntemler ve aktif katılımın öğrenme üzerindeki etkisinin daha görünür hale geldiği vurgulanmıştır. Eğitmenler, öğrenmenin tek yönlü bir süreç olmadığını; katılımcılarla birlikte gelişen, karşılıklı deneyim paylaşımına dayanan canlı bir süreç olduğunu fark ettiklerini belirtmiştir. Bu süreçte katılımcıların geri bildirimlerini dikkate almanın, doğru sorularla düşünmeyi teşvik etmenin ve grup enerjisine göre program akışını esnetebilmenin eğitimlerin etkisini artırdığı görülmüştür.

Toplumsal cinsiyet eşitliği alanındaki uygulamalar ise eğitmenlerin hem kavramsal farkındalıklarını hem de iletişim becerilerini güçlendirmiştir. Özellikle farklı yaş gruplarının eşitsizlik deneyimlerini benzer biçimde ifade edebilmesi, kavramsal çerçevenin dönüştürücü etkisini daha görünür hale getirmiştir. Katılımcılar; doğru dil kullanımının, empati kurmanın ve kapsayıcı bir öğrenme ortamı oluşturmanın önemini daha güçlü şekilde deneyimlediklerini aktarmıştır.

Atölye uygulamaları aynı zamanda eğitmenlerin özgüvenlerini artırmış, öğrendikleri yöntemleri farklı hedef gruplara uyarlayabilme becerilerini geliştirmiştir. Deneyimsel öğrenme teknikleri, oyunlar, grup tartışmaları ve yaratıcı yöntemlerin hem öğrenmeyi kalıcı hale getirdiği hem de katılımcıların sürece daha aktif dahil olmasını sağladığı gözlemlenmiştir. Süreç sonunda birçok katılımcı, kendi kurumlarında daha kapsayıcı, katılımcı ve güvenli öğrenme alanları tasarlama konusunda daha güçlü bir perspektif geliştirdiğini ifade etmiştir.

Eğitimin Geliştirilmesine Yönelik Öneriler ve İyileştirme Alanları

Katılımcı geri bildirimleri ve eğitmen gözlemleri, eğitimlerin genel olarak etkili ve verimli geçtiğini ancak daha sürdürülebilir ve yaygın bir etki için geliştirme alanları bulunduğunu göstermektedir. Özellikle toplumsal cinsiyet eşitliği kavramlarının daha geniş kitlelere ulaşması için “cam tavan”, “mor ekonomi” ve “görünmeyen emek” gibi temel kavramların daha yaygın ve sade bir dille aktarılması gerektiği vurgulanmıştır. Bu tür kavramların erken yaşta tanıtılmasının, farkındalığı artırmada kritik bir rol oynadığı ifade edilmiştir.

Eğitimlerin süresi ve yapısına ilişkin olarak, tek oturum yerine çoklu ve ardışık oturumlardan oluşan programların daha etkili olacağı belirtilmiştir. Özellikle okul çağındaki katılımcılar için daha kısa, modüler ve pekiştirici oturumların uygulanmasının hem erişilebilirliği hem de öğrenme kalıcılığını artıracağı ifade edilmiştir. Ayrıca bazı durumlarda sürelerin uzatılması ve daha fazla uygulamalı etkinlik eklenmesi gerektiği de dile getirilmiştir.

Katılımcı profiline ilişkin olarak, grupların mümkün olduğunca dengeli (kadın–erkek karışık) ve küçük ölçekli olması gerektiği vurgulanmıştır. Bu yapı sayesinde tartışmaların daha dengeli ilerlediği, katılımcıların daha aktif rol alabildiği ve öğrenme ortamının daha verimli hale geldiği belirtilmiştir. Aynı zamanda farklı yaş ve sosyo-kültürel grupların bir arada bulunmasının hem fırsatlar hem de zaman zaman zorluklar yarattığı ifade edilmiştir.

Uygulama sürecinin geliştirilmesi açısından, daha fazla deneyimsel öğrenme, drama, oyunlaştırma ve dijital araçların kullanılması önerilmiştir. Özellikle dijital şiddet, siber zorbalık ve medya okuryazarlığı gibi alanlarda daha güncel ve gerçek yaşam örneklerinin eklenmesinin eğitimin etkisini artıracağı belirtilmiştir. Ayrıca ön test–son test gibi ölçme araçlarının daha sistematik kullanılması ve geri bildirim mekanizmalarının güçlendirilmesi önerilmiştir.

Bunun yanı sıra eğitimlerin sürdürülebilirliği için dijital platformlar, çevrim içi buluşmalar ve mentörlük sistemlerinin geliştirilmesi önerilmektedir. Katılımcıların eğitim sonrasında da sürece dahil olabilecekleri “güçlü kızlar ağı” gibi yapıların oluşturulması, öğrenmenin kalıcılığını destekleyecek önemli bir unsur olarak görülmektedir. Ayrıca yerel kurumlarla iş birliklerinin artırılması ve okullarla resmi protokoller geliştirilmesi, eğitimlerin yaygınlaştırılması açısından kritik bir ihtiyaç olarak ifade edilmiştir.

Genel olarak, eğitimlerin mevcut haliyle güçlü bir etki yarattığı ancak içerik çeşitliliği, süre planlaması, hedef grup dengesi ve sürdürülebilirlik mekanizmaları açısından geliştirilmeye açık olduğu görülmektedir. Bu iyileştirmelerle birlikte programların daha geniş kitlelere ulaşabileceği ve etkisinin daha uzun vadeli hale gelebileceği değerlendirilmektedir.

Katılımcılarla Süreklilik ve Takip Planları

Katılımcılarla sürecin devam ettirilmesine yönelik güçlü bir eğilim olduğu görülmektedir. Birçok uygulayıcı, eğitimlerin tek seferlik bir etkinlik olmaması gerektiğini vurgulayarak katılımcılarla iletişimin sürdürüleceğini ifade etmiştir. Bu kapsamda WhatsApp grupları, çevrim içi platformlar ve düzenli geri bildirim mekanizmaları aracılığıyla iletişimin devam ettirilmesi planlanmaktadır. Ayrıca katılımcıların deneyimlerini paylaşabilecekleri kısa çevrim içi buluşmalar ve takip oturumları ile öğrenmenin pekiştirilmesi hedeflenmektedir.

Süreklilik yaklaşımı kapsamında birçok farklı model önerilmiştir. Bunlar arasında aylık veya periyodik atölyeler, mini eğitim serileri, mentörlük programları ve proje tabanlı öğrenme çalışmaları yer almaktadır. Özellikle “eşitlik kulübü”, “mikro projeler” ve yerel kampanyalar gibi uygulamalarla katılımcıların aktif rol alması ve öğrendiklerini günlük hayata aktarması amaçlanmaktadır. Bu yapı, eğitimin yalnızca bilgi aktarımı değil aynı zamanda uzun vadeli bir farkındalık ve güçlenme sürecine dönüşmesini sağlamaktadır.

Bazı uygulayıcılar, eğitimleri daha geniş kitlelere yaymak için belediyeler, okullar, üniversiteler ve sivil toplum kuruluşları ile iş birliklerinin artırılması gerektiğini belirtmiştir. Özellikle resmi protokoller ve kurumsal anlaşmaların, eğitimlerin sürdürülebilirliğini ve erişimini güçlendireceği ifade edilmektedir. Ayrıca farklı şehirlerde ve kurumlarda benzer eğitimlerin tekrar edilmesiyle etkinin yaygınlaştırılabileceği vurgulanmaktadır.

Bununla birlikte, bazı planlamalarda lojistik ve kurumsal sınırlılıklar nedeniyle süreçlerin kesintiye uğradığı ya da beklemeye alındığı da belirtilmiştir. Ancak genel eğilim, uygun koşullar sağlandığında eğitimlerin yeniden planlanması ve farklı temalarla devam ettirilmesi yönündedir. Özellikle şiddet, medya okuryazarlığı ve toplumsal cinsiyet eşitliği gibi konuların yeni seriler halinde ele alınması planlanmaktadır.

Genel olarak değerlendirildiğinde, katılımcılarla sürdürülebilir bir öğrenme ilişkisi kurma isteği güçlüdür. Bu süreç, yalnızca eğitim anı ile sınırlı kalmayan; takip, uygulama, geri bildirim ve yeni öğrenme döngülerini içeren dinamik bir yapı olarak tasarlanmaktadır. Bu yaklaşım, toplumsal cinsiyet eşitliği farkındalığının kalıcı hale gelmesini ve katılımcıların kendi çevrelerinde de etki yaratmasını hedeflemektedir.

Kurumlarda Toplumsal Cinsiyet Eşitliği Çalışmalarının Sürekliliği ve Gelecek Planları

Kurumlarda toplumsal cinsiyet eşitliği çalışmalarının büyük ölçüde sürdürülebilir bir yapıya dönüştürülmesi hedeflenmektedir. Bu kapsamda birçok kurum, mevcut eğitimleri tek seferlik etkinlikler olmaktan çıkararak düzenli atölye programları, tematik eğitim serileri ve periyodik buluşmalarla devam ettirmeyi planlamaktadır. Özellikle gençlere yönelik 3–4 modüllük eğitim serileri, aylık buluşmalar ve takip oturumları ile öğrenmenin kalıcılığının artırılması amaçlanmaktadır. Birçok kurum, toplumsal cinsiyet eşitliği çalışmalarını Erasmus+ projeleri, AB fonları ve yerel iş birlikleri ile güçlendirmeyi hedeflemektedir. Belediyeler, üniversiteler, STK'lar ve özel sektörle yapılacak ortaklıkların, eğitimlerin yaygınlaştırılması ve daha geniş kitlelere ulaşılması açısından önemli olduğu ifade edilmektedir. Ayrıca okul protokolleri ve resmi iş birlikleri sayesinde eğitimlerin daha sistematik ve erişilebilir hale getirileceği vurgulanmaktadır.

Sürekliliği sağlamak amacıyla birçok kurum, katılımcı takibini güçlendirecek mekanizmalar geliştirmeyi planlamaktadır. WhatsApp ve çevrim içi gruplar, mentörlük sistemleri, "eşitlik elçileri" gibi gönüllü yapılar ve mikro proje uygulamaları bu kapsamda öne çıkmaktadır. Bu yapılar sayesinde katılımcıların eğitim sonrasında da aktif kalmaları ve öğrendiklerini kendi çevrelerine yaymaları hedeflenmektedir. Bunun yanı sıra kurum içi kapasite geliştirme çalışmaları da önemli bir başlık olarak öne çıkmaktadır. Eğitim ekiplerinin güçlendirilmesi, gönüllülerin sürece dahil edilmesi ve ortak bir kavramsal dil oluşturulması planlanmaktadır. Ayrıca ön test–son test, geri bildirim formları ve etki ölçüm sistemlerinin standart hale getirilmesi ile programların izlenebilirliği artırılacaktır.

Bazı kurumlar, içeriklerin çeşitlendirilmesi ve daha interaktif hale getirilmesini de önemli bir geliştirme alanı olarak görmektedir. Dijital içerikler, oyunlaştırma, yaratıcı drama, medya analizleri ve uygulamalı çalışmaların artırılması planlanmakta; ayrıca erkek katılımcıların sürece daha aktif dahil edilmesi gerektiği özellikle vurgulanmaktadır. Bu sayede eşitlik çalışmalarının daha kapsayıcı ve dengeli bir yapıya ulaşması hedeflenmektedir.

Genel olarak değerlendirildiğinde, kurumların büyük çoğunluğu toplumsal cinsiyet eşitliği çalışmalarını yalnızca eğitim faaliyeti olarak değil, aynı zamanda kurumsal bir dönüşüm alanı olarak ele almaktadır. Bu doğrultuda sürdürülebilirlik, yaygınlaştırma, ölçme-değerlendirme ve kapsayıcılık temel eksenler olarak öne çıkmaktadır.

Pilot Atölye Katılımcısı Çocuk ve Gençlerin Ön Test – Son Test Sonuçlarının Genel Değerlendirmesi

Katılımcılara uygulanan ön test ve son test sonuçları, eğitim sürecinin toplumsal cinsiyet eşitliği farkındalığı üzerinde belirgin bir gelişim yarattığını göstermektedir. Ön testte katılımcıların özellikle cam tavan, mor vergi, erkek dadılığı ve görünmeyen emek gibi temel kavramlarda bilgi düzeylerinin sınırlı olduğu; bazı kavramların ise hiç bilinmediği ya da karıştırıldığı görülmüştür. Son testte ise bu kavramlara ilişkin doğru yanıt oranlarının arttığı ve katılımcıların kavramları daha net tanımlayabildiği ortaya çıkmıştır.

Şiddet türleri ve ilişkisel farkındalık alanında da önemli bir gelişim gözlemlenmiştir. Ön testte katılımcıların büyük kısmı şiddeti daha çok fiziksel boyutuyla ele alırken, son testte dijital şiddet, psikolojik şiddet, ekonomik şiddet ve flört şiddeti gibi farklı türleri ayırt edebildikleri görülmüştür. Özellikle gaslighting, sınırlar, şiddet döngüsü ve kıskançlık gibi konularda doğru cevap oranlarının yükselmesi, eğitimde kullanılan örnek olay ve tartışma yöntemlerinin etkisini göstermektedir.

Medya okuryazarlığı ve toplumsal kalıp yargılara yönelik farkındalıkta da gelişim dikkat çekmektedir. Katılımcılar, medya içeriklerinin toplumsal cinsiyet temsillerini nasıl etkilediğini daha eleştirel bir bakışla değerlendirmeye başlamış; haber dili, görsel seçimler ve dizi/film temsilleri üzerinden eşitsizlikleri daha net şekilde analiz edebilmiştir. Ayrıca “normalleştirilen davranışların” aslında eşitsizlik içerebileceğine dair farkındalık artmıştır.

Genel olarak sonuçlar, katılımcıların yalnızca bilgi düzeyinde değil, aynı zamanda eleştirel düşünme ve farkındalık düzeyinde de gelişim gösterdiğini ortaya koymaktadır. Ön test–son test karşılaştırmaları ve nitel geri bildirimler birlikte değerlendirildiğinde, eğitim sürecinin toplumsal cinsiyet eşitliği konusunda kalıcı bir öğrenme ve bilinçlenme sağladığı görülmektedir.

Detaylı Pilot Atölye Uygulayıcı Raporları

Nagihan Tetik/ Avusturya Liseliler Vakfı

9 Ekim 2025 tarihinde, 14–18 yaş aralığında toplam 20 kadın katılımcının yer aldığı ve 2 saat süren bir eğitim gerçekleştirilmiştir.

Eğitim, katılımcıların birbirlerini tanımalarını ve grup içi etkileşimi artırmayı amaçlayan tanışma oyunları ile başlamıştır. Ardından, TCE kavramlarına ilişkin bilgi yarışması uygulanmış; oyun süresince katılımcıların yüksek motivasyon, istekli katılım ve konuya yönelik farkındalık düzeylerinin yüksek olduğu gözlemlenmiştir.

Kavramların pekiştirilmesine yönelik gerçekleştirilen kısa bilgilendirme ve sohbet bölümünün ardından, katılımcılar dört kişilik gruplar halinde kavramlar ile anlamlarını eşleştirme çalışması yapmıştır. Devamında her grup, ele aldığı kavramları betimleyici görseller hazırlayarak ifade etmiş ve ortaya çıkan çalışmalar bir sanat galerisi düzeninde sergilenmiştir. Katılımcılar diğer grupların çalışmalarını inceleyerek yorumlarını paylaşmıştır. Üretilen görseller daha sonra okul koridorlarında sergilenerek çalışmanın görünürlüğü artırılmıştır.

Deneyim paylaşımı, tartışma ve rekabetçi öğrenme yöntemlerinin kullanıldığı oturum çıktılarının sergi materyali hâline getirilmesi, etkinliğe doğrudan katılmayan öğrencilerin de konu hakkında bilgi edinmesine katkı sağlamıştır.

Eğitim sürecinde özellikle “mor vergi”, “cam tavan” ve “mor ekonomi” gibi kavramların katılımcılar tarafından ilk kez duyulduğu ve bu kavramların ilgi uyandırdığı gözlemlenmiştir.

Eğitim sonrasında IB (International Baccalaureate) lise öğrencileri, edindikleri bilgileri yaygınlaştırmak amacıyla Dünya Kadınlar Günü kapsamında bir CAS projesi geliştirerek arkadaşlarına yönelik bir etkinlik düzenlemeyi planladıklarını ifade etmiştir.

Öznur Ünal/ Young Travellers Derneği

1 Kasım 2025 tarihinde, “Toplumsal Cinsiyet Üzerine Düşünüyoruz” başlıklı eğitim programı gerçekleştirilmiştir. Program, üniversite öğrencilerinden oluşan 18–24 yaş aralığında toplam 25 katılımcının katılımıyla 10.00-17.00 saatleri arasında uygulanmıştır.

Programın başlangıcında katılımcıların birbirlerini tanımaları ve güvenli bir öğrenme ortamı oluşması amacıyla tanışma ve ısınma etkinlikleri uygulanmıştır. Grup içi iletişimin güçlendiren, katılımcıların programa aktif ve istekli biçimde dahil olmalarını sağlayan oyunlar sonrasında bir değerlendirme çalışması yapılmış ve ardından toplumsal cinsiyet kavramına ilişkin katılımcıların ön bilgilerini ortaya koymak amacıyla etkileşimli bir farkındalık çalışması yürütülmüştür.

“Medya Ne Söyler?” başlıklı grup çalışmasında katılımcılar, medya araçlarında kadın ve erkek temsillerini inceleyerek toplumsal cinsiyet algısının medya dili ve içerikleri üzerinden nasıl yeniden üretildiğini tartışmıştır. Gazete manşetleri, dergi kapakları ve haber içerikleri üzerinden yapılan analizler sonucunda gruplar kendi değerlendirmelerini sunmuş, ardından yapılan değerlendirme çemberinde medya ve eşitlik ilişkisi üzerine ortak çıkarımlar paylaşılmıştır.

Öğle arasından sonra toplumsal cinsiyet ve biyolojik cinsiyet ayrımı, toplumsal cinsiyet rolleri, cinsiyet ayrımcılığı, cam tavan, ücret eşitsizliği, mor ekonomi, pembe vergi ve kesişimsellik gibi temel kavramlar üzerine bilgilendirici ve tartışma temelli bir oturum gerçekleştirilmiştir. Katılımcıların özellikle cam tavan, mor ekonomi ve pembe vergi kavramlarıyla ilk kez karşılaştıkları ve bu kavramlara yoğun ilgi gösterdikleri gözlemlenmiştir.

Farklı ülkelerde toplumsal cinsiyet eşitliği uygulamalarının incelendiği bir karşılaştırma çalışması ile katılımcılar; ekonomik haklar, eğitim fırsatları, sağlık hizmetlerine erişim, seçme ve seçilme hakkı ile eşitliği destekleyen politika ve uygulamaları değerlendirdiler. Her grup elde ettiği sonuçları sloganlar, sunumlar ve yaratıcı drama çalışmaları aracılığıyla paylaşmıştır.

Programın son bölümünde yapılan değerlendirme çemberleri ile öğrenme süreci birlikte gözden geçirilmiştir. Erasmus+ ve Avrupa gönüllülük fırsatları hakkında yapılan bilgilendirme sunumu ve katılımcı değerlendirme süreciyle tamamlanmıştır.

Program boyunca oyun temelli öğrenme, küçük grup çalışmaları, tartışma oturumları, yaratıcı drama, deneyim paylaşımı ve değerlendirme çemberleri gibi katılımcı ve deneyim temelli yöntemler kullanılmıştır. Bu yaklaşım sayesinde katılımcılar yalnızca teorik bilgi edinmekle kalmamış; kavramları günlük yaşam örnekleri üzerinden tartışarak, deneyimleyerek ve üreterek öğrenme fırsatı bulmuştur.

Katılımcı geri bildirimleri sözlü değerlendirme yöntemiyle toplanmış olup, özellikle medya temsilleri ve ülkeler arası eşitlik karşılaştırması çalışmalarının ilgi çekici ve öğretici bulunduğu ifade edilmiştir. Eğitim süreci sonunda katılımcıların toplumsal cinsiyet eşitliği kavramına yönelik farkındalık düzeylerinde belirgin bir artış gözlemlenmiştir. Ön test ve son test sonuçları karşılaştırıldığında, katılımcıların kavramsal bilgi düzeylerinin arttığı ve eşitlik konusunu daha kapsayıcı bir perspektifle ele almaya başladıkları görülmüştür.

Eğitmen değerlendirmesine göre uygulamanın en güçlü yönlerinden biri katılımcıların aktif katılımı, işbirliği içinde çalışma becerisi ve fikirlerini özgürce ifade edebilmeleri olmuştur. Katılımcıların yalnızca kavramsal bilgi edinmediği, aynı zamanda eleştirel düşünme ve günlük yaşamda eşitlikçi tutum geliştirme konusunda motivasyon kazandıkları gözlenmiştir. Katılımcılar, eğitim sonrasında kendi çevrelerinde farkındalık çalışmaları yürütmeye istekli olduklarını ifade etmişlerdir. Eğitim süreci boyunca herhangi bir önemli zorluk yaşanmamış; fotoğraf ve video kayıtları konusunda katılımcı tercihleri gözetilerek ilgili kişisel veri koruma kurallarına uygun şekilde uygulama yürütülmüştür.

Programın daha uzun süreye yayılması, farklı yaş ve hedef grupları da kapsayacak şekilde genişletilmesi ve katılımcılarla sürdürülebilir iletişim ağlarının kurulması planlanmaktadır. Kurum bünyesinde ise toplumsal cinsiyet eşitliği temalı eğitim, atölye ve gençlik projelerinin yerel ve ulusal düzeyde sürdürülmesi hedeflenmektedir.

Dilek Çalışkan/ Çağdaş Drama Derneği İstanbul Şubesi

03 Kasım 2025 tarihinde Kartal Borsa İstanbul Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi'nde, "Yaratıcı Drama Yöntemiyle Toplumsal Cinsiyet Eşitliği" başlıklı atölye çalışması gerçekleştirilmiştir. Program, 15–18 yaş aralığında toplam 21 lise öğrencisinin katılımıyla 3 saat süren tek oturum şeklinde uygulanmıştır.

Atölye, yaratıcı drama metodolojisinin ısınma–canlandırma–değerlendirme aşamaları temel alınarak planlanmıştır. Program öncesinde kısa bir ön test uygulanmış; ardından tanışma ve güven ortamı oluşturmaya yönelik hareket ve ritim temelli oyunlar gerçekleştirilmiştir. Devamında katılımcılar, toplumsal cinsiyet rolleri ve güç ilişkilerini beden kullanımı, rol değiştirme ve metaforik canlandırmalar aracılığıyla deneyimlemiş; klişeler ve kalıp yargılar üzerine yapılan drama çalışmalarıyla bu rolleri sorgulama fırsatı bulmuştur.

Programın ilerleyen bölümünde temel kavramların oyun temelli eşleştirme çalışmalarıyla öğrenilmesi sağlanmış; küçük grup canlandırmaları aracılığıyla günlük yaşamda karşılaşılan cinsiyet temelli kalıp yargılar sahnelenmiştir. Son bölümde ise katılımcılar toplumsal gözlemlerini, kişisel deneyimlerini ve çözüm önerilerini anonim biçimde paylaşarak bir "düşünce duvarı" oluşturmuş ve süreç birlikte değerlendirilmiştir. Program, son test uygulaması ve geri bildirimlerin alınmasıyla tamamlanmıştır.

Atölye süresince oyun temelli öğrenme, doğaçlama, rol oynama, küçük grup çalışmaları ve deneyim paylaşımı yöntemleri kullanılmış; katılımcıların konuyu yalnızca bilgi düzeyinde değil, deneyimleyerek ve sorgulayarak öğrenmeleri hedeflenmiştir. Özellikle klişelerin sorgulandığı "kuş–kafes" oyununun katılımcılar tarafından yoğun ilgi gördüğü ve planlanan sürenin ötesinde devam ettirilmek istendiği gözlemlenmiştir.

Ön ve son test sonuçları ile sözlü geri bildirimler birlikte değerlendirildiğinde, katılımcıların toplumsal cinsiyet kavramına ilişkin farkındalıklarının arttığı, günlük yaşamda karşılaştıkları eşitsizlik örneklerini daha görünür biçimde ifade edebildikleri ve kalıp yargıları sorgulamaya başladıkları gözlemlenmiştir. Katılımcılar, benzer deneyimleri paylaşarak yalnız olmadıklarını fark etmiş ve eşitlik konusuna dair daha güçlü bir tutum geliştirmiştir.

Uygulamanın güçlü yönlerinden biri, yaratıcı dramanın güvenli öğrenme alanı sayesinde katılımcıların kişisel deneyimlerini doğrudan ifşa etmek zorunda kalmadan konuyu tartışabilmeleridir. Süreç boyunca katılım yüksek seyretmiş, grup içinde güven ve karşılıklı saygı ortamı oluşmuştur. Sınırlı süre ve bazı gruplarda yaşanan odaklanma zorlukları kısa yönlendirmelerle aşılmıştır.

Genel değerlendirme sonucunda, atölyenin kısa sürede önemli bir farkındalık yarattığı; ancak kalıcı davranış değişimi için benzer çalışmaların ardışık oturumlar halinde sürdürülmesinin yararlı olacağı sonucuna ulaşılmıştır. Programın farklı okullarda ve gençlik gruplarında tekrarlanması ve özel günlerde gerçekleştirilecek çalışmalarla sürdürülebilirliğinin sağlanması planlanmaktadır.

Sude Evkuran/ Avrupa Entegrasyon Derneği

24 Ekim 2025 tarihinde gerçekleştirilen “Gençlerle Toplumsal Cinsiyet Eşitliği” başlıklı eğitim programı, üniversite öğrencilerinden oluşan 18–24 yaş aralığındaki toplam 28 katılımcının (20 Kadın, 8 Erkek) katılımıyla 4 saat süren tek oturum şeklinde uygulanmıştır. Program, gençlerin toplumsal cinsiyet eşitliği konusundaki farkındalıklarını artırmayı ve günlük yaşamda karşılaşılan eşitsizlik örneklerini birlikte tartışarak çözüm yolları geliştirmeyi amaçlamıştır.

Programın başlangıcında kısa tanışma ve ısınma etkinlikleri uygulanmış; katılımcıların kendilerini daha rahat ifade edebilmeleri için hareket temelli oyunlarla güvenli bir öğrenme ortamı oluşturulmuştur. Devamında gerçekleştirilen kavramsal oturumda toplumsal cinsiyet eşitliği, insan hakları ve eşitsizlik türleri ele alınmış; cam tavan ve mor vergi gibi kavramlar interaktif oyun uygulamalarıyla öğrenilmiştir.

Programın uygulama bölümünde günlük yaşamda karşılaşılan toplumsal cinsiyet rolleri ve eşitsizlik durumları küçük grup çalışmaları ve role-playing etkinlikleri aracılığıyla ele alınmış; katılımcıların empati geliştirmeleri desteklenmiştir. Ardından medyada toplumsal cinsiyet temsilleri üzerine gerçekleştirilen analiz çalışmalarıyla, eşitsizliklerin kültürel ve görsel üretim alanlarında nasıl yeniden üretildiği tartışılmıştır. Program gün sonu değerlendirme oturumu ve Erasmus programlarına ilişkin bilgilendirme ile tamamlanmıştır.

Eğitim süresince katılımcıların aşina olduğu deneyimsel öğrenme yaklaşımı benimsenmiş; katılımcıların yalnızca bilgi edinmeleri değil, tartışma, canlandırma ve deneyim paylaşımı yoluyla aktif biçimde öğrenme sürecine katılmaları sağlanmıştır. Özellikle role-playing ve empati temelli çalışmaların katılımcılar tarafından yoğun ilgi gördüğü gözlemlenmiştir. Katılımcıların daha önce deneyimledikleri durumların kavramsal karşılıklarını yeni fark ettikleri ve bunun önemli bir farkındalık yarattığı görülmüştür.

Eğitim sonunda yapılan değerlendirmelerde, özellikle erkek katılımcıların günlük yaşam pratiklerinde eşitlik konusuna dair yeni bakış açıları geliştirdikleri gözlemlenmiştir. Ön test ve son test karşılaştırmaları, katılımcıların temel kavramlara ilişkin bilgi düzeylerinde belirgin bir artış olduğunu göstermiştir.

Uygulamanın güçlü yönleri arasında katılımcıların yüksek katılımı ve deneyim paylaşımına açık olmaları yer alırken, bazı tartışmaların zaman zaman hararetlenmesi moderasyon yoluyla dengelenmiştir. Cinsiyet eşitliğinin gözetildiği oturumlarda empati geliştirmeye yönelik uygulamaların davranış kalıplarını iyi yönde değiştireceği öngörülmektedir. Genel değerlendirme sonucunda programın farkındalık oluşturma açısından etkili olduğu, ancak etkinin kalıcı hale gelmesi için benzer çalışmaların farklı gruplarla ve devam eden oturumlarla sürdürülmesinin yararlı olacağı sonucuna ulaşılmıştır. Katılımcılarla iletişimin sürdürülmesi ve gençlik projeleri ile Erasmus programları aracılığıyla sürecin desteklenmesi planlanmaktadır.

Yağmur Seçkin/ Edirne Çocuk Hakları Derneği

8 Kasım 2025 tarihinde gerçekleştirilen *Toplumsal Cinsiyet Eşitliği Atölyesi*, 15–22 yaş aralığında toplam 21 kadın katılımcının katılımıyla 4 saat süren tek günlük bir program olarak uygulanmıştır. Atölye başlangıçta lise öğrencileri hedeflenerek planlanmış; ancak üniversiteli genç kadınlardan gelen yoğun talep üzerine karma bir grupla gerçekleştirilmiştir.

Programın ilk bölümünde katılımcılarla toplumsal cinsiyet eşitliğine ilişkin temel kavramlar ele alınmış; kadınlık ve erkeklik rollerine dair toplumsal beklentiler tartışılmıştır. Katılımcıların katkılarıyla oluşturulan grup çalışmaları üzerinden biyolojik cinsiyet, toplumsal cinsiyet, ayrımcılık, pozitif ayrımcılık ve cam tavan gibi kavramlar ele alınmış, tarihsel bağlamda kadın hareketine kısaca değinilmiştir.

Programın ikinci bölümünde şiddetin farklı biçimleri tartışılmış; fiziksel şiddetin yanı sıra psikolojik, ekonomik ve flört şiddeti gibi türler örnek senaryolar üzerinden değerlendirilmiştir. Küçük grup çalışmaları aracılığıyla katılımcılar verilen durumları analiz etmiş, ardından büyük grup paylaşımıyla destek mekanizmaları ve başvuru yolları ele alınmıştır.

Atölye boyunca grup tartışmaları ve senaryo çözümleme yöntemleri kullanılmış; kolaylaştırıcı, katılımcılar arasında eşitlikçi bir öğrenme ortamı oluşturmaya özen göstermiştir. Katılımcı geri bildirimleri, hem temel kavramlar hem de şiddet konusunun yoğun ilgi gördüğünü ve birçok katılımcının günlük hayatta normalleşen bazı davranışları yeniden sorguladığını göstermiştir.

Eğitmen gözlemlerine göre, genç kadınların konuya yüksek ilgi göstermesi ve üniversite öğrencilerinin de sürece dahil olmak istemesi bölgede bu tür çalışmalara ihtiyaç olduğunu ortaya koymuştur. Başlangıçta gözlenen çekingenlik, güvenli ortam sağlanması ve katılımcılara düşünme zamanı tanınmasıyla kısa sürede aşılmıştır. Ön test ve son test değerlendirmeleri, katılımcıların toplumsal cinsiyet eşitsizliği ve şiddet konularında farkındalık düzeylerinde artış olduğunu göstermiştir.

Programın geliştirilmesi için daha uzun süreli veya çok oturumlu çalışmaların planlanması önerilmektedir. Katılımcılarla iletişimin sürdürülmesi amacıyla bir iletişim grubu oluşturulmuş ve gelecekte benzer etkinliklerin talepler doğrultusunda devam ettirilmesi planlanmıştır. Kurum bünyesindeki gönüllü ağının desteğiyle bölgede düzenli aralıklarla benzer çalışmaların sürdürülmesi hedeflenmektedir.

Aliye Rabia Sönmez/ Üsküdar Üniversitesi

12 Kasım 2025 tarihinde gerçekleştirilen Güçlü Kızlar Güçlü Yarınlar Atölye Projesi: Dijital Medya Okuryazarlığı eğitimi, 18–24 yaş aralığında 40 genç kadının katılımıyla 3 saat süren tek günlük bir program olarak uygulanmıştır. Hedef grup üniversite öğrencilerinden oluşmuştur.

Program kısa bir tanışma etkinliği ile başlamış, ardından katılımcılar küçük gruplara ayrılarak dijital kimlik, sosyal medyada kadın ve erkek rolleri, kendilik algısı ve dijital ortamda karşılaşılan riskler üzerine atölye çalışmaları gerçekleştirmiştir. Grup çalışmalarının ardından kavramlar üzerine ortak tartışma yürütülmüş ve dijital platformlarda toplumsal cinsiyet rolleri ele alınmıştır. Program boyunca grup tartışmaları ve atölye çalışmaları temel yöntem olarak kullanılmış, deneyimsel öğrenmeyi destekleyen kavram oyunlarıyla katılımcıların aktif katılımı sağlanmıştır.

Katılımcı geri bildirimlerinde özellikle sosyal medyada kadın olma deneyimi ve dijital ortamlarda karşılaşılan zorbalık konuları yoğun ilgi görmüştür. Eğitim sonunda gruplardan alınan yazılı değerlendirmeler, katılımcıların eşitlik algılarında farkındalık geliştiğini ve kavramsal bilgilerini güçlendirdiklerini göstermiştir. Eğitmen, üniversite öğrencileriyle kolay iletişim kurduğunu ve keyifli bir öğrenme ortamı oluştuğunu belirtmiştir.

Program sonunda katılımcıların dijital ortamlarda karşılaşabilecekleri riskleri tanıma, kendilerini ifade etme ve çevrimiçi zorbalık ve tacize karşı korunma yolları konusunda farkındalık kazandıkları gözlemlenmiştir. Ön test–son test değerlendirmeleri, eğitim sonunda kavramlara ilişkin bilgi düzeyinde belirgin artış olduğunu göstermiştir.

Eğitim planlama aşamasında 2 aşamalı olarak ve devam eğitimleriyle etkisinin artması için kurgulanmıştır. Üniversite bünyesinde akademisyenlerle iş birliği içinde benzer çalışmaların farklı konu başlıklarıyla devam ettirilmesi planlanmaktadır.

Ayşegül KÜÇÜKAFACAN/ Sil Baştan Kadına Yönelik Şiddet ve Çocuk İstismarı ile Mücadele Derneği

Eşitlik Benimle Başlar başlıklı atölye çalışması, 12 Kasım ve 25 Kasım 2025 tarihlerinde iki ayrı oturum halinde gerçekleştirilmiştir. Program, 15–25 yaş aralığında toplam 21 katılımcının katılımıyla uygulanmış; hedef grup lise öğrencileri ile genç kadın ve erkeklerden oluşmuştur. Oturumlar 3,5 ve 4 saat sürmüştür.

Eğitim programı tanışma ve ısınma etkinlikleri ile başlamış; ardından toplumsal cinsiyet kavramları, cinsiyet rolleri ve kalıplar, eşitlik dili ve farkındalık başlıkları ele alınmıştır. Program, genel değerlendirme ve kapanış oturumu ile tamamlanmıştır. Süreç boyunca “Hisli Top” ve “Ben Kimim?” gibi tanışma ve farkındalık oyunları kullanılmış, grup çalışmaları ve tartışma yöntemleriyle katılımcıların aktif katılımı sağlanmıştır. Katılımcılar küçük gruplar halinde çalışarak hazırladıkları çıktıları tüm grupla paylaşmış, karşılıklı katkılarla tartışmalar zenginleşmiştir.

Katılımcı geri bildirimlerine göre özellikle atölye sonunda gerçekleştirilen yarışma bölümü yoğun ilgi görmüş; eğitim süresince kullanılan dildeki cinsiyetçi ifadelerin fark edilmesi ve düzeltilmesi, eşitlik algısında değişim yarattığını göstermiştir. Ön ve son test sonuçları incelendiğinde, son testte katılımcıların büyük çoğunluğunun kavramlara doğru yanıt verdiği ve bilgi düzeyinde belirgin artış sağlandığı görülmüştür.

Eğitmen değerlendirmelerine göre günlük yaşamdan verilen örnekler katılımı artırmış ve grup dinamiğini güçlendirmiştir. Program sonunda katılımcılar yeni kavramlarla tanışmış, cinsiyetçi söylemlerin farkına varmış ve birbirleriyle iletişimde kalmak üzere ortak bir iletişim ağı oluşturma isteği göstermiştir.

Programın sürdürülebilirliği için görünürlük çalışmalarının artırılması, katılımcılarla iletişimin sürdürülmesi ve kurum bünyesinde bir eğitim ekibi oluşturularak benzer çalışmaların düzenli olarak devam ettirilmesi planlanmaktadır.

Gizem Akile İlbay / Eğitim Şart Yardımlaşma Derneği

Toplumsal Cinsiyet Eğitim Atölyesi, 11 Kasım 2025 tarihinde 17.00–20.30 saatleri arasında, 15–22 yaş aralığında 28 genç kadın katılımcının yer aldığı lise ve üniversite öğrencilerine yönelik bir program olarak gerçekleştirilmiştir. Eğitim toplam 3,5 saat sürmüştür.

Program, katılımcıların birbirini tanımasını sağlayan “Ben Kimim?” etkinliği ile başlamış, ardından küçük gruplar halinde yürütülen “Medya Ne Söyler?” çalışmasıyla medya içeriklerinde toplumsal cinsiyet temsilleri analiz edilmiştir. Kısa bir aranın ardından “Kavram Bağları” oturumu ile temel kavramlar ele alınmış ve program “Mit mi Gerçek mi?” etkinliği ile tamamlanmıştır. Program sonunda kısa bir yaratıcı etkinlik ile süreç keyifli bir şekilde sonlandırılmıştır. Süreç boyunca grup çalışmaları, tartışma ve soru-cevap yöntemleri kullanılarak katılımcıların aktif katılımı sağlanmıştır.

Deneyimsel öğrenme yaklaşımı kapsamında katılımcılar günlük hayatta karşılaştıkları medya içerikleri ve deneyimler üzerinden değerlendirmeler yapmış; eşitlik ve toplumsal cinsiyet konularını somut örnekler üzerinden tartışma fırsatı bulmuştur. Katılımcı geri bildirimlerine göre en çok ilgi çeken bölüm “Mit mi Gerçek mi?” etkinliği olmuş; eşitlik konusundaki farkındalıklarının arttığı ve özellikle sosyal yaşamda ve güvenlik alanlarında eşitsizliklerin daha görünür hale geldiği ifade edilmiştir.

Eğitmen gözlemlerine göre katılımcılar etkinliğe aktif biçimde katılmış ve ön test–son test sonuçları eğitim sonunda kavram bilgisinde belirgin bir artış olduğunu göstermiştir. Katılımcılar programdan memnun ayrılmış ve benzer etkinliklerin devam etmesi yönünde talepte bulunmuştur.

Programın gelecekte daha uygun fiziksel koşullarda ve daha odaklı konu başlıklarıyla tekrarlanması planlanmaktadır. Katılımcılarla iletişimin sürdürülmesi ve farklı ilçelerde yeni uygulamaların gerçekleştirilmesi hedeflenirken, kurumun ilgili paydaşlarla işbirliği içinde bu tür eğitimleri sürdürülebilir hale getirmesi planlanmaktadır.

Aslınur Tüfekçi Cingöz/ Eyüpsultan Belediyesi

Benim Sesim Benim Gücüm başlıklı atölye çalışması, 14 Kasım 2025 tarihinde iki oturum halinde (10.00–13.00 ve 14.00–17.00) gerçekleştirilmiş; toplam 31 katılımcının yer aldığı, lise öğrencileri ve genç kadınlardan oluşan karma bir grupla uygulanmıştır. Her oturum 3 saat sürmüş; program kapsamında çocuk hakları, toplumsal cinsiyet eşitliği ve flört şiddeti konuları ele alınmıştır.

Program, ön test ve tanışma etkinlikleri ile başlamış; “Ben Kimim?” poster çalışması ve çeşitli ısınma oyunlarıyla grup etkileşimi güçlendirilmiştir. Devamında çocuk hakları ve eşitlik konuları yaş grubuna uygun bir dille aktarılmış, video gösterimleri ve etkileşimli oyunlarla içerik desteklenmiştir. Programın ilerleyen bölümünde flört şiddeti ve şiddetin farklı türleri tartışılmış; “Şiddeti Tanı – Güçlen – Destek Al” etkinliği ve grup çalışmaları ile öğrenilen bilgiler uygulamalı biçimde pekiştirilmiştir. Eğitim, son test ve genel değerlendirme ile tamamlanmıştır.

Deneyimsel öğrenme yaklaşımı doğrultusunda katılımcıların kendi deneyimlerini paylaşabilecekleri bir ortam oluşturulmuş; örnek olay analizleri ve soru–cevap yöntemiyle aktif katılım ve tartışma ortamı sağlanmıştır. Katılımcı geri bildirimlerine göre çocuk hakları ve flört şiddeti konuları en çok ilgi gören başlıklar olmuş; şiddetin yalnızca fiziksel olmadığına yönelik farkındalığın belirgin biçimde arttığı gözlemlenmiştir. Eğitim sonunda yapılan sözlü değerlendirmelerde katılımcıların görüşlerini daha özgüvenli biçimde ifade ettikleri görülmüştür.

Eğitmen gözlemlerine göre başlangıçta dikkat toplamakta kısa süreli zorluk yaşansa da ısınma oyunları ve etkileşimli yöntemler sayesinde grup kısa sürede sürece dahil olmuştur. Ön test–son test karşılaştırmaları, katılımcıların çocuk hakları, eşitlik ve şiddet türleri konularındaki bilgi ve farkındalık düzeylerinde belirgin bir artış olduğunu göstermiştir.

Programın ilerleyen dönemde farklı yaş gruplarına ve içerik başlıklarına uyarlanarak tekrarlanması; belediye bünyesinde özel günler ve tematik etkinliklerle sürdürülebilir hale getirilmesi planlanmaktadır. Katılımcı talepleri doğrultusunda yeni atölye çalışmalarının geliştirilmesi hedeflenmektedir.

Nilüfer Pembecioğlu/ İstanbul Üniversitesi

Şiddeti Tanı – Şiddeti Ayırt Et başlıklı eğitim programı, 13 Kasım 2025 tarihinde 10:30–16:00 saatleri arasında gerçekleştirilmiş ve toplam 41 katılımcının yer aldığı, üniversite öğrencisi genç kadınların ağırlıkta olduğu bir grupla uygulanmıştır. Bir gün süren ve toplam 5 saatlik programda şiddet türleri, siber zorbalık, mahremiyet, hukuksal haklar ve destek mekanizmaları ele alınmıştır.

Program; tanışma ve buz kırıcı etkinliklerle başlamış, ardından şiddet türleri ve temel kavramlara yönelik sunumlarla devam etmiştir. Siber zorbalık, medyadaki yansımaları ve hukuksal boyutu farklı uzmanların katkılarıyla ele alınmış; şiddet maruziyetinde başvurulabilecek kurum ve destek mekanizmaları katılımcılarla paylaşılmıştır. Gün boyunca sınıflandırma çalışmaları, doğru bilinen yanlışlara yönelik tartışmalar ve gerçek yaşam örnekleri üzerinden etkileşimli oturumlar gerçekleştirilmiş; katılımcıların aktif katılımı teşvik edilmiştir. Program ön test ve son test uygulamaları ile desteklenmiş ve katılım belgelerinin sunulmasıyla tamamlanmıştır.

Eğitim süresince sunumlar, deneyimsel ve etkileşimli öğrenme yaklaşımı benimsenmiş; örnek olaylar, canlandırmalar ve katılımcı deneyimlerinin paylaşılması yoluyla öğrenme süreci pekiştirilmiştir. Katılımcı geri bildirimlerine göre özellikle siber zorbalığın hukuksal boyutu ve acil durumlarda başvurulabilecek destek mekanizmaları yoğun ilgi görmüş; pek çok katılımcı güvenlik ve destek uygulamaları hakkında yeni bilgiler edindiğini ifade etmiştir. Tartışmalar sırasında katılımcıların eşitlik konusundaki kişisel deneyimlerini paylaşmaları farkındalığın arttığını göstermiştir.

Eğitmen değerlendirmelerine göre kurumlar arası işbirliği ve katılımcı motivasyonu programın güçlü yönleri arasında yer almıştır. Mekânsal yönlendirme sorunları ve eş zamanlı etkinliklerden kaynaklı kısa süreli aksaklıklar yaşansa da süreç hızlı biçimde yoluna girmiştir. Ön test ve son test karşılaştırmaları, katılımcıların önemli bir bölümünün benzer etkinlikleri planlayıp yürütebilecek yeterlilik kazandıklarını düşündüklerini ortaya koymuştur.

Programın ilerleyen süreçte daha geniş katılımcı gruplarına ulaşacak şekilde tekrarlanması, erişimi kolay eğitim alanlarında yaygınlaştırılması ve farklı şehirlerde uygulanması planlanmaktadır. Katılımcılarla yeni eğitim ve işbirliği süreçlerinin sürdürülmesi hedeflenmektedir.

Özlem Gonca Yalçınkaya Akdağ/ Toplumsal Eşitlik Derneği

Güçlü Kızlar Güçlü Yarınlar Eğitici Eğitimi kapsamında gerçekleştirilen atölye çalışması, 20 Kasım 2025 tarihinde saat 14.00'te başlamış ve toplam 4 saat sürmüş; 13–16 yaş aralığında 11 kız öğrencinin katılımıyla uygulanmıştır. Ortaokul ve lise öğrencilerinden oluşan katılımcı grupla yürütülen programda toplumsal cinsiyet eşitliği, medya okuryazarlığı, önyargılar ve şiddetin farklı türleri ele alınmış; gençlerin eşitlik kavramını günlük yaşam deneyimleriyle ilişkilendirerek güçlenmeleri amaçlanmıştır. Program tanışma ve güvenli alan oluşturma etkinlikleriyle başlamış; ardından medyada temsil analizi, kavram eşleştirme, mit–gerçek çalışmaları, şiddet türlerini tanıma, masal yeniden yazımı ve eşitlikçi mesaj üretimi gibi uygulamalar gerçekleştirilmiş, günün kazanımlarının değerlendirilmesi ve kişisel niyet kartlarının hazırlanmasıyla tamamlanmıştır.

Atölye boyunca oyun temelli öğrenme, küçük grup çalışmaları, drama ve yaratıcı üretim yöntemleri kullanılmış; katılımcılar deneyim paylaşımı ve grup üretimleri aracılığıyla sürece aktif biçimde katılmıştır. Katılımcı geri bildirimlerine göre özellikle mit–gerçek çalışması, eşitlikçi başlık üretimi ve şiddet türlerinin tartışıldığı bölümler yoğun ilgi görmüş; eşitlik ve kişisel sınırlar konusunda farkındalık artışı gözlemlenmiştir. Eğitmen değerlendirmelerine göre başlangıçta gözlenen çekingenlik kısa sürede aşılmış, güvenli öğrenme ortamı sayesinde grup içinde güçlü bir paylaşım ve dayanışma ortamı oluşmuştur. Ön test ve son test karşılaştırmaları, katılımcıların eşitlik kavramı, şiddet türleri ve destek mekanizmalarına ilişkin bilgi ve farkındalık düzeylerinde belirgin gelişim olduğunu göstermiştir. Programın ilerleyen süreçte modüler biçimde tekrar uygulanması ve gençlerin katılımıyla sürdürülebilir eşitlik temelli çalışmaların geliştirilmesi planlanmaktadır.

Refiye Erişçi/ Erguvan Kadın Kooperatifi

Toplumda Kadın başlıklı atölye çalışması, 12 Kasım 2025 tarihinde 10:00–13:00 saatleri arasında gerçekleştirilmiş ve 18–25 yaş aralığında toplam 21 üniversite öğrencisi genç kadının katılımıyla uygulanmıştır. Bir gün süren ve 3 saatlik programda toplumsal cinsiyet eşitliği, kadınların toplumdaki rolleri ve eşitlik kavramı üzerine farkındalık çalışmaları yürütülmüştür.

Program tanışma ve ön test uygulamasıyla başlamış; ardından temel kavramlar örneklerle ele alınmıştır. Süreçte Kavram Bağları yöntemi kullanılarak katılımcıların kavramlar arasındaki ilişkileri keşfetmeleri sağlanmış, kısa bir aranın ardından Kendini Kurtaran Prenses etkinliğiyle katılımcıların kendilerini hikâyenin öznesi olarak konumlandırdıkları deneyimsel bir çalışma yürütülmüştür. Program son test uygulaması ve değerlendirme bölümü ile tamamlanmıştır.

Eğitim boyunca oyun temelli ve etkileşimli yöntemler kullanılarak katılımcılar küçük gruplar halinde tartışmalar yürütmüş, kavramları günlük yaşam deneyimleriyle ilişkilendirme fırsatı bulmuştur. Katılımcı geri bildirimlerine göre özellikle kavram çalışmaları ve Kavram Bağları etkinliği yoğun ilgi görmüş; eşitlik konusundaki birçok bilginin ezbere dayalı olduğunun fark edilmesi önemli bir kazanım olarak öne çıkmıştır.

Eğitmen gözlemlerine göre katılımcı grubun özgüvenli ve sürece açık olması yöntemlerin etkili uygulanmasını kolaylaştırmış; grup çalışmalarında başlangıçta yaşanan uyum sorunları birebir destekle kısa sürede aşılmıştır. Ön test ve son test karşılaştırmaları, katılımcıların eşitlik ve toplumsal roller konusundaki bilgi ve farkındalık düzeylerinde belirgin bir artış olduğunu göstermiştir.

Programın ilerleyen süreçte daha uzun süreli ve farklı gruplarla tekrar uygulanması planlanmaktadır. Katılımcılarla benzer etkinliklerde yeniden bir araya gelinmesi ve kadınlara yönelik kişisel ve mesleki gelişim eğitimlerinin kurum bünyesinde sürdürülebilir biçimde devam ettirilmesi hedeflenmektedir.

Şenay Mengücek/ Çağdaş Drama Derneği

3 Kasım 2025 tarihinde, "Yaratıcı Drama Yöntemi ile Toplumsal Cinsiyet Eşitliğine Bakış" başlıklı atölye çalışması 15–16 yaş aralığında toplam 20 lise öğrencisinin katılımıyla gerçekleştirilmiştir. Program yalnızca kız öğrencilerden oluşan bir grupla, 3 saat süren tek oturum halinde uygulanmıştır.

Atölye, yaratıcı drama yöntemine uygun biçimde planlanmıştır. Program öncesinde ön test uygulanmış; ardından gerçekleştirilen ısınma ve hazırlık oyunları ile katılımcılar arasında güvenli bir öğrenme ortamı oluşması sağlanmıştır. Cinsiyet ayrımcılığı ve toplumsal kalıp yargılar; atasözleri canlandırmaları, rol yürüyüşleri ve rol yapma teknikleri aracılığıyla ele alınmış; katılımcıların konuyu deneyimleyerek sorgulamaları sağlanmıştır. Programın sonunda gerçekleştirilen değerlendirme aşamasında ise düşünce duvarı çalışması ve son test uygulaması ile öğrenme çıktıları pekiştirilmiştir.

Atölye boyunca doğaçlama, küçük grup çalışmaları ve rol yapma teknikleri kullanılmış; katılımcıların pasif dinleyici olmaktan ziyade sürecin aktif parçası olmaları hedeflenmiştir. Katılımcılar özellikle güç ve güçsüzlük ilişkisini deneyimledikleri rol değişimi etkinliğine yoğun ilgi göstermiş ve bu çalışmanın eşitsizlik kavramını daha somut biçimde anlamalarına katkı sağladığı gözlemlenmiştir.

Ön ve son test sonuçları, katılımcıların toplumsal cinsiyet kalıp yargılarını fark etme ve sorgulama düzeylerinde belirgin bir artış olduğunu göstermiştir. Atölye sonunda öğrencilerin eşitlik konusunu yalnızca teorik bir bilgi olarak değil, günlük yaşamlarında karşılaştıkları bir durum olarak değerlendirmeye başladıkları gözlemlenmiştir.

Uygulama sürecinde katılımcıların yüksek motivasyonu ve aktif katılımı programın güçlü yönlerinden biri olmuş; süreç boyunca önemli bir zorluk yaşanmamıştır. Katılımcı geri bildirimleri sözlü paylaşımlar ve düşünce duvarı yöntemi ile toplanmıştır.

Elde edilen olumlu sonuçlar doğrultusunda, benzer çalışmaların farklı öğrenci gruplarıyla sürdürülmesi ve yaratıcı drama temelli uygulamaların geliştirilerek eğitim programlarına entegre edilmesi planlanmaktadır.

Gülsu Erdan/ Bir Bulut Olsam Derneği

Toplumsal Cinsiyet Eşitliği: Medya Araştırmacıları başlıklı atölye çalışması, 14 Kasım 2025 tarihinde 18:00–21:00 saatleri arasında gerçekleştirilmiş ve 18–23 yaş aralığında toplam 31 üniversite öğrencisi genç kadının katılımıyla uygulanmıştır. Bir gün süren ve 3 saatlik programda toplumsal cinsiyet eşitliği kavramları ve medyada yer alan eşitsizlik ve kalıp yargıların eleştirel biçimde analiz edilmesine yönelik farkındalık çalışmaları yürütülmüştür.

Program ısınma ve kaynaşma oyunlarıyla başlamış; biyolojik cinsiyet ve toplumsal cinsiyet kavramları etkileşimli yöntemlerle ele alınmıştır. Ardından Kavram Bağları yöntemiyle kavramsal çerçeve oluşturulmuş, Medya Dedektifleri uygulaması ile medya içeriklerindeki eşitsizlik ve stereotipler katılımcılar tarafından analiz edilmiştir. Program değerlendirme çemberi ve geri bildirim bölümü ile tamamlanmıştır.

Eğitim sürecinde kavram analizi, grup tartışmaları, görselleştirme araçları ve medya içerik incelemeleri kullanılmış; katılımcılar günlük hayatta karşılaştıkları örnekleri eleştirel biçimde değerlendirme fırsatı bulmuştur. Katılımcı geri bildirimlerine göre özellikle medya analizi uygulaması yoğun ilgi görmüş ve katılımcıların eşitlik kavramlarını daha doğru biçimde ilişkilendirmeye başladıkları gözlemlenmiştir.

Eğitmen gözlemlerine göre başlangıçta çekingen olan grup kısa sürede sürece aktif biçimde katılmış; güvenli bir tartışma ortamı oluşturulması öğrenmeyi kolaylaştırmıştır. Kavramsal içeriklerin günlük yaşam örnekleriyle açıklanması öğrenmeyi desteklemiş ve medya içeriklerinde yer alan ayrımcı dil ve kalıpların fark edilmesi önemli bir kazanım olmuştur.

Programın ilerleyen süreçte farklı gruplarla tekrar uygulanması, medya analizine dijital şiddet ve çevrim içi nefret söylemi gibi konuların da eklenmesi ve katılımcılarla takip etkinlikleri düzenlenerek öğrenmenin pekiştirilmesi planlanmaktadır. Kurum bünyesinde benzer eğitimlerin farklı hedef gruplara yönelik sürdürülebilir biçimde devam ettirilmesi hedeflenmektedir.

Neşe Koku/ Samandağ Kadın Dayanışma Derneği

Bedenden Topluma: Cinsiyetin Yolculuğu başlıklı atölye çalışması, 12 Kasım 2025 tarihinde 11:00–14:00 saatleri arasında gerçekleştirilmiş ve 15–25 yaş aralığında toplam 20 genç kadının katılımıyla uygulanmıştır. Üç saat süren programda biyolojik cinsiyet ve toplumsal cinsiyet kavramları ele alınmış; katılımcıların günlük yaşamda karşılaştıkları kalıp yargılar üzerinden eşitlik konusuna dair farkındalık geliştirmeleri amaçlanmıştır.

Program tanışma ve grup sözleşmesinin oluşturulmasıyla başlamış; ardından hareket temelli buz kırıcı oyunlarla grup etkileşimi güçlendirilmiştir. Devamında grup çalışmaları ve dijital araçlar kullanılarak biyolojik cinsiyet ve toplumsal cinsiyet ayrımı örnekler üzerinden tartışılmış; toplumsal cinsiyet çarkı uygulaması ile katılımcılar gündelik hayatta karşılaşılan kalıp yargıları sorgulamıştır. Program odak tazeleme oyunları, duygu paylaşımı ve kapanış çemberi ile tamamlanmıştır.

Atölye boyunca oyun temelli, tartışmaya dayalı ve deneyimsel öğrenme yöntemleri kullanılmış; katılımcılar küçük gruplar halinde tartışmalar yürütmüş ve kendi yaşam deneyimleri üzerinden kavramları değerlendirme fırsatı bulmuştur. Katılımcı geri bildirimlerine göre özellikle hareketli grup oyunları ve biyolojik/toplumsal cinsiyet ayrımının tartışıldığı çalışmalar yoğun ilgi görmüş; birçok katılımcının kalıp yargıları yeniden değerlendirmeye başladığı gözlemlenmiştir.

Eğitmen gözlemlerine göre başlangıçta çekingen olan grup kısa sürede sürece aktif biçimde katılmış; kapsayıcı ve güvenli bir ortam oluşturulması öğrenme sürecini kolaylaştırmıştır. Ön test ve son test karşılaştırmaları, katılımcıların kavramlara ilişkin bilgi ve farkındalık düzeylerinde belirgin bir artış olduğunu göstermiştir.

Programın ilerleyen süreçte farklı yaş gruplarıyla tekrar uygulanması, medya dili ve flört şiddeti gibi başlıklarla zenginleştirilmesi ve katılımcılarla takip etkinlikleri düzenlenerek öğrenmenin sürdürülebilir hale getirilmesi planlanmaktadır. Kurum bünyesinde farklı yaş ve ihtiyaç gruplarına yönelik benzer farkındalık çalışmalarının düzenli olarak sürdürülmesi hedeflenmektedir.

Yasemin Yavuz/ Mardin Genç Kadın İnisiyatifi

Eşitlik İçin Ben De Varım başlıklı atölye çalışması, 26 Eylül 2025 tarihinde 16.00–20.00 saatleri arasında gerçekleştirilmiş ve 15–24 yaş aralığında toplam 20 genç kadının katılımıyla uygulanmıştır. Üç saat süren programda toplumsal cinsiyet, eşitlik ve ayrımcılık kavramları ele alınmış; katılımcıların günlük yaşamda karşılaştıkları kalıp yargıları sorgulamaları ve eşitlik konusunda farkındalık geliştirmeleri amaçlanmıştır.

Program tanışma, beklenti paylaşımı ve ön test uygulamasıyla başlamış; ardından topluluk sözleşmesi oluşturulmuş ve buz kırıcı oyunlarla grup etkileşimi güçlendirilmiştir. Devamında temel kavramlar örnekler üzerinden ele alınmış; "Mit mi Gerçek mi?" oyunu, video gösterimi ve haber metni analizleriyle kalıp yargılar tartışılmıştır. Medya temsilleri ve rol değiştirme drama çalışmaları ile katılımcıların toplumsal cinsiyet rollerini sorgulamaları sağlanmış; yaratıcı üretim çalışmaları ve poster etkinliği ile öğrenilenler somutlaştırılmıştır. Program son test ve değerlendirme bölümüyle tamamlanmıştır.

Atölye boyunca oyun temelli, tartışmaya dayalı ve deneyimsel öğrenme yöntemleri kullanılmış; katılımcılar küçük grup çalışmaları, drama uygulamaları ve deneyim paylaşımları yoluyla kavramları günlük yaşam örnekleriyle ilişkilendirme fırsatı bulmuştur. Katılımcı geri bildirimlerine göre özellikle rol değiştirme drama çalışması ve kalıp yargıların tartışıldığı oyunlar yoğun ilgi görmüş; eşitlik konusundaki algı ve farkındalığın güçlendiği gözlemlenmiştir.

Eğitmen gözlemlerine göre başlangıçta çekingen olan grup süreç ilerledikçe daha aktif katılım göstermiş; güvenli ve kapsayıcı öğrenme ortamı tartışmaların derinleşmesini kolaylaştırmıştır. Ön test–son test karşılaştırmaları, katılımcıların toplumsal cinsiyet ve eşitlik kavramlarına ilişkin bilgi ve farkındalık düzeylerinde belirgin bir artış olduğunu göstermiştir.

Programın ilerleyen süreçte farklı gençlik gruplarıyla tekrar uygulanması, medya dili ve günlük yaşamda eşitliği güçlendirmeye yönelik yeni başlıklarla zenginleştirilmesi ve katılımcılarla takip etkinlikleri düzenlenerek öğrenmenin sürdürülebilir hale getirilmesi planlanmaktadır. Kurum bünyesinde gençlere yönelik benzer güçlendirme ve farkındalık çalışmalarının düzenli biçimde sürdürülmesi hedeflenmektedir.

Özlem Çeliker/ ÇYDD Edirne

Toplumsal Cinsiyet Eşitliği ve Flört Şiddeti başlıklı atölye çalışması, 15 Kasım 2025 tarihinde 11.00–14.00 saatleri arasında gerçekleştirilmiş ve 19–23 yaş aralığında toplam 20 üniversite öğrencisinin katılımıyla uygulanmıştır. Üç saat süren programda toplumsal cinsiyet eşitliği, toplumsal roller, şiddetin türleri ve flört şiddeti konuları ele alınmış; katılımcıların günlük yaşamda karşılaştıkları eşitsizlik ve şiddet biçimlerine yönelik farkındalık geliştirmeleri amaçlanmıştır.

Program tanışma etkinliği ile başlamış; ardından toplumsal cinsiyet eşitliği, kalıp yargılar ve kadın–erkek rolleri örnekler üzerinden tartışılmıştır. Masallarda ve medyada yer alan temsil biçimleri ile iş yaşamında karşılaşılan engeller ele alınmış; şiddetin görünen ve görünmeyen boyutları ile flört şiddeti katılımcıların deneyim ve gözlemleri üzerinden değerlendirilmiştir. Program deneyim paylaşımı ve değerlendirme bölümüyle tamamlanmıştır.

Atölye boyunca grup tartışmaları, örnek olay incelemeleri, hikâye anlatımı ve deneyim paylaşımı gibi katılımcı ve etkileşimli yöntemler kullanılmış; katılımcılar kendi yaşantılarından örneklerle sürece aktif biçimde katkı sunmuştur. Katılımcı geri bildirimlerine göre özellikle flört şiddeti ve toplumsal cinsiyet rollerinin tartışıldığı bölümler yoğun ilgi görmüş; eşitlik ve kişisel sınırların korunmasına yönelik farkındalığın arttığı gözlemlenmiştir.

Eğitmen gözlemlerine göre grup sürece yüksek motivasyonla katılmış ve tartışmalar boyunca güçlü bir paylaşım ortamı oluşmuştur. Katılımcıların özellikle mesleki yaşamda eşitlik beklentilerini ve karşılaşabilecekleri engelleri açık biçimde ifade ettikleri görülmüştür. Eğitim sonunda yapılan değerlendirmeler, katılımcıların eşitlik, şiddetin farklı biçimleri ve kişisel sınırlar konularındaki farkındalık düzeylerinde gelişim olduğunu göstermiştir.

Programın ilerleyen süreçte hak savunuculuğu ve şiddetle mücadele başlıklarıyla tekrar uygulanması, farklı gençlik gruplarıyla sürdürülmesi ve sivil toplum kuruluşlarıyla işbirliği içinde yaygınlaştırılması planlanmaktadır. Kurum bünyesinde ve paydaş kuruluşlarla ortak çalışmalar yoluyla benzer farkındalık programlarının sürdürülebilir biçimde devam ettirilmesi hedeflenmektedir.

Şermin Çolak/ Pi Gençlik Derneği

Kız çocukları için toplumsal cinsiyet eşitliği başlıklı atölye, 14.11.2025 tarihinde 10.00–12.00 ve 16.00–18.00 saatleri arasında toplam 3 saat olarak gerçekleştirilmiştir. Eğitime 18–24 yaş aralığında toplam 22 genç katılmış olup hedef grup ağırlıklı olarak genç kadınlardan oluşmuştur.

Programda toplumsal cinsiyet eşitliği kavramlarının tanıtılması amaçlanmış; tanışma etkinliği ve enerji oyunu ile başlayan akış, kavram çalışmaları ve uygulama etkinlikleriyle devam etmiştir. Eğitim sürecinde oyun, tartışma ve küçük grup çalışmaları kullanılmış; özellikle Ben Kimim? ve kadın sporcular üzerine yapılan etkinlikler katılımcıların yoğun ilgisini çekmiştir.

Katılımcılar eğitim sonunda daha önce bilmedikleri kavramları öğrenerek eşitlik konusunda farkındalık kazandıklarını ifade etmiş, geri bildirimler sözlü olarak toplanmıştır.

Eğitmen gözlemlerine göre uygulama süreci verimli geçmiş, katılımcılar toplumsal cinsiyet eşitliği konusunda bilinçlenmiş ve programın devamı için ikinci bir etkinlik talebinde bulunmuştur. Gelecek uygulamalarda daha geniş grupların ve kurumların sürece dahil edilmesi önerilmekte, kurum içinde benzer atölyelerin sürdürülmesi planlanmaktadır.

Cemile Ece/ Eskisehir Toplum ve Sanat Dernegi

Toplumsal Cinsiyet Eşitliği: Eşitlik Benimle Başlar başlıklı atölye çalışması, 12 Kasım 2025 tarihinde 18.00–21.00 saatleri arasında gerçekleştirilmiş ve 17–24 yaş aralığında toplam 23 genç kadının katılımıyla uygulanmıştır. Üç saat süren programda toplumsal cinsiyet eşitliği kavramları ele alınmış; katılımcıların günlük yaşamda karşılaştıkları eşitsizlik biçimlerine yönelik farkındalık geliştirmeleri amaçlanmıştır. Program tanışma ve kaynaştırma oyunlarıyla başlamış; ardından toplumsal cinsiyet eşitliği sunumu, kavram yarışması ve “Mit mi Gerçek mi?” grup çalışmalarıyla kavramların tartışılması sağlanmıştır. Son bölümde gerçekleştirilen deneyim paylaşımı oturumunda katılımcılar kendi yaşamlarından örneklerle tartışmaya katkı sunmuştur.

Atölye boyunca oyunlar, küçük grup tartışmaları, ekip yarışmaları ve deneyim paylaşımı gibi etkileşimli ve deneyimsel öğrenme yöntemleri kullanılmış; katılımcıların sürece aktif katılımı desteklenmiştir. Katılımcı geri bildirimlerine göre özellikle kavram yarışması ve mit–gerçek tartışmaları yoğun ilgi görmüş; görünmez emek, cam tavan ve benzeri kavramlar üzerinden eşitlik konusundaki farkındalıklarının arttığı ifade edilmiştir. Eğitim sonunda yapılan değerlendirmeler, katılımcıların toplumsal cinsiyet eşitliği ve günlük hayatta karşılaşılan eşitsizlik biçimlerini tanıma konusunda bilgi ve farkındalık düzeylerinde gelişim olduğunu göstermiştir.

Eğitmen gözlemlerine göre program boyunca güçlü bir paylaşım ortamı oluşmuş, katılımcılar tartışmalara istekle katılmış ve eleştirel düşünme becerileri gelişmiştir. Süreçte belirgin bir zorluk yaşanmamış ve program planlandığı şekilde akıcı ilerlemiştir. Ön test ve son test sonuçları da eğitim içeriğinin katılımcılar tarafından içselleştirildiğini ortaya koymuştur.

Programın ilerleyen süreçte daha geniş gruplarla ve farklı kurumlarla işbirliği içinde tekrar uygulanması, yeni projelerle yaygınlaştırılması ve kurum bünyesinde toplumsal cinsiyet eşitliği çalışmalarının sürdürülebilir biçimde devam ettirilmesi planlanmaktadır. Ayrıca yerel kurumlarla iş birlikleri, yeni proje başvuruları ve kurum içi eşitlik politikalarının geliştirilmesi yoluyla çalışmaların uzun vadede güçlendirilmesi hedeflenmektedir.

Yunus Emre Benli/ Yücel Kültür Vakfı

Kültür ve Sanat Alanında Gençlerle Birlikte Eşitlik Atölyesi başlıklı çalışma, 9 Ekim 2025 tarihinde 18.00–21.00 saatleri arasında başlayan ve 16 Ekim 2025 tarihinde gerçekleştirilen ikinci oturumla tamamlanan iki günlük program kapsamında uygulanmış; toplam dört saat süren etkinliğe 16–29 yaş aralığında 31 genç kadın ve 5 genç erkek olmak üzere toplam 36 genç katılmıştır. Programda toplumsal cinsiyet eşitliği ve kapsayıcılık temaları, kültür ve sanat temelli yöntemlerle ele alınmış; gençlerin eşitlik kavramını deneyimsel öğrenme yoluyla tartışmaları ve yaratıcı ifade araçlarıyla görünür kılmaları amaçlanmıştır. Program tanışma etkinlikleri ile başlamış; ardından dans, çizim ve tiyatro atölyeleri aracılığıyla beden farkındalığı, empati, ifade becerileri ve birlikte üretim süreçleri deneyimlenmiştir. Oturumlar, katılımcıların deneyim ve gözlemlerini paylaştıkları değerlendirme bölümleriyle tamamlanmıştır.

Atölye boyunca yaratıcı drama, grup çalışmaları, doğaçlama canlandırmalar, görsel üretim ve hareket temelli uygulamalar gibi katılımcı ve etkileşimli yöntemler kullanılmış; gençler eşitlik temasını sahneleme, hareket ve görsel anlatım yoluyla ele alarak sürece aktif biçimde katılmıştır. Katılımcı geri bildirimlerine göre özellikle tiyatro ve yaratıcı drama etkinlikleri yoğun ilgi görmüş; rol değişimi ve eşitsizlik temalı canlandırmaların empati ve farkındalık geliştirmeye katkı sağladığı belirtilmiştir. Çizim çalışmaları da katılımcıların düşüncelerini yaratıcı biçimde ifade etmelerini desteklemiştir. Program sonunda katılımcıların eşitlik ve kapsayıcılık konularına ilişkin farkındalıklarında gelişim gözlemlenmiştir.

Eğitmen gözlemlerine göre grup sürece yüksek motivasyonla katılmış ve farklı sanat disiplinlerinin bir arada kullanılması güçlü bir öğrenme ortamı oluşturmuştur. Süreç içinde zaman yönetimi ve bazı katılımcıların çekingenliği gibi sınırlı zorluklar, küçük grup çalışmaları ve kapsayıcı yöntemlerle aşılmıştır. Ön test ve son test sonuçları da katılımcıların eşitlik, kapsayıcılık ve yaratıcı ifade alanlarında bilgi ve farkındalık düzeylerinin arttığını göstermiştir.

Programın ilerleyen süreçte farklı gençlik gruplarıyla tekrar uygulanması, yeni sanat ve ifade yöntemleriyle geliştirilmesi ve düzenli atölye programları ile yaygınlaştırılması planlanmaktadır. Kurum bünyesinde sanat, eşitlik ve kapsayıcılık temalarını bir araya getiren çalışmaların sürdürülebilir biçimde devam ettirilmesi ve gençlerin uzun vadeli gelişim süreçlerine katılımının artırılması hedeflenmektedir.

Mehmet ÇOLAK/ Malatya Yetiştirme Yurtlarından Ayrılanlar Yardımlaşma Derneği

Geleceğe Umutla Bakıyoruz başlıklı atölye çalışması, 12 Kasım 2025 tarihinde 09.30–15.00 saatleri arasında gerçekleştirilmiş ve devlet korumasında kalan 18–22 yaş aralığında toplam 25 kız çocuğunun katılımıyla uygulanmıştır. Beş saat süren programda gençlerin gelecek planlamasında karşılaşabilecekleri sosyal ve ekonomik zorluklar, kurum bakımından ayrıldıktan sonraki yaşam deneyimleri ve bu süreçlerle başa çıkma yolları ele alınmış; katılımcıların eğitim ve yaşam hedeflerine ilişkin farkındalık geliştirmeleri amaçlanmıştır. Program kahvaltı ve tanışma bölümüyle başlamış; ardından daha önce devlet korumasında kalmış gençlerin deneyim paylaşımları, toplumsal cinsiyet eşitliği konusunda bilgilendirme ve yükseköğretimin önemi üzerine sohbetlerle devam etmiştir.

Program kapsamında gerçekleştirilen üniversite ziyareti ve fakülte gezileri ile katılımcıların üniversite ortamını doğrudan deneyimlemeleri sağlanmış, program değerlendirme bölümüyle tamamlanmıştır.

Atölye boyunca karşılıklı sohbet, deneyim paylaşımı ve yönlendirilmiş grup tartışmaları gibi katılımcı yöntemler kullanılmış; gençler geçmiş deneyimler, mevcut uygulamalar ve gelecekte karşılaşabilecekleri fırsat ve zorluklar üzerine görüş alışverişinde bulunmuştur.

Katılımcı geri bildirimlerine göre özellikle deneyim paylaşımı ve üniversite ziyareti bölümleri yoğun ilgi görmüş; gençlerin eğitim yaşamına dair motivasyonlarının arttığı gözlemlenmiştir. Tartışmalar sırasında eşitlik kavramının okul, sosyal çevre ve aile içi sorumluluk paylaşımı bağlamlarında farklı biçimlerde algılandığı görülmüş; program sonunda konuya ilişkin farkındalığın güçlendiği değerlendirilmiştir.

Eğitmen gözlemlerine göre resmi kurumlarla yürütülen süreçler ve hedef grubun çekingen yaklaşımı uygulama sürecinde bazı zorluklar yaratmış; bu durum kurumlarla yürütülen koordinasyon ve güven ortamını güçlendiren çalışmalarla aşılmıştır. Programın özellikle deneyim paylaşımı ve eğitim sonrası yaşam süreçlerine dair bilgilendirme bölümlerinin katılımcılar için faydalı olduğu görülmüştür.

Programın ilerleyen süreçte dernek çalışmaları kapsamında belirli aralıklarla sürdürülmesi, farklı genç gruplarının sürece dahil edilmesi ve benzer bilgilendirme ve rehberlik etkinliklerinin yaygınlaştırılması planlanmaktadır. Kurum bünyesinde gençlerin eğitim ve sosyal uyum süreçlerini destekleyen benzer programların sürdürülebilir biçimde devam ettirilmesi hedeflenmektedir.

Nadire Özcan/ Kız Çocuklarını Koruma Derneği

Şiddeti Tanı – Şiddeti Ayırt Et başlıklı eğitim programı, 13 Kasım 2025 tarihinde 10:30–16:00 saatleri arasında gerçekleştirilmiş ve 18–30 yaş aralığında toplam 41 üniversite öğrencisinin katılımıyla uygulanmıştır. Bir gün süren ve toplam 5 saatlik programda şiddet türleri, siber zorbalık, destek mekanizmaları ile toplumsal cinsiyet eşitliği konularında farkındalık çalışmaları yürütülmüştür.

Program tanışma ve buz kırıcı etkinliklerle başlamış; ardından şiddet türlerinin tanınması, siber zorbalık ve mahremiyet, şiddet durumunda başvurulabilecek kurumlar, hukuksal boyut ve toplumsal cinsiyet eşitliğine dair yaygın yanlış inanışlar uzman sunumlarıyla ele alınmıştır. Süreç boyunca soru-cevap bölümleri, grup içi tartışmalar ve katılımcı deneyim paylaşımlarına yer verilmiş, program değerlendirme ve kapanış bölümüyle tamamlanmıştır. Eğitim süresince etkileşimli yöntemler kullanılmış; örnek olaylar, medya yansımaları ve katılımcı deneyimleri üzerinden tartışmalar yürütülmüştür. Katılımcı geri bildirimlerine göre özellikle şiddet durumunda başvurulabilecek kurumlar ve acil destek mekanizmalarının anlatıldığı bölüm yoğun ilgi görmüş; birçok katılımcının güvenlik uygulamalarını telefonlarına indirdiği gözlemlenmiştir.

Eğitmen gözlemlerine göre kurumlar arası işbirliğinin güçlü olması ve katılımcıların gönüllü katılımı programın verimliliğini artırmıştır. Başlangıçta sınırlı olan katılım, etkinlikler ilerledikçe yerini aktif paylaşıma bırakmış ve katılımcıların şiddetle karşılaşıldığında izlenebilecek yollar konusunda farkındalık kazandıkları görülmüştür. Programın ilerleyen süreçte daha geniş katılımlı gruplarla tekrar uygulanması ve katılımcılarla iletişimin sürdürülerek benzer eğitim çalışmalarının kurum bünyesinde devam ettirilmesi planlanmaktadır.

Dilara Gümüş/ Konuşmamız Gerek Derneği

Toplumsal Cinsiyet Eşitliğini Konuşmamız Gerek başlıklı atölye çalışması, 29 Kasım 2025 tarihinde 13.00–16.00 saatleri arasında gerçekleştirilmiş ve 18–24 yaş aralığında 23 üniversite öğrencisinin katılımıyla uygulanmıştır. Programda toplumsal cinsiyet eşitliği kavramı, katılımcı ve deneyimsel öğrenme yöntemleri aracılığıyla ele alınmış; gençlerin eşitlik kavramını tartışmaları, kavramlar arasındaki ilişkileri keşfetmeleri ve eşitlik perspektifinde kampanya fikirleri geliştirmeleri amaçlanmıştır. Program tanışma etkinliği ve kurum tanıtımı ile başlamış; ardından oyunlaştırılmış kavram çalışmaları, duygu aktarımı ve grup çalışmaları ile devam etmiş, katılımcıların toplumsal cinsiyet eşitliği perspektifinde kampanya tasarladıkları uygulama ile sürdürülmüş ve kapanış değerlendirme çemberi ile tamamlanmıştır.

Atölye boyunca grup tartışmaları, küçük grup çalışmaları, oyun temelli öğrenme uygulamaları ve deneyim paylaşımı gibi etkileşimli yöntemler kullanılmış; grup içi etkileşim güçlendirilmiştir. Katılımcılar kavramlar üzerinden yürütülen çalışmalar ve özellikle "Kavram Bağları" uygulaması sayesinde eşitlik temasını günlük yaşam deneyimleriyle ilişkilendirerek sürece aktif biçimde katılmıştır. Katılımcı geri bildirimlerine göre kavramlar arasındaki ilişkileri keşfetmeye yönelik çalışmalar yoğun ilgi görmüş; birçok katılımcı daha önce duymadıkları kavramları öğrendiklerini ve benzer oturumların devam etmesini istediklerini ifade etmiştir. Program sonunda katılımcıların eşitlik kavramına ilişkin farkındalıklarında gelişim gözlemlenmiştir.

Eğitmen gözlemlerine göre grup sürece istekli ve yüksek katılımla dahil olmuş; katılımcıların konuya katkı sunma isteği ve grup çalışmalarındaki uyum güçlü bir öğrenme ortamı oluşturmuştur. Program sırasında kullanılan oyun ve materyaller grup aidiyetini ve katılımı artırmıştır. Katılım yaş sınırı nedeniyle programa dahil olamayan kişiler için ilerleyen süreçte farklı yaş gruplarını kapsayan yeni oturumlar planlanmıştır. Ön test ve son test değerlendirmeleri, katılımcıların atölyeden memnun ayrıldıklarını ve özellikle uygulama temelli çalışmalar ile eşit katılım ortamının öğrenme sürecini desteklediğini göstermiştir.

Programın ilerleyen süreçte farklı tarihlerde yeni kavram ve içeriklerle geliştirilerek tekrarlanması, eşitlik alanında gerçekleştirilen ulusal ve uluslararası kampanya örneklerinin programa daha fazla entegre edilmesi ve gençlerin katılımıyla yeni oturumların yaygınlaştırılması planlanmaktadır. Adana'da oluşturulan gönüllü ekip ile gençlere yönelik eşitlik temalı çalışmaların sürdürülmesi ve atölyeye katılan gençlerin kendilerini güvenle ifade edebilecekleri sürdürülebilir öğrenme alanlarının oluşturulması hedeflenmektedir.

Beyza Güngör /Demet Paksoy Doğru /Fatma Coşku Kırkayak Kültür

Sanat Yoluyla Psikososyal Desteğin Sağlanması / Kukla Atölyesi başlıklı çalışma, 10 Ekim 2025 tarihinde gerçekleştirilmiş ve toplam dört buçuk saat süren program kapsamında 11-18 yaş aralığında 25 kız ve 30 oğlan çocuk olmak üzere toplam 55 ilkokul öğrencisinin katılımıyla uygulanmıştır. Programda sanat temelli psikososyal destek yaklaşımı kullanılarak çocukların kendilerini ifade etmeleri, grup içinde güvenli bir paylaşım ortamı oluşturmaları ve yaratıcı üretim süreçlerine aktif katılım sağlamaları amaçlanmıştır. Program tanışma etkinlikleri ile başlamış; ardından çocuklarla birlikte atölye sürecinde uyulacak ortak kuralları belirleyen grup sözleşmesi oluşturulmuş ve hareket temelli ısınma oyunları ile grup içi etkileşim güçlendirilmiştir. Atölyenin ana bölümünde çocuklar kendi tercihleri doğrultusunda kuklalarını tasarlamış, ardından kuklalar aracılığıyla perde arkasında kısa gösterimler gerçekleştirerek deneyimlerini ve hayal dünyalarını yansıtma fırsatı bulmuş; program kapanış ve değerlendirme bölümü ile tamamlanmıştır.

Atölye boyunca hareket ve oyun temelli tanışma etkinlikleri, grup çalışmaları ve yaratıcı drama uygulamaları kullanılmış; çocukların ilgi alanlarını, kişisel tercihlerini ve deneyimlerini paylaşabilecekleri katılımcı bir öğrenme ortamı oluşturulmuştur. Kız ve oğlan çocukların grup çalışmalarında birlikte hareket etmeleri özellikle teşvik edilmiş ve eşit katılım ortamı desteklenmiştir. Katılımcı geri bildirimlerine göre en fazla ilgi gören bölüm kukla yapımı ve kuklalarla gerçekleştirilen gösterimler olmuş; çocuklar etkinliğin devam etmesini istediklerini ifade etmişlerdir. Grup sözleşmesi uygulamasının, çocukların karşılıklı iletişimlerinde ve birbirlerine yaklaşım biçimlerinde olumlu etkiler yarattığı gözlemlenmiştir. Program sonunda çocukların kendilerini ifade etme ve grup içinde aktif rol alma becerilerinde gelişim gözlemlenmiştir.

Eğitmen gözlemlerine göre okul yönetimi ve öğretmenlerle sürdürülen iletişim ve kolaylaştırıcıların daha önce aynı yaş grubuyla çalışma deneyimine sahip olması sürecin verimli ilerlemesini desteklemiştir. Her çocuğa söz hakkı verilmesi ve kendi tercihlerine göre üretim yapabilmeleri uygulamanın güçlü yönleri arasında yer almıştır. Bazı sınıflarda öğrenci sayısının fazla olması ve grup bütünlüğünün zaman zaman zorlanması gibi durumlar yaşanmış; ancak kukla üretim sürecine yeniden odaklanılması ve grup sözleşmesinin hatırlatılması ile sınıf içi uyum tekrar sağlanmıştır. Ön ve son değerlendirmeler ile öğretmen geri bildirimleri, çocukların atölye sürecinden keyif aldıklarını, kuklalarla oyun oynamaya devam ettiklerini ve etkinliğin gelişimlerine katkı sunduğunu göstermiştir. Süreç içinde yapılan gözlemler doğrultusunda atölye içerikleri sürekli geliştirilmiş ve her çocuğun aktif katılımının sağlanmasına özen gösterilmiştir.

Programın ilerleyen süreçte okulun yüksek öğrenci kapasitesi dikkate alınarak yapılandırılmış ve tekrarlanabilir biçimde uygulanması, aynı gruplarla farklı temalarda yeni atölyeler planlanması ve okul yönetimi ile rehberlik servisinden alınan geri bildirimler doğrultusunda içeriklerin geliştirilmesi planlanmaktadır. Kurum bünyesinde çocuk koruma odaklı projeler kapsamında okullarla yapılan işbirlikleri sürdürülerek farklı düzeylerdeki eğitim kurumlarında benzer psikososyal destek çalışmaları yürütülmesi hedeflenmektedir. Ayrıca kırılgan topluluklarda çocuk yaşta erken ve zorla evliliklerin önlenmesine yönelik yürütülen yeni projeler kapsamında özellikle kız çocuklarının güçlendirilmesini destekleyen çalışmaların, çocukların çevresindeki sosyal ekosistemi de kapsayacak biçimde yaygınlaştırılması planlanmaktadır.

Bengisu Şentürk/ Lotus Kadın Dayanışma ve Yaşam Derneği

Genç Yetişkinlerde Flört Şiddeti ve Güvenli İlişkiler Atölyesi başlıklı çalışma, 4 Kasım 2025 ve 11 Kasım 2025 tarihlerinde 17.00–20.00 saatleri arasında gerçekleştirilen iki oturumdan oluşan program kapsamında uygulanmış; toplam altı saat süren etkinliğe 17–30 yaş aralığında 30 kadın ve 25 erkek olmak üzere toplam 55 katılımcı dahil olmuştur. Lise son sınıf öğrencileri, üniversite öğrencileri, yeni mezun genç yetişkinler ve farklı yaş gruplarından katılımcıların yer aldığı karma gruba yönelik programda flört şiddeti, güvenli ve sağlıklı ilişki kurma, kişisel sınırlar, rıza kültürü ve şiddetin farklı biçimleri katılımcı ve deneyimsel öğrenme yöntemleriyle ele alınmış; katılımcıların ilişkilerde karşılaşılan davranış biçimlerini sorgulamaları, şiddet döngüsünü fark etmeleri ve sağlıklı iletişim modelleri geliştirmeleri amaçlanmıştır.

Program güvenli alan oluşturmayı hedefleyen tanışma etkinliği ve beklenti paylaşımı ile başlamış; ön test uygulamasının ardından şiddet türleri, flört şiddeti, love bombing, gaslighting ve ghosting gibi güncel kavramlar deneyim paylaşımlarıyla tartışılmış; ilişkilerde onay ve kişisel sınırlar ele alınmış, kıskançlık ve kontrol davranışlarının normalleştirilmesi üzerine grup tartışmaları yürütülmüş ve şiddet durumunda başvurulabilecek destek mekanizmaları hakkında bilgi paylaşılmıştır. Program son test uygulaması ve değerlendirme çemberi ile tamamlanmıştır.

Atölye boyunca buz kırıcı oyunlar, grup tartışmaları, küçük grup çalışmaları, "Mit mi? Gerçek mi?" uygulaması ve senaryolar üzerinden gerçekleştirilen doğaçlama canlandırmalar gibi etkileşimli yöntemler kullanılmış; katılımcıların kendi deneyimleri üzerinden düşünmeleri ve alternatif sağlıklı davranış biçimlerini tartışmaları desteklenmiştir. Katılımcı geri bildirimlerine göre en fazla ilgi gören konu dijital şiddet olmuş; sosyal medya şifrelerinin paylaşılması, konum takibi ve sürekli mesajlaşma baskısı gibi davranışların daha önce ilgi göstergesi olarak algılandığı ancak program sürecinde şiddet biçimleri olarak fark edildiği ifade edilmiştir. Doğaçlama çalışmalarının ise katılımcıların hem eğlenmelerini hem de doğru iletişim yollarını deneyimleyerek öğrenmelerini sağladığı belirtilmiştir. Program sonunda katılımcıların eşitlik, sınırlar ve sağlıklı ilişki kurma konularındaki farkındalık düzeylerinde belirgin bir gelişim gözlemlenmiştir.Eğitmen gözlemlerine göre başlangıçta kişisel deneyim paylaşımında çekingenlik yaşanmış; ancak birkaç katılımcının paylaşımı sonrasında grup içinde güvenli ve samimi bir tartışma ortamı oluşmuştur. Bazı katılımcıların ilişkilerdeki kısıtlayıcı davranışları normalleştiren savunmaları, tartışmaların sağlıklı iletişim modelleri ve sistemsel eşitsizlikler çerçevesinde ele alınmasıyla dengelenmiş ve erkeklerin de bu tür ilişki dinamiklerinden olumsuz etkilenebildiği örneklerle aktarılmıştır. Ön test ve son test karşılaştırmaları özellikle gaslighting kavramı, şiddet döngüsü, psikolojik şiddet ve ilişkilerde sınırların işlevi konularında bilgi ve farkındalık düzeyinin önemli ölçüde arttığını göstermiştir. Katılımcılar ilişkilerinde karşılaştıkları riskli davranışları tanımlayabildiklerini ve sağlıklı iletişim kurma konusunda yeni farkındalıklar geliştirdiklerini ifade etmişlerdir.

Programın ilerleyen süreçte daha küçük gruplarla uygulanmasının, katılımcıların söz almasını ve deneyim paylaşımını kolaylaştıracağı değerlendirilmektedir. Kurum bünyesinde programın farklı gençlik gruplarına yönelik yaygınlaştırılması ve iletişim kurulan siyasi parti gençlik kolları başta olmak üzere çeşitli gençlik yapılanmaları ile işbirliği içinde yeni uygulamaların gerçekleştirilmesi planlanmaktadır. Bu doğrultuda gençlerin güvenli ilişkiler kurmalarını destekleyen farkındalık çalışmalarının sürdürülebilir biçimde devam ettirilmesi hedeflenmektedir.

Esra Köylüoğlu/ Kodluyoruz Derneği

Aydın Doğan Vakfı x Kodluyoruz Online Atölye başlıklı çalışma, 11 Kasım 2025 tarihinde 15.00–17.00 saatleri arasında gerçekleştirilen tek oturumdan oluşan program kapsamında uygulanmış; toplam iki saat süren etkinliğe 18–25 yaş aralığında, tamamı kadın olmak üzere 21 katılımcı dahil olmuştur. Kodluyoruz bünyesinde çalışan ve gönüllü olarak faaliyet gösteren 18 yaş üstü katılımcılara yönelik programda toplumsal cinsiyet eşitliği, şiddetin türleri, dijital şiddetin görünmez biçimleri ve teknoloji alanındaki eşitsizlik dinamikleri katılımcı ve deneyimsel öğrenme yöntemleriyle ele alınmış; katılımcıların günlük yaşam ve çalışma ortamlarında karşılaştıkları eşitsizlik örneklerini sorgulamaları, dijital riskleri fark etmeleri ve kendi çevrelerinde uygulayabilecekleri çözüm adımlarını geliştirmeleri amaçlanmıştır. Program açılış ve tanışma etkinliği ile başlamış; ardından toplumsal cinsiyet eşitliği, haklar ve adalet kavramları üzerine giriş yapılmış; stereotiplerin oluşumu kısa algı çalışmalarıyla tartışılmıştır. Devamında kavram kartları uygulamasıyla eşitlik literatüründe yer alan temel kavramlar katılımcılar tarafından tahmin edilerek doğru tanımlarla eşleştirilmiş; şiddetin fiziksel, psikolojik, ekonomik ve dijital biçimleri vaka örnekleri üzerinden değerlendirilmiştir. Programın ilerleyen bölümünde dijital şiddet, siber zorbalık, yapay zekâ çağında ortaya çıkan yeni riskler ve dijital ortamdaki cinsiyet temelli önyargılar ele alınmış; ardından kadınların güçlenmesine yönelik iyi uygulama örnekleri ve çözüm önerileri paylaşılmıştır. Oturum, katılımcıların kendi çevrelerinde uygulanabilecek somut çözümler geliştirdikleri grup çalışmaları ve değerlendirme bölümü ile tamamlanmıştır.

Atölye boyunca buz kırıcı oyunlar, kavram eşleştirme uygulamaları, mini vaka tartışmaları ve dijital risk sınıflandırması gibi etkileşimli yöntemler kullanılmış; katılımcıların deneyimlerini paylaşmaları ve günlük yaşam pratiklerini yeniden değerlendirmeleri desteklenmiştir. Katılımcı geri bildirimlerine göre en fazla ilgi gören bölüm, toplumsal cinsiyet kavramlarının oyunlaştırılmış biçimde ele alındığı Kavram Kartları uygulaması olmuş; katılımcılar cam tavan, görünmeyen emek ve pembe vergi gibi kavramları günlük yaşam deneyimleriyle ilişkilendirerek farkındalık kazandıklarını belirtmiştir. Dijital şiddet örnekleri ve günlük hayattan senaryolar da dikkat çeken başlıklar arasında yer almıştır. Program sonunda katılımcıların eşitlik kavramını yalnızca fırsat eşitliği üzerinden değil, roller, görünmeyen emek, dijital güvenlik ve dil kullanımı gibi daha geniş bir çerçevede değerlendirmeye başladıkları gözlemlenmiştir.

Eğitmen gözlemlerine göre bazı tartışmaların zaman zaman öznel yorumlara kayma riski taşıdığı görülmüş; ancak kavramların literatüre dayalı ve dengeli biçimde ele alınması sayesinde tartışmalar sağlıklı bir çerçevede ilerlemiştir. Eğitim sürecinde tarafsız ve eşitlikçi bir yaklaşımın korunması grup dinamiğini güçlendirmiş ve katılımcıların sürece aktif biçimde katılımını desteklemiştir. Ön test ve son test karşılaştırmaları, özellikle toplumsal cinsiyet kavramlarının doğru tanımlanması, dijital şiddetin erken işaretlerinin fark edilmesi ve eşitsizlik üreten günlük davranışların tanımlanması konularında belirgin bir gelişim olduğunu göstermiştir. Katılımcılar, eşitliğin yalnızca kadın–erkek ilişkileriyle sınırlı olmadığını; dijital güvenlik, emek dağılımı ve günlük önyargılar gibi pek çok alanda etkili olduğunu fark ettiklerini ifade etmişlerdir.

Programın ilerleyen süreçte tekrar uygulanması halinde kavram kartları ve vaka senaryolarının daha etkileşimli çevrimiçi oyun formatlarına dönüştürülmesi ve güncel dijital şiddet örnekleriyle içeriklerin düzenli biçimde güncellenmesi önerilmektedir. Katılımcıların talebi doğrultusunda kısa takip oturumları planlanması ve eşitlik temalı farkındalık çalışmalarının süreklilik kazanması hedeflenmektedir. Kurum bünyesinde ise eşitlik ve güvenli dijital alanlara yönelik eğitimlerin daha fazla projeye entegre edilmesi, içeriklerin standartlaştırılması ve daha geniş kitlelere ulaşacak uygulamaların geliştirilmesi planlanmaktadır.

Mevhibe Tuğba Demir/ Tebessüm Hareketi Derneği

Kapsayıcılık Bağlamında Toplumsal Cinsiyet Eşitliği başlıklı çalışma, 25 Kasım 2025 tarihinde çevrimiçi ortamda gerçekleştirilen tek oturumdan oluşan program kapsamında uygulanmış; yaklaşık 50 dakika süren etkinliğe 18-30 yaş aralığında, ağırlıklı olarak erkek çalışanlardan oluşan toplam 53 katılımcı dahil olmuştur. DCS Dijital Gümrük Hizmetleri şirketi çalışanlarına yönelik düzenlenen programda toplumsal cinsiyet eşitliği ve kapsayıcılık temaları kısa ve yoğun bir farkındalık oturumu kapsamında ele alınmış; katılımcıların günlük iş ve sosyal yaşamda karşılaşılan eşitsizlik örneklerini fark etmeleri ve kavramlara ilişkin temel bilgi düzeylerini geliştirmeleri amaçlanmıştır. Program başlangıcında eğitimin amacı ve uygulama süreci kısaca paylaşılmış; ardından katılımcıların toplumsal cinsiyet eşitliğine ilişkin verileri tahmin ettikleri “Gerçeklerle Yüzleşme” uygulamasıyla konuya giriş yapılmıştır. Devamında kavram testleri aracılığıyla temel eşitlik kavramları birlikte değerlendirilmiş; medya ve sosyal medya içeriklerinden örnekler üzerinden yürütülen “Medya Ne Söyler?” oturumunda ise toplumsal cinsiyet algılarının nasıl üretildiği tartışılmıştır. Program, çalışanların öğle molası süresinde katıldığı kısa bir farkındalık oturumu olarak tamamlanmıştır.

Atölye boyunca çevrim içi ortamın koşullarına uygun olarak katılımcıların sorulara yanıtlarını sohbet alanına yazmaları ve kısa sözlü katkılar sunmaları esas alınmış; tahmin oyunları ve örnek olay tartışmaları yoluyla katılımcıların sürece aktif katılımı desteklenmiştir. Eğitmene göre en fazla ilgi gören bölüm medya örnekleri üzerinden yürütülen farkındalık çalışması olmuştur. Oturumun kısa süreli ve çevrim içi formatta gerçekleşmesi nedeniyle katılımcı algısındaki değişim detaylı biçimde ölçülememiş olmakla birlikte, tartışmalar sırasında kavramlara yönelik yeni farkındalıkların oluştuğu gözlemlenmiştir.

Eğitmen gözlemlerine göre, katılımcı profilinin ağırlıklı olarak erkek çalışanlardan oluşması nedeniyle tartışmalarda dengeli ve kapsayıcı bir yaklaşımın korunması önem kazanmış; eşitsizlik örneklerinin yalnızca cinsiyet temelli değil, farklı toplumsal gruplar arasında da görülebileceği vurgulanarak tartışmaların daha kapsayıcı bir zeminde ilerlemesi sağlanmıştır. Programın kısa süreli ve gönüllü katılıma açık bir oturum olması nedeniyle ön test ve son test uygulaması gerçekleştirilememiştir.

Programın ilerleyen süreçte tekrar uygulanması halinde medya örneklerinin daha güncel ve güçlü içeriklerle zenginleştirilmesi önerilmektedir. Kurumun kapsayıcılık temalı eğitimlere devam etmeyi planladığı, ancak bu süreçte farklı eğitmenlerle ilerleyeceği belirtilmiştir. Eğitmen ise kendi kurumunda daha etkileşimli ve özellikle erkek katılımcıların da aktif biçimde dahil olduğu toplumsal cinsiyet eşitliği oturumları geliştirmeyi ve konunun farklı perspektiflerle ele alınacağı yeni uygulamalar planlamayı hedeflemektedir.

Fatih Aka/ Dayanışma İnsanları Derneği

Diziler ve Filmler Üzerinden Toplumsal Cinsiyet Okumaları başlıklı çalışma, 19 Ekim 2025 tarihinde 19.00–21.00 saatleri arasında gerçekleştirilen tek oturumdan oluşan program kapsamında uygulanmış; iki saat süren etkinliğe 18–60 yaş aralığında, 34 katılımcı dahil olmuştur. Karma katılımcı grubuna yönelik programda toplumsal cinsiyet kavramı ve medyada yeniden üretilen kalıp yargılar, katılımcı ve deneyimsel öğrenme yöntemleri aracılığıyla ele alınmış; katılımcıların diziler ve filmler üzerinden eşitsizlik içeren temsilleri fark etmeleri, eleştirel bakış geliştirmeleri ve eşitlikçi alternatifler üretmeleri amaçlanmıştır. Program, kavramsal çerçeve sunumu ve ısınma tartışmalarıyla başlamış; ardından seçilen dizi ve film sahneleri üzerinden rol, dil ve güç ilişkileri analiz edilmiştir. Devamında katılımcılar küçük gruplar halinde analiz edilen sahnelerin eşitlikçi alternatiflerini yeniden kurgulamış ve kısa canlandırmalarla sunmuş; oturum, ortak değerlendirme ve kapanış paylaşımları ile tamamlanmıştır.

Atölye boyunca etkileşimli tanışma uygulamaları, sahne analizi, grup tartışmaları, drama ve alternatif senaryo üretimi gibi yöntemler kullanılmış; katılımcıların medyada normalleşen eşitsizlikleri günlük yaşam deneyimleriyle ilişkilendirerek sorgulamaları desteklenmiştir. Katılımcı geri bildirimlerine göre, izlenen sahnelerin alt mesajlarının toplumsal cinsiyet eşitliği perspektifiyle değerlendirilmesi en dikkat çekici bölüm olmuş; birçok katılımcı medya içeriklerini artık daha eleştirel bir bakışla izleyeceklerini ifade etmiştir. Katılımcıların eşitlik konusundaki farkındalıklarının arttığı ve medya tüketim alışkanlıklarını gözden geçirme eğilimi geliştirdikleri gözlemlenmiştir.

Eğitmen gözlemlerine göre, teorik anlatım yerine doğrudan sahne izleme ve analiz yöntemi kullanılması katılımı ve ilgiyi artırmış; zaman zaman farklı görüşler üzerinden oluşan tartışmalar ise ortak anlamlandırma süreciyle yapıcı biçimde sonuçlandırılmıştır. Katılımcıların medya içeriklerini toplumsal cinsiyet eşitliği perspektifiyle değerlendirebilecek farkındalık kazandıkları gözlemlenmiştir. Sözlü geri bildirimler, atölyenin düşündürücü ve farkındalık artırıcı bulunduğunu, özellikle grup çalışmaları ve drama uygulamalarının öğrenmeyi güçlendirdiğini göstermiştir.

Programın ilerleyen süreçte tekrar uygulanması halinde aktif katılımı artıran uygulamaların güçlendirilmesi ve medya örnekleri üzerinden yürütülen çalışmaların çeşitlendirilmesi önerilmektedir. Ofis imkânlarının yeniden sağlanması halinde atölyelerin devam ettirilmesi ve medya gösterimleri üzerinden yeni etkinlikler planlanması hedeflenmektedir. Kurum bünyesinde ise yürütülen çalışmalarda toplumsal cinsiyet eşitliği perspektifinin program içeriklerine entegre edilerek sürdürülmesi planlanmaktadır.

Yusuf Yıldırım / Ulusal Çocuk Hakları Derneği (UDER)

Perdenin Ardındaki Gerçek – Ekranların Ötesi: Dizileri Eşitlikle Yeniden Yazıyoruz! başlıklı çalışma, 20 Kasım 2025 tarihinde 11.00–15.00 saatleri arasında gerçekleştirilen tek oturumdan oluşan program kapsamında uygulanmış; toplam dört saat süren etkinliğe 20–25 yaş aralığında, tamamı kadın olmak üzere 14 üniversite öğrencisi katılmıştır. Üniversite öğrencilerine yönelik programda toplumsal cinsiyet eşitliği konusu medya temsilleri üzerinden ele alınmış; katılımcıların dizi ve medya içeriklerinde yer alan kalıp yargıları fark etmeleri, eşitlikçi alternatifler üretmeleri ve eleştirel bakış geliştirmeleri amaçlanmıştır.

Program kayıt ve karşılama süreci ile başlamış, ardından tanışma oyunu ve proje tanıtımı gerçekleştirilmiştir. İlk atölye bölümünde seçilen dizi sahneleri eşitlik perspektifiyle analiz edilmiş ve katılımcılar tarafından yeniden kurgulanmıştır. Kısa bir aranın ardından medya içeriklerinin perde arkasındaki mesajları birlikte değerlendirilmiştir. Program, katılımcı geri bildirimleri ve genel değerlendirme ile tamamlanmıştır.

Atölye boyunca tanışma oyunları, sahne analizleri, grup tartışmaları ve kısa drama uygulamaları gibi etkileşimli yöntemler kullanılmış; katılımcıların medya içeriklerini günlük yaşam deneyimleriyle ilişkilendirerek sorgulamaları desteklenmiştir. Eğitici eğitimi kapsamında yer alan "Ekranların Ötesi: Dizileri Eşitlikle Yeniden Yazıyoruz!" ve "Perdenin Ardındaki Gerçek" uygulamaları doğrudan kullanılmıştır. Katılımcı geri bildirimlerine göre en fazla ilgi gören bölüm, bilinen dizi sahnelerinin eşitlikçi bakış açısıyla yeniden yazıldığı ve canlandırıldığı bölüm olmuştur. Katılımcıların süreç sonunda medya içeriklerine daha eleştirel yaklaşmaya başladıkları ve eşitlik kavramını daha somut örnekler üzerinden değerlendirebildikleri gözlemlenmiştir. Geri bildirimler sözlü olarak alınmıştır.

Eğitmen gözlemlerine göre katılımcı grubun hızlı biçimde sürece adapte olması ve tartışmalara aktif katılım göstermesi atölyenin güçlü yönlerinden biri olmuştur. Ara sonrası dikkat dağınıklığı kısa bir kaynaşma oyunu ile giderilmiştir. Katılımcıların eşitlik konusunda daha sorgulayıcı bir bakış geliştirdikleri ve görüşlerini daha rahat ifade etmeye başladıkları gözlemlenmiştir. Ön test ve son test uygulaması gerçekleştirilememiş olmakla birlikte süreç içi gözlemler farkındalık düzeyinde artışa işaret etmektedir.

Programın ilerleyen uygulamalarında zaman yönetiminin güçlendirilmesi, drama çalışmalarının daha yapılandırılmış biçimde planlanması ve örnek sahnelerin sayısını azaltarak tartışmaların derinleştirilmesi önerilmektedir. Katılımcılarla medya içeriklerini analiz etmeye yönelik kısa çevrimiçi takip çalışmaları planlanmaktadır. Kurum bünyesinde ise bu modelin farklı gruplarla uygulanması ve eşitlik temalı atölye serilerinin yaygınlaştırılması hedeflenmektedir.

Hüray Böke/ Türkiye Soroptimist Kulüpleri Federasyonu

El Ele Güçlü Yarınlar M Programı – Güçlü Kızlar Güçlü Yarınlar başlıklı çalışma, 7 Aralık 2025 tarihinde 11.00–15.00 saatleri arasında gerçekleştirilen tek oturumdan oluşan program kapsamında uygulanmış; toplam üç buçuk saat süren etkinliğe üniversite öğrencilerinden oluşan, tamamı kadın 20 katılımcı dahil olmuştur. Katılımcıların 19–23 yaş aralığında 20 kişi yer almıştır. Mentörlük programına dahil menti ve bursiyerlere yönelik gerçekleştirilen programda toplumsal cinsiyet eşitliği kavramı temel bilgiler ve deneyimsel uygulamalar eşliğinde ele alınmış; katılımcıların günlük yaşam, eğitim ve gelecek planları bağlamında karşılaştıkları eşitsizlikleri sorgulamaları ve eşitlikçi bakış açılarını güçlendirmeleri amaçlanmıştır. Program tanışma etkinlikleri ile başlamış; "Hisli Top" ve "Benim Haritam" uygulamalarıyla grup içi iletişim güçlendirilmiştir. Ardından toplumsal cinsiyet eşitliğine ilişkin temel bilgiler paylaşılmış ve devamında uygulama bölümlerine geçilmiştir. "Ekranların Ötesi: Dizilerde Eşitlikle Yeniden Yazıyoruz" ve "Mit mi Gerçek mi?" etkinlikleri aracılığıyla katılımcılar medya temsilleri ve toplumsal kalıp yargılar üzerine birlikte tartışmış; program değerlendirme bölümü ile tamamlanmıştır.

Atölye boyunca küçük grup tartışmaları, deneyim paylaşımı ve etkileşimli uygulamalar kullanılmış; katılımcılar beşer kişilik dört grup halinde önce kendi içlerinde tartışmalar yürütmüş, ardından çıktıları tüm grupla paylaşmıştır. Özellikle mitler ve toplumsal kalıp yargılar ele alınırken katılımcıların kendi yaşam deneyimlerini paylaşmaları sürece katkı sağlamış; eğitmenin iş yaşamına ilişkin örnekleri de tartışmaları zenginleştirmiştir. Katılımcı geri bildirimlerine göre en fazla ilgi gören başlıklar dizilerdeki eşitlik temsilleri ve cam tavan kavramı olmuştur. Program sonunda, daha önce konuya aşina olan katılımcıların dahi eşitlik söylemini destek ve yardım perspektifinden paylaşım ve dayanışma perspektifine doğru genişlettikleri gözlemlenmiştir. Geri bildirimler sözlü olarak alınmıştır.

Eğitmen değerlendirmelerine göre programın güçlü yönlerinden biri uygulama kitapçığında yer alan etkinliklerin katılımcıların sürece aktif biçimde katılımını kolaylaştırması olmuştur. Program sürecinde yaşanan temel zorluk ise uygulama takviminin kısa sürede planlanması nedeniyle zamanlama konusunda yaşanan sıkışıklık olmuştur.

Katılımcıların eğitim sonunda gelecekte kendilerini bir kadın olarak nerede görmek istediklerine dair yeniden düşünmeye başladıkları gözlemlenmiş; eğitmen açısından ise oyun ve uygulama temelli yöntemlerin eğitici gücü bir kez daha görünür olmuştur. Ön test ve son test değerlendirmeleri, genç kadınların toplumsal cinsiyet normlarının farkında olmakla birlikte bazı kalıp yargıların etkisinde kalmaya devam ettiklerini, ancak bu farkındalığın eğitim sonrası daha görünür hale geldiğini göstermektedir.

Programın geliştirilmesi ve farklı bölgelerde tekrar uygulanabilmesi için daha uygun zaman planlamaları yapılması önerilmektedir. Katılımcılar halihazırda mentörlük programının bir parçası olduğundan, eşitlik temalı çalışmalar programın ilerleyen aşamalarında da sürdürülmektedir. Kurum bünyesinde ise mentörl ve destek programları kapsamında benzer içeriklerin düzenli biçimde ele alınarak sürdürülebilir öğrenme süreçlerinin devam ettirilmesi planlanmaktadır.

Gizem Sarısoy/ Nezahat Gökyiğit Botanik Bahçesi

Doğanın Diliyle Eşitlik başlıklı çalışma, 13 Aralık 2025 tarihinde 13.00–16.00 saatleri arasında gerçekleştirilen tek oturumdan oluşan program kapsamında uygulanmış; toplam üç saat süren etkinliğe lise öğrencilerinden oluşan, tamamı kız öğrenciler olmak üzere 4 katılımcı dahil olmuştur. Program kapsamında katılımcılarla güvenli ve etkileşimli bir öğrenme ortamı oluşturmak amacıyla tanışma ve grup dinamiğini güçlendiren etkinlikler gerçekleştirilmiş; ardından atölyenin amacı ve proje kapsamı paylaşılmış ve katılımcıların başlangıç düzeyindeki farkındalıklarını ölçmek üzere ön test uygulanmıştır. Eğitimin ana bölümünde bahçe alanında yürütülen gözlem çalışmaları aracılığıyla bitkilerin farklı özellikleri, ekosistem içindeki rolleri ve doğadaki çeşitliliğin önemi ele alınmış; katılımcılar gözlem kartları aracılığıyla doğadaki farklılıkları kayıt altına alarak grup içinde tartışmıştır. Bu süreçte doğadaki çeşitlilik kavramı, toplumsal hayattaki farklılıklar ve eşitlik anlayışıyla ilişkilendirilmiştir. Programın devamında gerçekleştirilen “Mit mi Gerçek mi?” etkinliğiyle toplumsal cinsiyete dair kalıpyargılar ele alınmış; eğitim genel değerlendirme ve son test uygulaması ile tamamlanmıştır.

Atölye boyunca deneyimsel ve katılımcı öğrenme yöntemleri kullanılmış; tanışma etkinlikleri ve "Hisli Top" oyunu ile grup içi iletişim desteklenmiş; doğa gözlemleri ve alan çalışmaları aracılığıyla katılımcıların doğrudan deneyimleyerek öğrenmeleri sağlanmıştır. Gözlem kartları kullanılarak bitkilerin özellikleri incelenmiş, elde edilen gözlemler grup içinde paylaşılmış ve eşitlik kavramı doğadaki çeşitlilik üzerinden tartışılmıştır. Toplumsal cinsiyete ilişkin kalıp yargılar ise "Mit mi Gerçek mi?" etkinliği aracılığıyla ele alınmış ve katılımcıların düşüncelerini ifade etmeleri teşvik edilmiştir. Katılımcı geri bildirimlerine göre en fazla ilgi gören bölüm, bitkilerin farklı özelliklerine rağmen ekosistem içinde birbirini tamamlayan roller üstlendiğini ortaya koyan doğa gözlemi çalışması olmuştur. Program sonunda katılımcıların eşitlik kavramını daha somut biçimde değerlendirmeye başladıkları gözlemlenmiştir. Ön testte 50 üzerinden 34,17 olan ortalama puanın son testte 41,67'ye yükselmesi, katılımcıların eşitlik konusundaki farkındalıklarında belirgin bir gelişim olduğunu göstermektedir. Geri bildirimler hem sözlü hem de yazılı formlar aracılığıyla toplanmıştır.

Eğitmen gözlemlerine göre uygulamanın en güçlü yönlerinden biri doğa temelli ve deneyimsel öğrenme yaklaşımının katılımcıların ilgisini yüksek tutması olmuştur. Küçük grup yapısı, katılımcıların kendilerini rahat ifade edebilmelerine ve eşitlik konusundaki görüşlerini açık biçimde paylaşmalarına olanak sağlamış; doğadaki çeşitlilik üzerinden kurulan bağlantılar öğrenmenin kalıcılığını desteklemiştir. Uygulama sürecinde karşılaşılan temel zorluk katılımcı sayısına ulaşma konusunda yaşanmış; ancak program küçük grupla çalışmaya uygun biçimde esnek şekilde yeniden planlanarak öğrenme süreci verimli biçimde sürdürülmüştür. Katılımcıların eğitim sonunda eşitlik kavramını doğadaki çeşitlilik üzerinden daha somut biçimde değerlendirebildikleri, toplumsal cinsiyet eşitliğine ilişkin farkındalıklarının arttığı ve düşüncelerini ifade etme becerilerinin güçlendiği gözlemlenmiştir. Ön test ve son test karşılaştırmaları da katılımcıların temel kavramlara ilişkin bilgi ve farkındalık düzeylerinde artış olduğunu göstermektedir. Eğitmen açısından ise doğa temelli yaklaşımların eşitlik konusunun ele alınmasında güçlü bir öğrenme aracı olduğu deneyimlenmiştir.

Programın geliştirilmesi amacıyla daha fazla uygulamalı etkinliğin programa dahil edilmesi, kavramların günlük yaşam örnekleriyle ilişkilendirilmesi, görsel materyallerin artırılması ve küçük grup tartışmalarının çeşitlendirilmesi önerilmektedir. Ayrıca yazılı değerlendirme araçlarının daha sistematik biçimde kullanılması öğrenme kazanımlarının izlenmesini güçlendirecektir.

Mevcut uygulama kapsamında katılımcılarla devam eden bir süreç planlanmamış olmakla birlikte, ilerleyen dönemlerde öğrenilen kavramların pekiştirilmesine yönelik kısa hatırlatma etkinlikleri düzenlenmesi değerlendirilmektedir. Kurum bünyesinde ise atölye içeriklerinin geliştirilmesi, çeşitlendirilmesi ve uygulamalı öğrenme çalışmalarının artırılması yoluyla benzer programların sürdürülebilir biçimde devam ettirilmesi planlanmaktadır.

Şaziye Gülte/ Dünya Eşitlik Derneği

Kuşaklar Arası Toplumsal Cinsiyet Eşitliği başlıklı çalışma, 13 Aralık 2025 tarihinde gerçekleştirilen ve bir gün süren program kapsamında uygulanmış; etkinliğe üniversite öğrencileri ve dernek üyelerinden oluşan, yaşları 18-30 arasında değişen katılımcı ile uygulayıcı eğitmen dahil toplam 19 kişi katılmıştır. Farklı kuşaklardan bireyleri bir araya getiren programda toplumsal cinsiyet eşitliği, toplumsal mitler ve normlar, eşitsizlik deneyimlerinin duygusal yansımaları ve bireysel yüzleşme süreçleri katılımcı ve deneyimsel öğrenme yöntemleriyle ele alınmış; katılımcıların kendi yaşam deneyimlerini paylaşmaları, kuşaklar arası deneyim aktarımı kurmaları ve eşitlik kavramını kişisel ve toplumsal düzlemde yeniden değerlendirmeleri amaçlanmıştır.

Program, katılımcıların birbirlerini tanımalarını sağlayan bir tanışma oyunu ile başlamıştır. Ardından gerçekleştirilen “Toplumumuzdaki Mitler ve Normlar” etkinliğinde, toplumsal cinsiyete ilişkin yaygın mitler tartışılmış; katılımcılar bu mitlerin yaşamlarındaki yansımalarını ve hissettirdiği duyguları paylaşmıştır. Daha sonra bu mitlere karşı eşitlikçi alternatif ifadeler üretilmiş ve bu ifadelerin geçerli olduğu bir toplumun nasıl olacağı üzerine değerlendirme yapılmıştır. Programın ikinci bölümünde gerçekleştirilen “Duyguların Yansıması” etkinliğinde ise katılımcılar, ilk etkinlikte ortaya çıkan duygulardan hareketle toplumsal cinsiyet eşitsizliğini konu alan kısa doğaçlama sahneler hazırlayıp canlandırmıştır. Sahnelerin ardından duygular ve bunların toplumsal deneyimlerle ilişkisi birlikte değerlendirilmiştir.

Programın final bölümünde gerçekleştirilen “Yüzleşme” etkinliğinde katılımcılar, gün boyunca hissettikleri duyguları ve paylaşmak istedikleri deneyimleri çember düzeninde birbirleriyle paylaşmıştır. Program iki eğitmen tarafından, önceden hazırlanan metodolojik içerikler doğrultusunda yürütülmüştür. Atölye boyunca tanışma oyunları, mit ve norm tartışmaları, drama, doğaçlama ve grup paylaşımı yöntemleri kullanılarak katılımcıların aktif katılımı ve deneyimlerini güvenli bir ortamda ifade etmeleri desteklenmiştir.

Deneyimsel öğrenme yaklaşımı benimsenmiş, kadın ve erkek katılımcıların sürece eşit katılımı teşvik edilmiştir. Katılımcı geri bildirimlerine göre en ilgi gören bölümler mitlerin tartışıldığı etkinlik ile yüzleşme oturumu olmuştur. Katılımcıların eşitlik algısında farkındalık geliştiği, kendi yaşam deneyimlerinden örnekler paylaşarak toplumsal cinsiyet eşitsizliklerini görünür kıldıkları gözlemlenmiştir. Geri bildirimler video kayıtları aracılığıyla toplanmıştır. Eğitmenler, farklı yaş gruplarının kısa sürede uyum sağlamasını ve interaktif yöntemlere yüksek ilgi göstermesini programın güçlü yönleri arasında değerlendirmiştir. Ön test ve son test uygulanmamış, süreç video kayıtlarıyla belgelenmiştir. Programın ilerleyen dönemlerde daha geniş ve farklı yaş gruplarına ulaşacak şekilde yeniden uygulanması ve yerel dernekler aracılığıyla yaygınlaştırılması planlanmaktadır.

Beyza Nur Yaldız/ İskenderun GM / Oyun ve Öğrenme Derneği

Haklarımızı Tanıyalım Güçlenelim başlıklı çalışma, 18 Aralık 2025 tarihinde 14.30–15.30 saatleri arasında gerçekleştirilen tek oturumdan oluşan program kapsamında uygulanmış; toplam bir saat süren etkinliğe 20–24 yaş aralığında, tamamı kadın olan 10 üniversite öğrencisi katılmıştır. Genç kadın üniversite öğrencilerine yönelik gerçekleştirilen programda toplumsal cinsiyet eşitliği ve hak temelli farkındalık, katılımcı ve deneyimsel öğrenme yöntemleriyle ele alınmış; katılımcıların günlük yaşamda karşılaştıkları eşitsizlik durumlarını sorgulamaları, bu deneyimlere kavramsal karşılıklar bulmaları ve kendi haklarına ilişkin farkındalık geliştirmeleri amaçlanmıştır.

Program, kısa bir tanışma ve ısınma oyunu ile başlamış; katılımcıların birbirlerini tanımaları ve sürece aktif katılım göstermeleri sağlanmıştır. Programın ana bölümünde uygulanan “Mit mi Gerçek mi?” etkinliği kapsamında toplumsal cinsiyetle ilgili yaygın kabuller ve yanlış inanışlar tartışılmış; katılımcılar küçük grup tartışmaları ve araştırmalar yoluyla kavramları sorgulayarak sonuçlarını grup içinde paylaşmıştır. Süreç sonunda yürütücü tarafından yapılan toparlayıcı değerlendirme ile katılımcı katkıları ortak bir çerçevede ele alınmıştır. Program, genel değerlendirme ve kapanış bölümüyle tamamlanmıştır.

Atölye boyunca beyin fırtınası, kısa sunumlar ve vızıltı grupları gibi katılımcı yöntemler kullanılmış; katılımcıların deneyimlerini paylaşmaları ve grup içinde aktif rol almaları desteklenmiştir. Eğitim programında toplumsal cinsiyet eşitliği konusu grup tartışmaları, araştırma çalışmaları ve deneyim paylaşımları üzerinden ele alınmış; katılımcıların kendi yaşamlarından örnekler üzerinden düşünmeleri teşvik edilmiştir. Eğitim sürecinde deneyimsel öğrenme yaklaşımı benimsenmiş; anlatım odaklı bir yöntem yerine katılımcıların kendi fikirlerini üretmeleri, tartışmaları ve sunmaları sağlanmış, yürütücü ise süreci toparlayıcı bilgilerle desteklemiştir.

Katılımcı geri bildirimlerine göre en fazla ilgi gören bölüm, araştırma ve tartışma içeren "Mit mi Gerçek mi?" etkinliği olmuştur. Katılımcıların eşitlik kavramına bakışlarında değişim gözlemlenmiş; özellikle ev içi sorumlulukların cinsiyete bağlı değil, birlikte yaşamanın doğal paylaşımı olduğuna dair farkındalık geliştiği görülmüştür. Geri bildirimler sözlü olarak toplanmıştır. Eğitmen gözlemlerine göre planlanan katılımcı sayısına ulaşılamamış olsa da uygulama süreci etkileşimli ve öğretici biçimde ilerlemiştir. Katılımcı sayısının düşük olması, öğrencilerin sürece daha aktif katılım göstermesine olanak sağlamıştır. Başlangıçta yaşanan katılım sorunu, müsait olan öğrencilerin davet edilmesiyle aşılmıştır.

Program sonunda katılımcıların daha önce deneyimledikleri ancak adlandıramadıkları eşitsizlik durumlarını tanımlayabildikleri, bu durumları sorgulamaya ve araştırmaya yöneldikleri gözlemlenmiştir. Katılımcılar, bir sorunu çözmenin ilk adımının onu tanımlamak olduğunu fark ederek atölyeden ayrılmıştır. Eğitmen açısından ise planlanan büyük gruplar yerine küçük gruplarla da etkinliklerin kolayca uyarlanabildiği ve etkili sonuçlar alınabildiği deneyimlenmiştir. Katılımcıların ön yargıyla geldikleri atölyenin, beklediklerinden farklı olarak kendilerini merkeze alan bir öğrenme süreci sunduğunu fark ettikleri; etkinlikler ilerledikçe tartışma ve deneyim paylaşımlarının giderek derinleştiği gözlemlenmiştir. Katılımcılar, toplumsal cinsiyet eşitliği konusunun daha fazla tartışılması ve bu tür çalışmaların yaygınlaşması gerektiğini ifade etmiştir.

Programın ilerleyen dönemlerde tekrar uygulanması planlanmakta; özellikle eğitim duyurularının sınav takvimleriyle uyumlu ve daha erken yapılmasıyla katılımın artırılabileceği değerlendirilmektedir. Katılımcılarla devam eden süreç kapsamında, eğitim sırasında gündeme gelen kavramlar üzerine çevrimiçi görüşmeler ve kaynak paylaşımları yapılmakta; böylece öğrenme sürecinin sürekliliği desteklenmektedir. Kurum bünyesinde ise bu tür eğitim çalışmalarının farklı gruplara ulaşacak biçimde sürdürülmesi hedeflenmektedir.

Diğdem Yanardağ/ KEDV

Mit mi Gerçek mi? Eşitlik Kampanyaları başlıklı çalışma, 3 Ekim 2025 tarihinde 13.00–16.30 saatleri arasında gerçekleştirilen tek oturumdan oluşan program kapsamında uygulanmış; toplam üç buçuk saat süren etkinliğe 20-35 yaş aralığında, tamamı kadın olmak üzere 15 girişimci kadın katılmıştır. Girişimci kadınlara yönelik gerçekleştirilen programda toplumsal cinsiyet eşitliği, toplumsal hayatta yerleşmiş mitler ve şiddetle mücadele konuları katılımcı ve deneyimsel öğrenme yöntemleriyle ele alınmış; katılımcıların günlük yaşamlarında karşılaştıkları eşitsizlik durumlarını sorgulamaları, doğru bilinen yanlışları fark etmeleri ve ihtiyaç duyduklarında başvurabilecekleri destek mekanizmaları hakkında bilgi edinmeleri amaçlanmıştır. Program, katılımcıların kendilerini semboller ve kelimeler aracılığıyla ifade ettikleri "Ben Kimim?" posteri çalışması ile başlamış; her katılımcı hazırladığı posteri grup arkadaşlarına kısa sunumlarla tanıtmış ve grup içi tanışma ile güven ortamı güçlendirilmiştir. Devamında gerçekleştirilen "Mit mi Gerçek mi?" etkinliğinde katılımcılar küçük gruplara ayrılarak toplumsal cinsiyete ilişkin yaygın kabulleri içeren ifadeleri tartışmış; bu ifadelerin gerçekliği üzerine fikir alışverişi yaparak sonuçlarını grup içinde paylaşmış ve ortak değerlendirme oturumu gerçekleştirilmiştir. Programın son bölümünde ise "Şiddeti Tanı, Güçlen, Destek Al" oturumu yürütülmüş; şiddetin farklı türleri tanıtılmış, şiddet durumunda başvurulabilecek destek mekanizmaları ve başvuru süreçlerinin işleyişi hakkında bilgilendirme yapılmıştır. Oturum, genel değerlendirme ve katılımcı geri bildirimleriyle tamamlanmıştır.

Atölye boyunca poster hazırlama, grup çalışmaları, kavram tartışmaları, örnek olay analizleri ve deneyim paylaşımına dayalı etkileşimli yöntemler kullanılmış; katılımcıların günlük yaşam deneyimlerini grup ortamında paylaşmaları ve farklı bakış açılarını değerlendirmeleri desteklenmiştir. Eğitim programında katılımcıların yakın çevrelerinde karşılaştıkları durumlar ve medyada karşılaşılan örnekler üzerinden empati geliştirmeleri ve farkındalık kazanmaları hedeflenmiştir. Deneyimsel öğrenme yaklaşımı doğrultusunda katılımcıların kendi deneyimlerini değerlendirdiği bir süreç yürütülmüştür.

Katılımcı geri bildirimlerine göre en fazla ilgi gören bölüm "Şiddeti Tanı, Güçlen, Destek Al" oturumu olmuştur. Katılımcıların bir kısmının ataerkil ve geleneksel topluluk yapıları içerisinde büyüdükleri ve erkek egemen yaşam biçimlerini normalleştirdikleri gözlemlenmiş; bu nedenle eşitlik kavramına dair farkındalık ihtiyacının yüksek olduğu değerlendirilmiştir. Geri bildirimler sözlü yöntemle toplanmıştır.

Eğitmen gözlemlerine göre grup içerisinde toplumsal cinsiyet eşitliği konusuna direnç gösteren bazı katılımcılar bulunmuş; bu durum zaman zaman tartışmaların yoğunlaşmasına neden olmuştur. Sürecin başında belirlenen grup kuralları hatırlatılarak herkesin görüşüne saygı duyulması sağlanmış ve tüm katılımcılara eşit söz hakkı verilerek kapsayıcı bir ortam oluşturulmuştur. Bu yaklaşım sayesinde tartışmalar yapıcı biçimde sürdürülebilmiştir. Program sonunda katılımcıların toplumsal cinsiyet eşitliği kavramı ve doğru bilinen yanlış mitler konusunda farkındalık geliştirdikleri gözlemlenmiştir. Ön test ve son test değerlendirmeleri de katılımcıların yeni kavramlarla tanıştıklarını ve eğitim sürecinin verimli geçtiğini göstermektedir.

Eğitmen açısından süreç, toplumsal cinsiyet eşitliği konusunun özellikle kadın katılımcılar arasında güçlü bir ilgi uyandırdığını ve eşit haklara sahip olma gerekliliğinin sıklıkla dile getirildiğini ortaya koymuştur. Programın ilerleyen süreçlerde tekrar uygulanması durumunda, özellikle eşitlik konusunda temel farkındalığı daha yüksek katılımcılarla çalışmanın süreci kolaylaştırabileceği değerlendirilmektedir. Depremden etkilenen ve geleneksel toplumsal yapıların güçlü olduğu bölgelerde gerçekleştirilen eğitimlerde ise daha fazla zaman ve destekleyici yöntemlere ihtiyaç duyulabileceği öngörülmektedir.

Katılımcılarla doğrudan bir takip süreci planlanmamakla birlikte, eğitimi yürüten ekip kadınların ekonomik güçlendirilmesine yönelik çalışmalarına devam etmektedir. Kurum bünyesinde ise kadın güçlendirme, koruma ve ekonomik güçlendirme programları kapsamında benzer faaliyetlerin sürdürülmesi planlanmaktadır.

Tümay Dindar/ Kırmızı Biber Derneği

Kapsayıcılık Bağlamında Toplumsal Cinsiyet Eşitliği başlıklı çalışma, 13 Ocak 2026 tarihinde 13.00–15.00 saatleri arasında gerçekleştirilen tek oturumdan oluşan program kapsamında uygulanmış; toplam iki saat süren etkinliğe 16–18 yaş aralığında, tamamı kız öğrencilerden oluşan 46 lise öğrencisi katılmıştır. Lise düzeyindeki öğrencilere yönelik gerçekleştirilen programda kapsayıcılık ve toplumsal cinsiyet eşitliği konuları ele alınmış; öğrencilerin günlük yaşamlarında ve medya içeriklerinde karşılaştıkları kalıp yargıları sorgulamaları, eşitlik kavramını daha doğru bir çerçevede değerlendirmeleri ve farklı bakış açılarını tartışarak farkındalık geliştirmeleri amaçlanmıştır. Program, tanışma ve grup uyumunu güçlendirmeye yönelik "Adını Ritmine Kat" etkinliği ile başlamış; ardından öğrenciler gruplara ayrılarak gerçekleştirilen Gerçeklerle Yüzleşme Tahmin Oyunu ile toplumsal cinsiyet eşitliği kavramlarına ilişkin bilgilerini tartışma yoluyla değerlendirmiştir. Devamında uygulanan Toplumsal Cinsiyet Eşitliği Kavram Testi ile temel kavramlar öğrenciler tarafından önce tahmin edilmiş, ardından doğru tanımlarla ele alınarak kavramsal öğrenme desteklenmiştir. Programın son bölümünde ise "Medya Ne Söyler?" Farkındalık Oturumu gerçekleştirilmiş; medya dilinde yer alan yanlış ve kalıp söylemler öğrenciler tarafından analiz edilerek daha kapsayıcı ve eşitlikçi ifadeler geliştirilmiştir. Oturum, genel değerlendirme ve kapanış çalışması ile tamamlanmıştır.

Atölye boyunca oyun temelli öğrenme, grup çalışmaları ve tartışma yöntemleri kullanılmış; öğrencilerin aktif katılım göstermesi ve kavramları kendi deneyimleri üzerinden değerlendirmeleri desteklenmiştir. Toplumsal cinsiyet eşitliği konusu sınıfın küçük gruplara ayrılması ve grup tartışmaları yürütülmesi yoluyla ele alınmış; öğrencilerin farklı görüşleri karşılaştırmaları ve ortak değerlendirmeler geliştirmeleri sağlanmıştır. Deneyimsel öğrenme yaklaşımı doğrultusunda özellikle Medya Ne Söyler? etkinliğinde öğrenciler medya söylemlerindeki yanlış kalıpları kendileri keşfetmiş ve alternatif ifadeler geliştirerek öğrenme sürecine aktif biçimde katılmıştır. Benzer biçimde kavram oyununda her grup önce kavramların anlamını tahmin etmeye çalışmış, ardından doğru tanımları öğrenerek kavramsal farkındalıklarını güçlendirmiştir.

Katılımcı geri bildirimlerine göre en fazla ilgi gören bölüm Medya Ne Söyler? etkinliği olmuştur. Öğrencilerin medya içeriklerinde karşılaştıkları ifadeleri sorgularken sürece yüksek katılım gösterdikleri gözlemlenmiştir. Katılımcıların eşitlik kavramına ilişkin algılarında belirgin bir farkındalık gelişimi olduğu gözlemlenmiştir. Geri bildirimler ön test ve son test uygulamaları aracılığıyla toplanmış; sonuçlar eğitim sürecinin öğrenme açısından etkili olduğunu göstermiştir.

Eğitmen gözlemlerine göre uygulama sürecinde sınıf düzeni ve grup iletişimi başarılı biçimde sağlanmış; öğrencilerle güçlü bir iletişim kurulmuştur. Süreç boyunca belirgin bir zorluk yaşanmamış; grup dinamiği ve katılım düzeyi programın akıcı biçimde ilerlemesini sağlamıştır. Program sonunda katılımcıların hem grup çalışması deneyimi kazandıkları hem de toplumsal cinsiyet eşitliği konusunda farkındalık geliştirdikleri değerlendirilmiştir. Eğitmen açısından ise lise çağındaki öğrencilerle etkili iletişim kurmanın öğrenme sürecini doğrudan güçlendirdiği görülmüştür. Ön test ve son test değerlendirmeleri de eğitimin öğretici ve etkili geçtiğini ortaya koymuştur.

Programın ilerleyen süreçte tekrar uygulanması halinde öğrencilerin aktif katılımını artıran yöntemlere daha fazla yer verilmesi önerilmektedir. Katılımcıların özellikle aktif oldukları bölümlerde motivasyonlarının ve öğrenme düzeylerinin yükseldiği gözlemlenmiştir. Eğitimi yürüten ekip, benzer çalışmalarla öğrencilerin farkındalık düzeylerini artırmaya yönelik programları sürdürmeyi planlamaktadır. Kurum bünyesinde ise farklı belediyelerin çocuk meclisleri ve çocuk eğitim merkezlerinde benzer eğitimlerin yaygınlaştırılması hedeflenmektedir.

Berrin Sevgi - Tuba Elçi/ BPW İş ve Meslek Sahibi Kadınlar Derneği

Toplumsal Kapsayıcılık Nedir? başlıklı çalışma, 9 Ocak 2026 tarihinde 11.00–12.30 saatleri arasında gerçekleştirilen tek oturumdan oluşan program kapsamında uygulanmış; toplam bir saat süren etkinliğe 14–16 yaş aralığında, tamamı kız öğrencilerden oluşan 40 lise öğrencisi katılmıştır. Lise öğrencilerine yönelik gerçekleştirilen programda toplumsal kapsayıcılık ve toplumsal cinsiyet eşitliği konuları katılımcı ve deneyimsel öğrenme yöntemleriyle ele alınmış; öğrencilerin günlük yaşamlarında karşılaştıkları eşitsizlik örneklerini sorgulamaları, medya ve sosyal çevrede üretilen kalıp yargıları fark etmeleri ve eşitlik kavramını daha geniş bir çerçevede değerlendirmeleri amaçlanmıştır.

Program ön test uygulaması ile başlamış; ardından tanışma oturumunda projenin amacı ve öğrenme sürecinin çerçevesi paylaşılmış ve katılımcılarla birlikte Ortak Öğrenme Sözleşmesi oluşturulmuştur. Devamında gerçekleştirilen tanışma ve kaynaşma etkinliği ile grup dinamiği güçlendirilmiş; ardından Medya Ne Söyler etkinliği kapsamında dergilerde yer alan görsel ve haber içerikleri üzerinden toplumsal cinsiyet rolleri ve eşitsizlik örnekleri tartışılmıştır. Programın devamında uygulanan Kavram Bağları etkinliği ile temel kavramlar tanıtılmış; katılımcılar kavramlara ilişkin düşüncelerini yazı ve görsellerle ifade ederek öğrenme sürecine aktif katılım göstermiştir. Oturum son test uygulaması ve genel değerlendirme ile tamamlanmıştır.

Atölye boyunca oyun temelli etkinlikler, tartışma, hikâye anlatımı, deneyim paylaşımı ve poster üretimi gibi katılımcı yöntemler kullanılmıştır. Tanışma kaynaşma bölümünde Hisli Top oyunu uygulanmış; grup içinde güvenli ve katılımcı bir ortam oluşturulmuştur. Deneyimsel öğrenme yaklaşımı doğrultusunda öğrencilerin kendi gözlemlerini ve yaşantılarını sürece taşımaları teşvik edilmiş; keşif, yaşantısal deneyim ve öğrenilen bilgilerin uygulamaya aktarılması sürecin temel yaklaşımı olmuştur. Katılımcılar özellikle medya içerikleri üzerinden eşitsizlik örneklerini kendileri analiz etmiş ve kavramlara ilişkin yaratıcı üretimler yaparak öğrenmeyi pekiştirmiştir.

Katılımcı geri bildirimlerine göre en fazla ilgi gören bölümler Medya Ne Söyler etkinliği ile toplumsal kapsayıcılık ve toplumsal cinsiyet eşitliği kavramlarının ele alındığı tartışmalar olmuştur. Eğitim süreci sonunda öğrencilerin, kadınların eğitim, ekonomik yaşam ve kariyer alanlarında karşılaştıkları eşitsizliklerin boyutlarını gerçek veriler üzerinden değerlendirebildikleri ve konuya ilişkin farkındalıklarının arttığı gözlemlenmiştir. Geri bildirimler yazılı ve sözlü yöntemlerle toplanmış, ön test ve son test karşılaştırmaları öğrenme sürecinin olumlu yönde geliştiğini göstermiştir.

Eğitmen gözlemlerine göre katılımcı grubunun kalabalık olması ve etkinliğin okul konferans salonunda gerçekleştirilmesi, bazı uygulama yöntemlerinin uygulanmasını zorlaştırmış olsa da güçlü iletişim ve etkileşim yöntemleri sayesinde program planlandığı biçimde uygulanmış ve hedeflenen çıktılara ulaşılmıştır. Katılımcıların ilgisi ve etkileşimi eğitim süresi boyunca devam etmiştir. Kalabalık ve sınırlı fiziksel alan koşullarında katılımcı ilgisini sürdürmek zorlayıcı olsa da, konunun öğrencilerin günlük yaşamlarıyla doğrudan ilişkili olması ve hikâyeleştirme yöntemlerinin kullanılması sürecin verimli ilerlemesini sağlamıştır.

Program sonunda katılımcıların toplumsal cinsiyet eşitliği kavramlarıyla tanıştıkları, eşitsizlik boyutlarını fark ettikleri ve konu hakkında düşünmeye ve araştırmaya devam etme isteği geliştirdikleri değerlendirilmiştir. Katılımcıların düşüncelerini özgür biçimde ifade edebildikleri bir ortam oluşması önemli kazanımlar arasında yer almıştır. Eğitmenler ayrıca 14–16 yaş grubundaki gençlerin eşitsizlik konusundaki farkındalıklarının yetişkin gruplarla benzerlik gösterdiğini ve eşitsizlik deneyiminin yaşa bağlı olmaksızın evrensel bir konu olduğunu gözlemlemiştir.

Ön test ve son test sonuçları incelendiğinde, eğitim öncesinde toplumsal cinsiyet eşitliği sorunlarını deneyimlemelerine rağmen kavramlara aşinalığı sınırlı olan öğrencilerin, eğitim sonunda kavramları doğru biçimde kullanarak örnekler üretebildikleri ve eşitliğin hak temelli bir konu olduğunu fark ettikleri görülmüştür.

Programın ilerleyen süreçte tekrar uygulanması halinde etkinlik tekniklerinin tekrarlı uygulamalarla daha da geliştirilmesi ve yöntemlerin iyileştirilmesi önerilmektedir. Katılımcılarla sürdürülebilir bir etkileşim kurmak amacıyla okul ile iletişim halinde kalınarak eğitimlerin talep doğrultusunda erkek öğrencilere yönelik de uygulanması planlanmaktadır. Kurum bünyesinde ise yaş grubu farklılıklarının daha çok etkinlik yöntemlerinde dikkate alınmasının yeterli olduğu, toplumsal cinsiyet eşitliği eğitimlerinin farklı yaş gruplarında da uygulanabileceği değerlendirilmektedir.

Onur Murat / Yerel Eşitlik İzleme Platformu

Flört Şiddeti ve Akran Zorbalığı Eğitimleri, 1 Ekim 2025 (13.00–15.00), 12 Aralık 2025 (16.00–18.00) ve 13 Ocak 2026 (10.00–12.00) tarihlerinde gerçekleştirilen üç ayrı oturumdan oluşan program kapsamında uygulanmış; toplam üç gün süren ve yaklaşık 6–7 saatlik eğitim sürecine 15–28 yaş aralığında, 39 katılımcı dahil olmuştur. Program kapsamında bir grup karma katılımcılardan, bir grup üniversite öğrencilerinden, bir grup ise lise öğrencilerinden oluşmuştur.

Eğitim programı, flört şiddeti ve akran zorbalığı konularını farkındalık, önleme ve güçlenme odağında ele alacak biçimde yapılandırılmıştır. İlk iki grupta flört şiddeti konusu ele alınmış; fiziksel, psikolojik, dijital, ekonomik ve cinsel şiddet türleri örneklerle açıklanmış, sağlıklı ve sağlıksız ilişki dinamikleri, sınır koyma, rıza kavramı ve toplumsal cinsiyet rollerinin ilişkiler üzerindeki etkileri tartışılmıştır. Ayrıca erken uyarı işaretleri, şiddet döngüsü ve şiddetin bireyler üzerindeki psikolojik ve sosyal etkileri aktarılmış; şiddete maruz kalan ya da tanık olan bireylerin başvuru ve destek mekanizmaları üzerine farkındalık geliştirilmiştir.

Üçüncü grupta ise akran zorbalığı konusu ele alınmış; fiziksel, sözel, psikolojik, sosyal dışlama ve siber zorbalık türleri örneklerle açıklanmış, zorbalık ile çatışma arasındaki farklar vurgulanmış, zorbalığın taraflar üzerindeki etkileri ve erken uyarı işaretleri değerlendirilmiştir. Ayrıca empati geliştirme, sağlıklı iletişim, sınır koyma ve akran dayanışmasının önemi üzerinde durulmuş; müdahale ve destek yolları paylaşılmıştır.

Program akışı açılış ve tanışma etkinlikleri ile başlamış; katılımcıların güvenli bir öğrenme ortamına adapte olmaları amacıyla buz kırıcı oyunlar uygulanmış; ardından temel kavramlar, şiddet ve zorbalık türleri ele alınmıştır. Süreç boyunca vaka analizleri, grup çalışmaları, tartışmalar ve kısa canlandırmalarla etkileşimli öğrenme desteklenmiş; şiddet ve zorbalık durumlarında izlenebilecek destek ve bildirim yolları paylaşılmıştır. Oturumlar değerlendirme ve kapanış bölümleri ile tamamlanmıştır. Eğitimlerde tanışma çemberleri, ortak nokta bulma oyunları, örnek olay analizleri, küçük grup tartışmaları, görsel ve yazılı materyaller kullanılmış; deneyim paylaşımı ve grup tartışmaları aracılığıyla katılımcıların aktif katılımı teşvik edilmiştir. Eğitim sürecinde deneyimsel öğrenme yaklaşımı benimsenmiş; katılımcıların gerçek yaşam örnekleri üzerinden düşünmeleri, sağlıklı ilişki ve güvenli akran ilişkileri kurma becerilerini deneyimleyerek geliştirmeleri amaçlanmıştır.

Katılımcı geri bildirimlerine göre en fazla dikkat çeken başlıklardan biri dijital ortamda gerçekleşen flört şiddeti ve sanal zorbalık örnekleri olmuş; dijital takip, kontrol ve sınır ihlallerinin çoğu zaman şiddet olarak algılanmadığı yönünde yoğun tartışmalar yaşanmıştır. Eğitim süreci sonunda özellikle üniversite ve karma gruplarda eşitlik kavramının haklar, sınırlar ve karşılıklı sorumluluklar çerçevesinde daha bilinçli biçimde ele alındığı gözlemlenirken; lise grubunda başlangıçta daha sınırlı olan algının süreç içinde örnek olaylar ve tartışmalar sayesinde geliştiği görülmüştür. Geri bildirimler sözlü yöntemle toplanmıştır.

Eğitmen gözlemlerine göre sürecin en güçlü yönü, güvenli ve katılımcı bir öğrenme ortamının oluşturulabilmesi ve katılımcıların gündelik hayatlarına taşıyabilecekleri farkındalıklar geliştirmesi olmuştur. Uygulama sırasında bazı yöneticilerin konuya mesafeli yaklaşması ve gençlerin başlangıçtaki ilgisizliği zorluk yaratmış; ancak güven ilişkisi kurularak ve etkileşimli yöntemler kullanılarak katılım güçlendirilmiştir. Eğitim sonucunda katılımcıların flört şiddeti ve akran zorbalığını tanıma, sağlıklı ilişki dinamiklerini ayırt etme, sınır koyma ve rıza kavramlarını fark etme becerilerinin geliştiği; özellikle dijital şiddet ve görünmez zorbalık biçimlerine yönelik farkındalıklarının arttığı gözlemlenmiştir.

Ön test–son test uygulamaları lise grubunda yapılmamış, diğer gruplarda ise bilgi düzeyinde belirgin bir fark oluşmamış; bunun nedeni test sorularının katılımcıların mevcut bilgi düzeyine göre kolay kalması olarak değerlendirilmiştir. Bununla birlikte eğitim sürecinde yürütülen tartışmalar, niteliksel farkındalık artışının gerçekleştiğini göstermiştir.

Programın sürdürülebilirliği açısından okullar ve kurumlarla resmî iş birliklerinin güçlendirilmesi, eğitimlerin planlı ve düzenli biçimde yürütülmesi önerilmektedir. Katılımcılarla özellikle lise gruplarında devam eden işbirlikleri ve takip çalışmaları planlanmakta; kurum bünyesinde ise kız çocuklarının güçlendirilmesine yönelik mevcut programların yaygınlaştırılması ve daha geniş kitlelere ulaşılması hedeflenmektedir.

Kiraz Öcal/ Kızlar Sahada

Medya Ne Söyler? başlıklı atölye çalışması, 9 Şubat 2026 tarihinde 13.30–15.30 saatleri arasında gerçekleştirilen tek oturumdan oluşan program kapsamında uygulanmış; toplam iki saat süren etkinliğe 11–14 yaş aralığında, 12 katılımcı dahil olmuştur. Kız çocuklarına yönelik gerçekleştirilen programda medya içeriklerinde toplumsal cinsiyet temsilleri, görünürlük, stereotipler ve eşitlik konuları deneyimsel öğrenme yöntemleriyle ele alınmış; katılımcıların medya içeriklerinde yer alan temsilleri sorgulamaları, gündelik yaşamlarında karşılaştıkları eşitsizlik örneklerini fark etmeleri ve eleştirel bakış geliştirmeleri amaçlanmıştır.

Program açılış, tanışma ve ısınma oyunları ile başlamış; grup içi iletişim güçlendirilmiş, ardından uygulanan ayna ısınma oyunu ile dikkat ve empati çalışmaları gerçekleştirilmiştir. Devamında gerçekleştirilen Medya Ne Söyler? atölyesi kapsamında katılımcılar üçlü gruplara ayrılmış; her grup en az iki gazeteyi inceleyerek medya içeriklerinde kadın ve erkek temsillerini analiz etmiş, yazılı notlar alarak sözlü sunumlar hazırlamış ve grup sunumları sonrasında soru–cevap ve tartışma bölümleri gerçekleştirilmiştir.

Eğitim sürecinde gazete inceleme ve analiz çalışmaları, grup tartışmaları ve sunum yöntemleri kullanılmış; çocukların farklı görüşleri ifade etmeleri ve eleştirel düşünme becerileri desteklenmiştir. Eğitici eğitimi kitapçığında yer alan yöntemlerden özellikle “Ayna Ayna Söyle Bana!” ve “Medya Ne Söyler!” uygulamaları kullanılmıştır.

Eğitim sürecinde deneyimsel öğrenme yaklaşımı benimsenmiş; ilk etapta eğitmen tarafından temel kavramlara ilişkin kısa bir çerçeve sunulmuş, ardından oyunlar aracılığıyla deneyim paylaşımı gerçekleştirilmiş ve gazete analiz çalışmaları sırasında gruplar çalışma yöntemlerini özgürce belirlemiştir. Bazı gruplar yazı ağırlıklı, bazıları görsel ağırlıklı sunumlar tercih etmiş; tüm gruplar sözlü sunum ve soru–cevap bölümleriyle çalışmalarını tamamlamıştır.

Katılımcı geri bildirimlerine göre en fazla ilgi çeken bölüm gazete analiz çalışması olmuş; özellikle siyaset ve spor haberlerinde erkeklerin daha görünür olduğu, kadınların ise çoğunlukla şiddet ve suç haberlerinde yer aldığı; suça sürüklenen çocuk haberlerinde ise çoğunlukla erkek çocukların öne çıktığı fark edilmiştir. Eğitim sonunda katılımcıların eşitlik konusundaki ifade ve farkındalık düzeylerinde farklılıklar gözlemlenmiş; bazı katılımcılar görüşlerini rahatlıkla ifade ederken, bazıları daha çekingen kalmış ancak süreç ilerledikçe katılımın arttığı görülmüştür. Geri bildirimler sözlü yöntemle toplanmıştır.

Eğitmen gözlemlerine göre oyunlaştırma yöntemlerinin kullanılması çocukların sürece aktif katılımını güçlendirmiş; kapanışta yapılan paslaşmalı değerlendirme çemberinde katılımcıların sürece yüksek düzeyde dahil olduğu görülmüştür. Süreçte karşılaşılan en önemli zorluk, katılımcıların zaman zaman aynı anda konuşmaları olmuş; bu durum sık hatırlatmalar ve sessizliğin neden önemli olduğunun açıklanması yoluyla çözülmüştür.

Eğitim sonucunda katılımcıların eğlenceli bir öğrenme deneyimi yaşadıkları, özellikle spor alanında kız ve kadınların yeterince temsil edilmediğini fark ettikleri ve kız çocuklarının daha fazla desteklenmesi gerektiğini ifade ettikleri görülmüştür. Ön test ve son test yerine yapılan değerlendirme paylaşımlarında da benzer farkındalık çıktıları gözlemlenmiştir.

Programın ilerleyen süreçlerde farklı okullarda tekrar uygulanabileceği, özellikle medya içeriklerine yönelik analiz çalışmalarının sürdürülebilir biçimde devam ettirilebileceği değerlendirilmektedir. Katılımcılar dönem sonuna kadar devam eden futbol projesi kapsamında yeniden ziyaret edilerek benzer çalışmaların sürdürülmesi planlanmaktadır. Kurum bünyesinde ise çocuklarla yürütülen bu tür güçlendirici çalışmaların farklı içerik ve yöntemlerle devam ettirilmesi hedeflenmektedir.

Bu rapor, Avrupa Birliği'nin "Sosyal İçerme ve Gençlik Üzerine Çalışan Hak Temelli STK'lara Destek" çağrısı kapsamında eş-finanse edilen IPA III/2023/450-059 "Güçlü Kızlar Güçlü Yarınlar" projesi kapsamında Aydın Doğan Vakfı için Öğrenme Tasarımları tarafından hazırlanmıştır. Proje kapsamında hazırlanan bu raporun içeriği yalnızca Aydın Doğan Vakfı'nın sorumluluğundadır ve her zaman Avrupa Birliği'nin görüşlerini yansıtmaz.

AYDIN DOĞAN VAKFI

GÜÇLÜ KIZLAR YARINLAR

Avrupa Birliği tarafından finanse edilmektedir.

TOPLUMSAL CİNSİYET EŞİTLİĞİ TEMALI

STK ÇOĞALTICI EĞİTİMLERİ RAPORU

GÜÇLÜ KIZLAR GÜÇLÜ YARINLAR PROJESİ

AYDIN DOĞAN VAKFI

HAZIRLAYAN

ÖĞRENME TASARIMLARI

2026